ÇOCUKLAR SİZİN İÇİN .I.

HARUN YAHYA

Çocuklar! Sizin için hazırlanmış olan ve hikayelerden oluşan bu kitapta çok önemli bilgiler okuyacaksınız. Allah'ın yarattığı canlılardaki harikalıkların pek çok örneğini bu kitapta bulacak, Rabbimiz'in gücünün benzersizliğine bir kere daha şahit olacaksınız. Allah'ın yarattığı her olayı sabır ve tevekkülle karşılamanız gerektiğini, Rabbimiz'e her an şükretmeniz gerektiğini bir kere daha hatırlayacaksınız.

Çevrenizdeki insanlara iyi davranmanızın neden çok önemli olduğunu, temizliğin bir mümin özelliği olduğunu, güzel söz söylemenin Allah'ın hoşnut olacağı güzel bir ahlak olduğunu öğreneceksiniz.

Kitapta yer alan bazı hikayelerin başlıkları ise şöyle: Tufan ve Kaplumbağa, Abisinin Tolga'ya Öğrettikleri, Ömer ve Penguen, Ersin ile Papağan, Herşeyde Bir Hayır Vardır, Güzel Söze Uymanın Önemi, Müminlerin Temizliği, Çetin ile Süslü Tavuş Kuşu, Can ile Minik Kuş, Murat ile Kedi, Cüneyt ile Mürekkep Balığı, Orhan ile Hasan Dede...

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 41 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

بسم الله الرحمن الرحيم

الله
رسول
محمد

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 41 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauri-

tus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Sevgili Çocuklar

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA

ÇOCUKLAR SİZİN İÇİN

-1-

Birinci Baskı: Haziran 2003
İkinci Baskı: Ocak 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK
Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi, İbrahim Elmas İşmerkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Kelebek Matbaacılık, Litros Yolu, Nevzat Fikret Koru Holding Binası
No: 4/1-A Topkapı İstanbul Tel: (0 212) 612 43 59

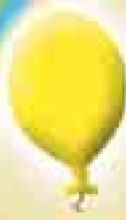
İÇİNDEKİLER

TUFAN VE KAPLUMBAĞA

Tufan en sevdiği hikayelerden biri olan "Tavşan ile Kaplumbağa"yı okuyordu.Tavşanın durumuna çok gülmüş ve kaplumbağadan "akıllı olmanın" ne kadar önemli olduğunu, akılla bütün fiziksel üstünlüklerin alt edilebileceğini öğrenmişti. Derken, birdenbire kitaptaki kaplumbağa Tufan'a seslendi:

Kaplumbağa: Merhaba Tufan! Bu küçük yaşında bu kadar akıllı olup tavşanla hikayemden ders alman çok güzel.

Tufan: Sen kaç yaşındasın?

Kaplumbağa: Böyle küçük göründüğüme bakma, ben 45 yaşındayım. Kaplumbağalar ortalama 60 yıl yaşarlar. Hatta Testusda isimli bir cins kaplumbağa 189 yaşına kadar yaşayabiliyor.

Tufan: En çok hangi mevsimi seversin?

Kaplumbağa: Hava ısısının hayatımızdaki önemi büyüktür. Çünkü vücut ısımız çevre ısısına göre değişir ve genelde çevre ısısının 0,1-0,2 derece altındadır. Sindirim işlemimiz de ısı arttıkça hızlanır. Herşeyi yaratan Yüce Allah küçük bedenimizi düşünerek bize sıcaklarda kolaylık sağlamak için böyle bir özellik vermiştir. Biz Allah'tan gelecek her nimete muhtacız, O ise hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır.

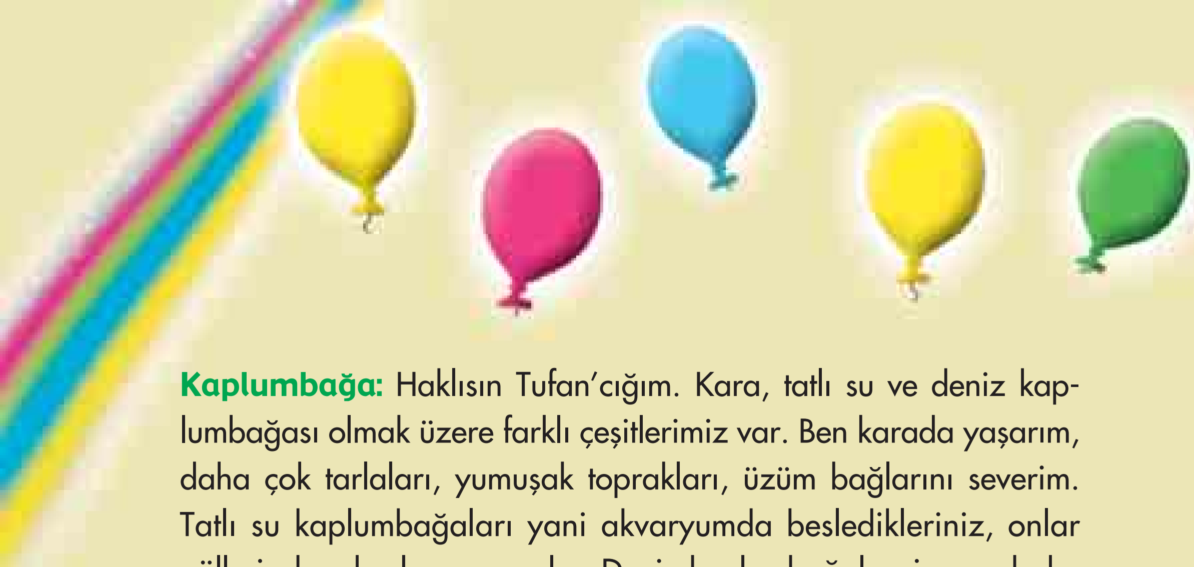

Tufan: En sevdiğiniz yiyecek nedir?

Kaplumbağa: Sarı renkli "kaplan dişi çiçeğine" bayılırız. Biliyor musun gözlerimizin çok keskin olmasının yanısıra biz özellikle sarı rengi çok iyi algılarız. En sevdiğimiz yiyeceği kolayca bulabiliriz.

Tufan: Kış uykusuna yatar mısınız peki?

Kaplumbağa: Evet, Ekim ayından itibaren havalar soğudukça ve yiyecekler azaldıkça bizim de bedensel aktivitelerimiz azalır, kendimizi korumak için uyku haline geçeriz. Kalp atışlarımız ve solunumumuz da yavaşlar. Ekim'le Mart arası kış uykusuyla geçer. Allah bizi bu şekilde yarattığı için kışın uyanık kalarak yemek yiyemeyip, ölmekten kurtuluyoruz. Oysa Allah en uygun zamanda bizi uyutarak neslimizi korumuştur.

Tufan: Sen karada yaşıyorsun, bir de suda yaşayanlarınız var galiba. Bana onlar hakkında da bilgi verir misin?

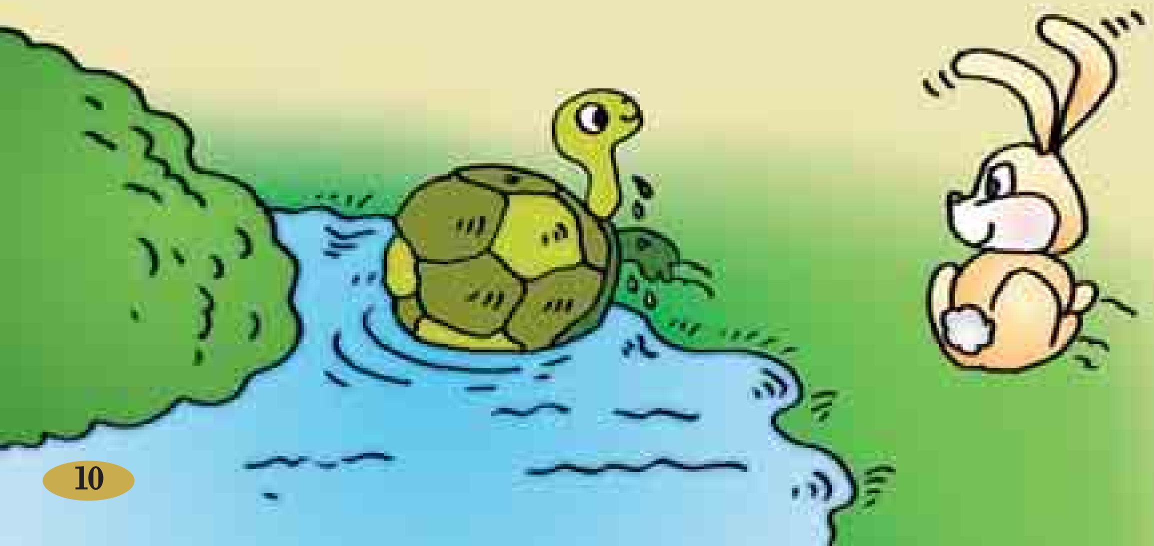

Kaplumbağa: Haklısın Tufan'cığım. Kara, tatlı su ve deniz kaplumbağası olmak üzere farklı çeşitlerimiz var. Ben karada yaşarım, daha çok tarlaları, yumuşak toprakları, üzüm bağlarını severim. Tatlı su kaplumbağaları yani akvaryumda beslediklerimiz, onlar gölleri, dere kıyılarını severler. Deniz kaplumbağaları ise sıcak denizlerde yaşar ve yumurtlama zamanı yer değiştirirler. Sana Caretta isimli deniz kaplumbağalarıyla ilgili ilginç bir bilgi vereyim:

Carettalar yumurtalarını bırakmak için sıcak deniz sahillerine giderler. Yumurtadan çıkan yavrular Allah'ın ilham etmesiyle denizden yansıyan ışığa doğru hareket ederek, yaşayacakları ortama yani denize yönelirler. Bu küçük yavrular daha doğar doğmaz yaşayacakları en uygun ortamın deniz olduğunu nasıl bilsinler ki? İşte bu şüphesiz Yüce Rabbimiz'in ilham etmesiyledir.

Tufan: Haklısın, düşünerek yaşayan her insan için yeryüzü Allah'ın ayetleriyle dolu. Senin, diğer tüm hayvanların, benim, ağaçların... Herşeyin O'nun tecellisi olduğunu hiç unutmadan yaşamalıyız. Bu güzel sohbet için teşekkür ederim. Hoşçakal.

Kaplumbağa: Hoşçakal akıllı çocuk!

Uzun Bacaklı Leylekler

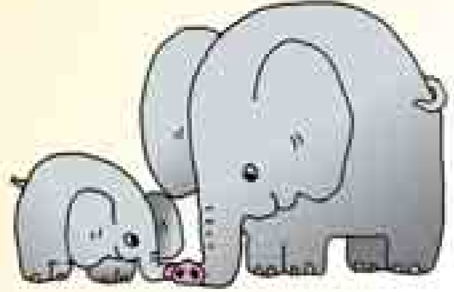
Leylekler, 1-1,5 m boylarında, büyük beyaz kanatları olan iri, göçmen kuşlardır. Gagalarının ve uzun bacaklarının kırmızı olması leyleklere sevimli bir hava kazandırır. Leylekler her yıl kalabalık sürüler halinde göç ederler. Çünkü soğuk bölgelerde yaşayamazlar. Leylekler bize yazın sıcak günlerinin müjdesini verirler. Havaların ne zaman ısınacağını bilmeleri bir mucizedir. Aradan bir yıl geçip tekrar bahar geldiğinde leylekler binlerce kilometre yolu geri dönüp eski yuvalarını bulurlar. Tabii ki bu denli güçlü bir hafıza ve böyle muhteşem bir yön bulma duygusunu leyleklere Rabbimiz olan Allah ilham etmektedir.

SEDAT İLE FİL

Hafta sonu annesi Sedat'ı hayvanat bahçesine götürmüştü. İlk kez bu kadar farklı hayvanı birarada görüyordu. Sedat, fillerin bulunduğu bölüme doğru ilerledi. Yavru fil hortumuna dolanıp düşüyor ve her seferinde annesi yardımına koşuyordu.

Anne fil: Gördüğün gibi yavrum henüz çok küçük olduğundan hortumunu nasıl kullanacağını bilmiyor. Onu tam 12 yıl hiç yanımdan ayırmayacağım ve ilk 6 ay boyunca hortumunu nasıl kullanacağını öğreteceğim.

Sedat: Hep merak etmişimdir, siz hortumlarınızı hangi işlerde kullanırsınız, buradan mı nefes alıyorsunuz?

Anne fil: Hortumlarımız bizi diğer hayvanlardan ayıran en büyük özelliğimizdir. Burun deliklerimiz bu hortumların ucundadır. Hortumumuzu yiyecekleri ve suyu ağzımıza götürmek, eşyaları kaldırmak, koku almak için kullanırız, içinde tam 4 litre suyu tutabiliyoruz. Hem biliyor musun, minicik bir bezelye tanesini bile hortumumuzla koparabiliriz. Tabii ki bu hortuma tesadüfler sonucu sahip olmadık. Bu herşeyi yaratan yüce Allah'ın bize bir lütfudur.

Sedat: Karnınızı nasıl doyuruyorsunuz?

Anne fil: Biz karada yaşayan hayvanların en büyükleriyiz. Bir fil günde yaklaşık 330 kilo bitki yer. Bir günün 16 saatini yemek yemeye harcamak zorundayız.

Sedat: Peki ya dişleriniz?

Anne fil: Ağzımın kenarında da gördüğün gibi iki sivri uzun dişimiz var. Bu dişlerle hem kendimizi savunur hem de su bulmak için yerde delik açarız. Tabii dişlerimiz tüm bu işlerde çok fazla aşınır. İşte yüce Rabbimiz bu yüzden bize çok önemli bir özellik vermiştir. Aşınan her dişimizin yerine arka sıradaki dişlerden bir yenisi gelir. Allah bizi böyle yarattığı için yeni diş çıkarmaya ve bunu gereği gibi kullanmaya güç yetirebiliriz.

Sedat: Acıktın herhalde karnından sesler geliyor?

Anne fil: Bu sesleri kendi aramızda haberleşmek için biz çıkarırız. Böylece 4 km uzaklıktan bile haberleşebiliriz.

Sedat: Peki kendi aranızda nasıl konuşuyorsunuz?

Anne fil: Allah alnımızda, insanların duyamayacağı bir ses çıkaran özel bir organ yaratmıştır. Bu sayede diğer canlıların anlayamayacağı şifreli bir dille konuşur, çok uzak mesafelerden dahi birbirimizi duyabiliriz. Gördüğün gibi Allah'ın üstün yaratması biz fillerde de en güzel şekliyle tecelli ediyor. Bunları düşünüp Allah'a her an şükretmemiz gerektiğini hiç unutma.

Sedat: Anlattıkların için teşekkür ederim. Şimdi annemin yanına dönmeliyim.

Anne fil: Hoşçakal Sedat!

Sedat annesinin yanına giderken, "kim bilir diğer hayvanlarda da Allah'ın ne büyük mucizeleri var" diye düşündü...

Abisinin Tolga'ya Öğrettikleri

Tolga, okuldan çıkınca eve gitmek için otobüs durağına yürüdü. Durakta otobüsünü beklerken birkaç çocuğun konuşmasını işitti. İçlerinden biri sürekli yüksek sesle konuşuyor, bir yandan da elbiselerini ve elindeki elektronik arabasını işaret ediyordu. Biraz dikkatli dinleyince, Tolga konuşulanları daha iyi anladı.

Yüksek sesle konuşan çocuğun adı Can'dı. Can arkadaşlarına pahalı kıyafetlerinden, son model oyuncaklarının güzelliğinden bahsediyordu. Tolga eve gittiğinde de o çocuğun konuşmalarını aklından çıkaramadı. Abisi Salih, Tolga'yı düşünceli görünce yanına oturdu.

Salih: Ne oldu Tolga, neyi düşünüyorsun böyle?

Tolga: Yolda gelirken bir çocuk gördüm. Arkadaşlarının yanında giysilerinin, oyuncaklarının güzelliğinden söz ediyordu. Arkadaşlarının arasında bunlara sahip

olamayacak birilerinin olmasını önemsemiyor, kaba bir tavır gösteriyordu. Onun bu davranışları bana çok yanlış geldi.

Salih: Haklısın Tolga, onun yaptıkları güzel bir tavır değil. Allah hepimize farklı nimetler vermiştir. Birisinin daha fazla eşyaya, güzelliğe, başarıya sahip olması o kişinin üstünlüğünden kaynaklanmaz. Allah bunları bize, bizi denemek, bu nimetler karşısında nasıl bir tavır sergileyeceğimizi görmek için vermiştir.

Allah'ın en hoşnut olacağı tavır, insanın sahip olduğu herşeyi kendisine verenin Allah olduğunu unutmamasıdır. İnsanın, Allah'ın ona verdiği nimetlerle övünmemesi, şımarmaması ve daima alçak gönüllü davranması gerekir. Zaten büyüklenmek şeytanın bir özelliğidir. Hatırlarsan dün okuduğumuz ayet bu konuyla ilgiliydi. Ayette Allah şöyle buyurmaktadır:

"Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size (Allah'ın) verdikleri dolayısıyla sevinip-şımarmayasınız. Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." (Hadid Suresi, 23)

Tolga: Yani Allah'ın bize verdikleriyle şımarmamalıyız ve kaybettiklerimiz karşısında da üzüntülü ve sıkıntılı bir ruh haline girmemeliyiz, değil mi abi?

Salih: Çok doğru Tolga. Allah herşeyin sahibidir. Bize bu nimetlerden dilediği kadar verir. Bunun çok olması da az olması da dünyadaki imtihanımızın bir parçasıdır.

Allah sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme, görme (duyularını) ve gönüller verdi. (Nahl Suresi, 78)

Tolga: Bir ayette, Allah, **"Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir."** (Taha Suresi, 131) diye buyurmaktadır. Can'ın davranışları doğru değil ama arkadaşlarının da ona özenip, Allah'ın hoş görmeyeceği bir tutumda bulunmamaları gerekmez mi? Hem giysilerimizi, yiyeceklerimizi, evimizi, arabamızı bize veren Allah olduğu halde, şımarmamız bizi çok küçük düşürür, değil mi?

Salih: Tabii ki. Güzel açıkladın. Bak sana Kuran'dan bu konuya örnek oluşturacak bir kıssa anlatayım:

Allah Kuran'da iki adamı örnek verir. Adamlardan birinin iki tane üzüm bağı vardır. Allah her iki bağı da hurmalar ve çeşitli ekinlerle donatmıştır. Zamanı gelmiş ve ekinler büyük bir verimle yemişlerini vermiştir. İki bağ arasında bir de ırmak bulunmaktadır. Zengin olan adamın bağı öylesine görkemlidir ki, bağlarından birinin değişik

ürün veren yerleri bile vardır. Bağ sahibi arkadaşıyla konuşurken: **"Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm."** (Kehf Suresi, 34) diyerek onu küçümser. Malıyla gösteriş yaparak bağına girer ve arkadaşına etrafı göstererek şöyle konuşur:

"Bunun sonsuza kadar kuruyup-yok olacağını sanmıyorum" dedi. Kıyamet-saatinin kopacağını da sanmıyorum. Buna rağmen Rabbime döndürülecek olursam, şüphesiz bundan daha hayırlı bir sonuç bulacağım." (Kehf Suresi, 35-36)

Diğer adam ise onu şöyle uyarır:

"... Bağına girdiğin zaman, 'MaşaAllah, Allah'tan başka kuvvet yoktur' demen gerekmez miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (güçte) görüyorsan. Belki Rabbim senin bağından daha hayırlısını bana verir..." (Kehf Suresi, 39-40)

Allah, bu uyarıları dikkate almayan bağ sahibini sonunda cezalandırır. Bir gecede bütün ürünlerini kasıp kavuran bir fırtına gönderir.

Sabah kalktığında övündüğü ürünlerini kaybettiğini gören bağ sahibi, Allah'ın sonsuz gücünü ve herşeyin kontrolünü elinde bulundurduğunu anlamıştır. Biz de bu kıssayı hiç unutmadan hareket etmeliyiz.

ÖMER VE PENGUEN

Ömer, akşam uyumadan önce babasıyla bir belgesel film izlemişti. Birçok canlının zor şartlarda nasıl yaşamlarını sürdürdüklerini görmüş ve çok şaşırmıştı. Yatağına yattığında da izlediği belgeseli düşündü. Kendisini o canlılarla aynı ortamda hayal etti ve birden kendisini karlarla kaplı bir yerde buldu. Denizde kocaman buz parçaları yüzüyordu. Etrafta dolaşmaya başladı.

PENGUEN: Hoşgeldin Ömer.

ÖMER: Sen de kimsin?

PENGUEN: Ben bir penguenim.

Sesin sahibi sanki üzerine bir smokin giymiş gibi duran bir canlıydı. Ömer onu hemen hatırladı. Akşam izlediği belgeselde penguenlerle ilgili bir bölüm de vardı.

ÖMER: Evet sizin yaşamınızı televizyonda seyretmiştim. Burası oldukça soğuk, siz hiç üşümüyor musunuz?

PENGUEN: Burası Güney Kutbu ve burada ısının –88 dereceye kadar düştüğü dondurucu soğuklar olur. Bu ortam birçok canlı için öldürücü olabilir. Oysa biz hiçbir zorlukla karşılaşmadan yaşamımızı sürdürebiliyoruz. Bu da ancak Allah'ın bize verdiği çeşitli özellikler sayesinde mümkün olmaktadır.

Derimizin altındaki kalın yağ tabakası sayesinde soğuktan diğer canlılar kadar etkilenmiyoruz. Ayrıca kış geldiği zaman deniz kenarından daha güneye doğru gideriz.

ÖMER: Demek birlikte göç ediyorsunuz, başka bilmediğim ne gibi özellikleriniz var? Mesela izlediğim belgeselde yavrularınız yumurtadan çıkıncaya kadar yumurtalara çok özenle baktığınızdan söz edilmişti. Bana biraz anlatabilir misin?

PENGUEN: Tabii. Mesela birçok canlının aksine penguenlerde erkek kuluçkaya yatar. Hem de bu görevi yaklaşık –30 derecede, 65 gün hiç kıpırdamadan yerine getirirler. Bu sırada anne penguen de doğacak yavru için uzaklarda yemek arar. Yavru doğduktan sonra da ilk ayı anne ve babasının ayakları arasında geçirir. Çünkü yanlışlıkla 2 dakika bile buradan çıkması donarak ölmesine sebep olur.

ÖMER: Yani oldukça dikkatli davranmanız gerekiyor.

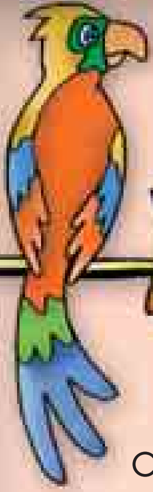
PENGUEN: Her canlıya nasıl davranmasını Allah öğretmiştir. Biz de Allah'ın bize ilham ettiği şekilde hareket ederiz.

ÖMER: Rabbimiz her canlının ne zaman nerede yerleşeceğini, yiyeceğini nasıl bulucağını öğretmiş. Siz penguenlerin hayatı da buna çok güzel bir örnek.

PENGUEN: Başka canlılarda da farklı örnekler bulabilirsin. Ailem beni bekliyordur, artık gitmem gerekiyor.

Ömer birden bir zil sesi duydu. Sabah olmuştu ve saati çalıyordu. Küçük seyahatinin güzel bir rüya olduğunu anladı.

ERSİN İLE PAPAĞAN

Ersin her zaman evde bir kuş beslemeyi arzu etmişti. O gün kapıdan giren babasının elinde büyükçe bir kafes görünce gözlerine inanamadı. Kafesin örtüsünü kaldırdı: Sarı, lacivert, rengarenk bir papağandı bu! Ersin çok sevinmişti. İlk günün akşamı Ersin'le papağan koyu bir sohbete daldılar:

Ersin: Seni en iyi şekilde besleyebilmem için senin hakkında herşeyi öğrenmek istiyorum güzel papağan. Önce en sevdiğin yemeği söyle bana.

Papağan: En sevdiğim yiyecek 'çekirdek'!

Ersin: Nasıl olur, nasıl yiyeceksin sen onu?

Papağan: Ben yiyeceklerimi tıpkı bir sandviç gibi iki ayağımla tutarak yiyebilirim. Çekirdeğin kabuğunu da dilimle ustalıkla ikiye ayırırım. Bu şekilde karnımı doyurabilmem bana Yüce Allah'ın bir lütfudur, nimetidir.

Ersin: Çok merak ediyorum, bu rengarenk inanılmaz güzellikteki tüylerin nasıl oluştu senin?

Papağan: Bütün kuşlarda olduğu gibi, benim de zengin renk çeşitliliğim, tüylerimin içerisinde yer alan ve tüy ilk oluşmaya başladığı sırada depolanan renk maddesinin varlığına veya tüylerin yapısal özelliği nedeniyle ışık hareketlerine bağlı olarak oluşur. Tüylerimin, yıprandıklarında yenileriyle değişen cansız yapılar olduğunu biliyor muydun? Her yenilenmede aynı renkler tekrar çıkar. Bu Allah'ın yaratmasındaki kusursuzluğun delillerinden biridir.

O Allah ki yaratandır, (en güzel biçimde) kusursuzca var edendir, şekil ve suret verendir... (Haşr Suresi, 24)

Ersin: Gerçekten muhteşem! Peki duyduğun sesleri taklit edebiliyorsun? Bu nasıl oluyor?

Papağan: Ben duyduğum bu sesleri sadece taklit edebilirim, anlamlarını bilmem. Bu da şüphesiz Allah'ın dilemesiyledir. Yoksa benim gibi hiçbir akla ve iradeye sahip olmayan bir varlık, nasıl ses taklidi yeteneği geliştirsin ki? Benim gibi hem konuşabilen hem rengarenk bir kuşu varetmeye şüphesiz yüce Rabbimden başka hiç kimse güç yetiremez. O, benzersiz ve kusursuz var edendir.

Ersin: Sana bakınca yüce Allah'a olan hayranlığım kat kat artıyor. Burada en güzel şekilde barınman için ben de elimden geleni yapacağım. Evimize tekrar hoşgeldin güzel papağan!

Papağan: Unutma yüce Rabbimiz'in bütün bu kusursuz evreni yaratması karşılığında yapacağımız en güzel şey, gördüğümüz her güzellikte Allah'ın büyüklüğünü hatırlayıp, O'na şükretmek ve O'nu aklımızdan hiç çıkarmamaktır.

HERŞEYDE BİR HAYIR VARDIR

Ali, ilkokulda okuyan çok başarılı bir öğrenciydi. Öğretmeni ve arkadaşları tarafından çok seviliyordu. Her zaman düzenliydi. Anne, babasına ve büyüklerine karşı saygılı bir çocuktu. Ancak Ali, yaşadığı olaylar karşısında çok fazla heyecanlanıyor, olmadık şeyler için endişeleniyordu. Örneğin okulda sınav olacakları zaman dersine çalışmış olmasına rağmen içinde korku duyuyor, “ya kötü not alırsam?” diye düşünerek kendini üzüyordu. Çoğu zaman bu endişesi yüzünden dikkati dağılıyor, hatta bildiği bir soruya yanlış cevap verdiği de oluyordu. Ali yapamadığı bir şey olduğunda veya olmasını istediği bir şey olmadığında hemen üzüntüye ve umutsuzluğa kapılıyor, neden yapamadığını, neden olmadığını düşünerek kendi kendine kızıyordu.

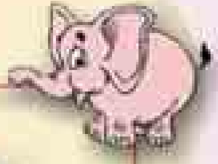
Ali o gün okuldan eve döndüğünde çok sevinçli ve her zamanki gibi heyecanlıydı. Annesi mutfakta yemek hazırlıyordu. Ali okulda olanları hemen annesine anlatmaya başladı:

Ali: Anneciğim, hafta sonunda okulumuzun düzenlediği pikniğe gideceğiz. Orada güzel yemekler yiyecek, top oynayacak, yürüyüş yapacak, şarkılar söyleyip oyunlar oynayacağız. Ne güzel değil mi?

Anne: Evet Aliciğim, gerçekten çok güzel bir habermiş. Hadi şimdi ellerini yıka ve ödevlerini yapmaya başla bakalım.

Ali annesinin sözünü dinledi. Elini yüzünü yıkadı, önlüğünü çıkardı ve ödevlerini yapmaya başladı.

Ancak heyecanı hala geçmemişti. Piknikte ne kadar çok eğlenecek-lerini düşünüyordu. Bir an aklına bir şey geldi. İçinden "Ya hafta sonu gelmeden hastalanırsam? O zaman pikniğe gidemem. Arkadaşlarım oyunlar oynarlarken ben evde hasta yatağımda yatmak zorunda kalırım" diye düşündü. Bir an içini bir sıkıntı kapladı. Bütün neşesi kaçmıştı. Ödevlerini yaparken bir yandan da bunu düşünmeye başladı.

Akşam yemeği vakti geldiğinde Ali'nin babası da eve gelmişti. Annesi Ali'yi yemeğe çağırdı. Hep beraber sofraya oturdular. Ali, aklına gelen kötü düşünce sebebiyle çok sessiz ve keyifsizdi. Ondaki bu değişiklik annesini çok şaşırttı. Ali'nin bu durgun hali babasının da dikkatini çekmişti. Her zaman olduğu gibi sohbet etmeye başladılar.

Baba: Aliciğim bugün okulda neler yaptın anlat bakalım?

Ali: Yeni bilgiler öğrendik babacığım. Matematik dersinde tahtaya kalktım ve öğretmenin sorduğu problemi doğru olarak çözdüm.

Anne: Bugün okulda aldığın güzel haberi babana da söylemeyecek misin Ali?

Ali: Hafta sonu pikniğe gideceğiz.

Baba: Ne kadar güzel bir haber bu Ali, ama sen bu habere pek sevinmemişsin galiba?

Anne: Aslında okuldan geldiğinde çok sevinçliydin, neden üzgün görünüyorsun?

Ali: Evet çok sevinçliydim ama aklıma gelen bir düşünce yüzünden canım sıkıldı.

Baba: Neden canın sıkıldı Ali?

Ali: Ya hafta sonuna kadar hastalanır da pikniğe gidemezsem, o zaman çok üzülürüm.

Anne: Aliciğim şu anda böyle bir şey yok ve daha sonra olup olamayacağını da şimdiden bilemeyiz. Ya olursa diye olmadık bir şeye üzülmen doğru mu?

Baba: Bak Ali. Şeytan aklına böyle kötü düşünceler getirerek, olmadık şeylerle içinin sıkılmasına sebep olur. Buna vesvese yapmak denir. İnsanın aklına gelen bütün kötü düşünce-

ler, kalbinde hissettiği sıkıntılar, şeytanın insanlara fısıldadığı vesveselerdir. Böyle bir durumda ne yapmamız gerektiğini yüce Allah Kuran'da bize şöyle bildirmiştir:

"Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese) gelirse hemen Allah'a sığın. Çünkü O işitendir, bilendir." (Araf Suresi, 200)

Anne: Aliciğim sen de aklına böyle kötü düşünceler geldiğinde hemen Allah'a sığın ve O'na dua et.

Baba: Hayatımızda başımıza gelen her olay Allah'ın kaderimizde önceden belirlemiş olduğu olaylardır. Allah bizim için her olayda en hayırlısını dilemiştir. Eğer sen pikniğe gidemezsen mutlaka bu daha hayırlıdır. Bazı insanlar herşeyde bir hayır olduğunu unutup, başlarına gelen bir olay karşısında üzüntüye kapılırlar. Oysa Allah o kişiyi belki de daha kötü bir olaydan korumuştur. Ancak böyle düşünmedikleri için her zaman üzüntü ve sıkıntı içinde yaşarlar.

Ali: Evet çok iyi anladım. Bundan sonra aklıma gelen kötü düşüncelerden hemen Allah'a sığınacağım ve bana herşeyin en hayırlısını verdiği için Allah'a şükredeceğim.

Ahmet ve NEŞELİ ÖRDEK

Ahmet hafta sonu ailesiyle birlikte dedesini ziyarete gelmişti. Akşam yemeğine kadar dedesi, Ahmet'i her zamanki gibi parka götürdü. Orada Ahmet'i bir sürpriz bekliyordu. Parka geldiklerinde Ahmet havuzda yüzen ördekleri görünce çok sevindi. Dedesi de Ahmet'in ördekleri çok sevdiğini bildiği için yanında ördeklerin yiyebileceği yiyecekler getirmişti. Onları Ahmet'e verdi ve oradaki bir banka oturdu. Ahmet hemen ördeklerin yanına koştu.

Ahmet: Merhaba benim adım Ahmet. Size yiyecek getirdim.

Ördek: Merhaba Ahmet, çok teşekkür ederiz.

Ahmet: Merak ediyorum, acaba size burada yiyecek vermeseler-

di ya da insanların olmadığı başka bir yerde yaşıyor olsaydınız nasıl beslenirdiniz?

Ördek: Biz ördekler doğadaki yaşantımızda sudan pek fazla çıkmayız. Besinlerimizi sudan sağlarız.

Ahmet: Ama ben ördeklerin yüzdüğü sularda da yiyecek hiçbir şey göremiyorum.

Ördek: Bizler besinlerimizi sudan çeşitli şekillerde alırız. Bazı türlerimiz yüzerken dibe dalmadan böcekler ve bitkilerle besleniriz. Bazı türlerimiz sık sık başımızı ve gövdemizin ön kısmını suya gömerek kuyruğumuz kalkık bir biçimde besin ararız. Bazı türlerimizse tamamen suya dalarak besinlerimizin tümünü suyun altında ararız.

Ahmet: Peki neden sürekli suda duruyorsunuz? Neden karada da dolaşmıyorsunuz?

Ördek: Çünkü ayak parmaklarımızın arasındaki perdeler suya dalmamıza ve hızlı yüzmemize yardımcı olur ama karada yürümemizi zorlaştırır.

Ahmet: Ben denize girdiğim zaman suyun üstünde kalmak için sürekli hareket etmek zorunda kalıyorum. Bu yüzden suyun üstünde rahatça kalabilmek için denize simitle giriyorum. Sizler nasıl bu kadar uzun süre suyun üstünde kalabiliyorsunuz?

Ördek: Denize simitle girdiğin zaman nasıl hareket etmeden suyun üstünde kalabiliyorsan, bizim de vücudumuzun içinde taşıdığımız hava suyun üstünde kalabilmemizi sağlıyor.

Ahmet: Ama ben üzerimde simit varken suyun içine dalamıyorum. Peki siz nasıl dalabiliyorsunuz?

Ördek: Bizim vücudumuzda küçük balonlara benzeyen hava kesecikleri var. Bu kesecikler hava ile dolduğunda suyun üstünde kalabiliyoruz. Suyun içine dalmak istediğimizde ise hava keseciklerindeki havayı dışarı pompalıyoruz. Vücudumuzun içinde daha az hava kaldığı için kolaylıkla suyun içine batabiliyoruz.

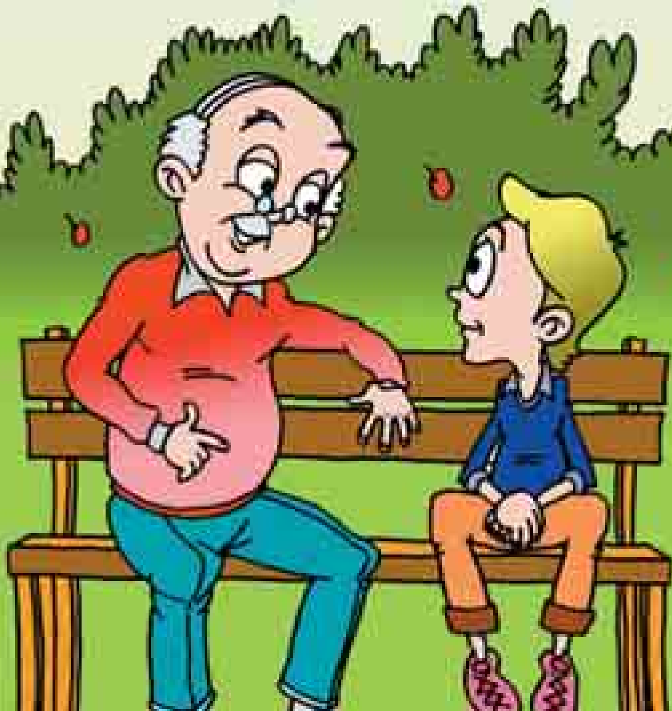
Ahmet: Hem suyun üstünde kalabiliyor, hem suya dalabiliyor, hem de çok güzel yüzebiliyorsunuz.

Ördek: Ayak parmaklarımızın arasındaki perdeler sayesinde yüzebiliyoruz. Ayaklarımızı suyun içinde ileri geri hareket ettirdiğimizde bu perdeler iyice genişliyor ve suyu daha kuvvetli itmemizi sağlıyor.

Ahmet: Tıpkı yazın büyüklerin denize girerken daha rahat ve hızlı yüzmek için ayaklarına taktıkları paletler gibi.

Ördek: Evet Ahmet. Eğer sizlerin ayakları öyle olsaydı hiç rahat yürüyemezdiniz. Ama biz su kuşları olduğumuz için ayaklarımızın bu şekli sayesinde çok rahat yüzebiliyor, beslenebiliyoruz.

Ahmet: Bütün ördekler birbirine çok benziyor ama aranızda ne gibi farklar var?

Ördek: Bizler birbirimize çok benziyoruz ama ördek türleri arasında farklılıklar var tabii. Erkek ördekler, dişi ördeklerden daha parlak tüylere sahiptirler. Yuvasında kuluçkaya yatmış dişiler için bu önemli bir korumadır. Çünkü soluk renkleri sayesinde düşmanları onları görmediği için dişiler yuvalarında daha güvenlikte olurlar. Dişi ördeklerin, bulundukları yere uygun soluk renkleri onları yakın mesafeden bile görebilmeyi oldukça zorlaştırır.

Ahmet: Peki yuvalarına bir düşman yaklaşırsa o zaman ne olur?

Ördek: Erkek ördekler yuvadaki dişilerini korumak için parlak renkli tüylerini kullanarak düşmanların dikkatini üzerine çekerler. Bir düşman yuvanın yakınına geldiğinde erkek hemen havalanarak çok fazla gürültü yapar ve düşmanı yuvadan uzaklaştırmak için elinden gelen tüm çabayı sarf eder.

Tam o sırada Ahmet suda yüzen ördek yavrularını gördü. Küçücükken bile yavruların suda yüzebilmelerine çok şaşırdı ve hemen sordu:

Ahmet: Bu küçücük yavrularınız nasıl bu kadar kısa zamanda yüzmeyi öğrenebiliyorlar?

Ördek: Yavrular yumurtadan çıktıktan birkaç saat sonra suya koşup yüzmeye ve kendi başlarına beslenmeye başlarlar.

Ahmet kendisini doğduktan birkaç saat sonra suya bıraksalardı ne olurdu diye düşündü. Tabii ki yüzemez, su yutup boğulurdu. Yüce Allah'ın ördekleri suda yaşamaları, yüzebilmeleri, beslenebilmeleri için kusursuz bir biçimde yarattığını düşündü. O sırada dedesi de oturduğu banktan kalkmış, Ahmet'in yanına gelmişti.

Ahmet: Dedeciğim ördekler ne kadar güzel yüzüyorlar, öyle değil mi? Hem de çok sevimliler.

Dede: Evet Ahmetciğim. Tek bir özellikleri bile bize Allah'ın her varlığı ne kadar kusursuz bir biçimde yarattığını gösteriyor. Ördeklerin aynı zamanda uçabildiklerini de biliyor muydun? Ördekler uçarken vahşi hayvanlara yem olmamak için durmadan yön değiştirirler.

Ahmet: Ördekler bunun için yön değiştirmeleri gerektiğini nereden biliyorlar dedeciğim?

Dede: Tabii ki bu, Allah'ın diğer canlılara verdiği özellikler gibi, sevimli ördeklere kendilerini korumaları için vermiş olduğu bir özelliktir.

Allah dilediğini yaratır. Bunla ilgili Kuran'daki ayetlerden biri şöyledir:

"Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir." (Nur Suresi, 45)

Hadi artık yemek vakti iyice yaklaştı yavaş yavaş eve dönsek iyi olur.

Ahmet: Peki dedeciğim ben de sana yolda ördekler hakkında öğrendiklerimi anlatacağım.

Dede: Öyle mi? Nereden öğrendin bakalım sen bu bilgileri?

Ahmet sudaki ördeklere göz kırptı ve onlarla vedalaştı:

Ahmet: Hoşçakalın sevimli ördekler!

ÖRDEKLER

Ördekler uçarken tıpkı çitalar gibi arabaların hızlarına ulaşabilirler. Ayrıca yırtıcı hayvanlara yem olmamak için de uçarlarken sürekli yönlerini değiştirirler. Suya dalmaları gerektiğinde bunu o kadar hızlı bir şekilde yaparlar ki, avcılar onları avlamakta çok zorlanırlar.

Uzun kuyruklu sevimli sincaplar

Ahmet ördeklerden ayrılırken dedesinin elinden tuttu, beraber hem eve doğru yürüdüler hem de Allah'ın herşeyi en mükemmel biçimde yarattığını konuşarak Allah'a şükrettiler.

Fatih ve Erdem çok iyi anlaşan iki arkadaştı. Hayvanların yaşamlarıyla ilgili yeni bir kitap okumuş ve çok etkilenmişlerdi. Bu hayvanları yakından tanımak kim bilir ne kadar da heyecanlı olurdu. Akşam aileleriyle konuştular ve hafta sonu ormana geziye gitmek için onları ikna ettiler. Yol boyunca birbirlerine orada görebilecekleri canlılar hakkında sorular sordular. Arabadan iner inmez ağaçların arasında koşmaya başladılar. Aileleri banklara oturmuş sohbet ediyorlardı. Fatih ve Erdem etrafı dolaşmak için izin istediler. Birkaç hayvan görebilmek için sabırsızlanıyorlardı.

Biraz yürüdükten sonra dalların arasında bir kıpırtı hissettiler.

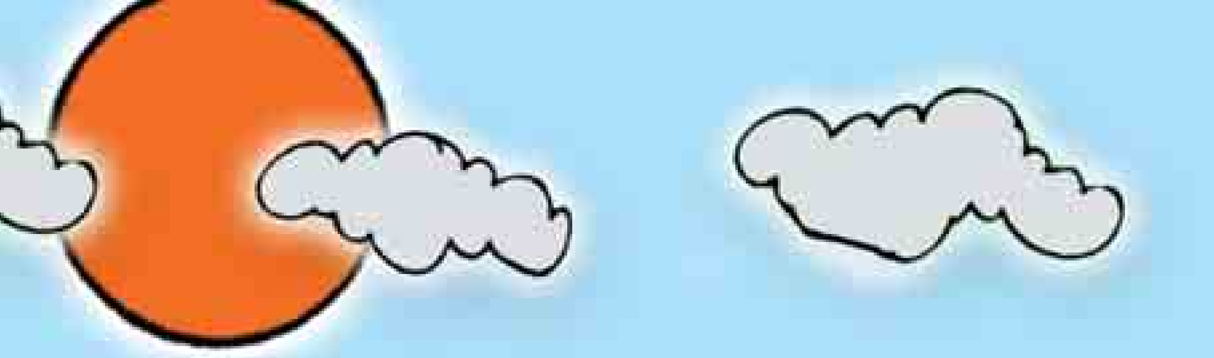
Fatih: Erdem, bak işte orada bir sincap var galiba, gördün mü?

Erdem: Gel, biraz daha yakından bakalım.

Fatih: Neden bu kadar uzun bir kuyruğu var acaba?

Sincap: İkiniz de çok meraklı çocuklara benziyorsunuz. Öğrenmek istediklerinizi size anlatabilirim.

Fatih: Evet çok isteriz, anlatır mısın?

Sincap: Az önce kuyruğumun neden uzun olduğunu merak etmiştiniz. Ağaçların üzerinde çok çeşitli hareketler yapabilirim. Mesela sivri tırnaklarım sayesinde rahatlıkla ağaçlara tırmanabilirim. Ayrıca bir dalın üzerinde koşabilirim, başaşağı sallanabilirim, hatta bu şekilde ilerleyebilirim. Özellikle "gri sincaplar" olarak bilinen akrabalarımız bir ağacın en ucundaki dalından 4 metre uzaktaki başka bir ağacın dalına rahatlıkla atlayabilirler. Havada adeta uçar gibi sıçrarken, kollarını ve bacaklarını açarak bir planör gibi hareket ederler. Bu sırada yassılaşan kuyrukları ise hem dengelerini sağlar, hem de yönlerini ayarlayan bir dümen görevi görür.

Erdem: Bir kitapta bazı sincapların uçabildiklerini okumuştum. Peki uçan sincapların sadece kuyruklarının uzun olması yeterli mi?

Sincap: Evet, Avustralya'da yaşayan ve boyları 45 cm ile 90 cm arasında değişen bazı sincap türleri uçabilirler. Aslında yaptıkları tam olarak uçmak değildir. Bir ağaçtan diğerine uzun atlayışlar yaparak hareket ederler. Ağaçlar arasında bir planör gibi hareket eden bu canlıla-

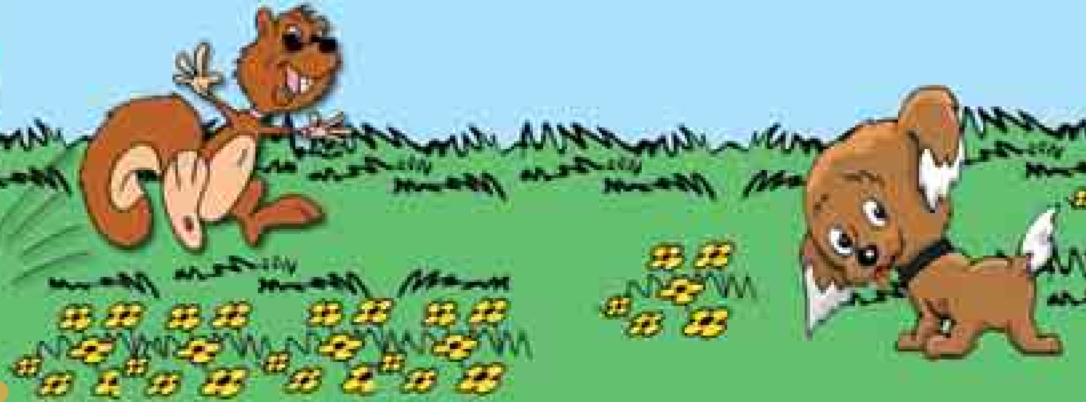
rın kanatları yoktur ama uçma zarları vardır. Mesela "şeker uçan sincapları"nın uçma zarı, ön bacaklardan arka bacaklara doğru uzanır. Uçan sincap, bir ağacın gövdesinden fırlar ve gerilmiş derinin planöre benzeyen etkisiyle bir seferde ortalama 30 metrelik bir uzaklık aşabilir. Hatta bazen arka arkaya 6 kaymayla 530 metrelik bir mesafe alabildikleri gözlenmiştir.

Fatih: Bu kadar uzun mesafeleri atlarken ağaçlar arasındaki mesafeleri nasıl hesaplıyorlar. Doğru yere konabilmeleri için kendilerini çok iyi ayarlamaları gerekir diye düşünüyorum. Küçük bir hata düşmenize sebep olabilir.

Sincap: Çok doğru. Atlarken incecik dalları hedefleyip, tam üstüne tutunabilmek için çok dikkatli hareket etmeliyiz. Bunun için arka ayaklarımızı, mesafeleri çok iyi ayarlayan keskin gözlerimizi, güçlü pençelerimizi ve denge kurmamıza yarayan kuyruğumuzu kullanırız. Bize bu özellikleri veren de, onları nasıl kullanacağımızı öğreten de yüce Rabbimiz'dir. Yoksa bizim, ailece ellerimize cetvelleri alıp, ağaçların boylarını, dalların arasındaki mesafeleri ölçmemiz mümkün değildir.

Erdem: Kuyruğunuzun başka faydaları da var mı?

Fatih: Ben belgesel bir filmde izlemiştim. Boyut olarak küçük olan

hayvanlar hareket etmedikleri zaman ısı kaybederlermiş. Soğuk havalarda donma tehlikesiyle karşı karşıya kalırlarmış. Özellikle uykuda oldukları vakitlerde bu tehlike daha da artarmış. Fakat Allah her canlı türünde olduğu gibi sincapların da olumsuz dış şartlardan etkilenmemeleri için korunma yöntemleri yaratmıştır. Bunun için sincaplar kalın kürke benzeyen kuyruklarını vücutlarının etrafına sarmalayıp, bir top gibi kıvrılarak uyuyorlarmış. Bir palto gibi kalın olan kuyrukları böylece soğuk havalarda uyuduklarında onları donmaktan kurtarıyormuş.

Sincap: Evet, gerçekten soğuk havalarda kuyruğumuz bizi ısıtır. Ama tüm bunların dışında kuyruğumuzun bir faydası daha vardır. Pek çok canlıda olduğu gibi biz sincaplar arasında da çeşitli haberleşme yöntemleri vardır. Örneğin "kırmızı sincaplar" düşman görünce kuyruklarını sallar ve heyecanlı sesler çıkarırlar.

Erdem: Ne kadar çok ceviz toplamışsınız. Acıktınız galiba...

Sincap: Kışın yemek bulmakta zorluk çektiğimiz için yaz aylarında yiyecek biriktirip, kışa hazırlık yaparız. Yiyeceklerimizi depo ederken çok dikkat etmemiz gerekir. Meyveler ve etler kısa za-

manda bozulacağı için onları depolamayız. Kışın aç kalmamak için yalnızca ceviz, fındık, kozalak gibi dayanıklı yemişleri toplamamız gerekir. İşte bu cevizleri de kışın yemek için saklayacağım.

Erdem: Allah bütün canlılara yiyeceklerini nasıl bulacaklarını ve saklayacaklarını öğreten, yarattığı her canlının rızkını da verendir. Allah'ın sıfatlarından biri de "rızık veren" yani "yarattığı her canlıya yiyecek veren"dir. Allah ne kadar lütuf sahibi ve merhametli olduğunu Kuran'da bizlere bir ayette şöyle bildiriyor:

"Kendi rızkını taşıyamayan nice canlı vardır ki, onu ve sizi Allah rızıklandırır. O, işitendir, bilendir." (Ankebut Suresi, 60)

Sincap: Allah yarattığı her canlıya yaşadığı ortama uygun özellikler vermiştir. Yiyecekleri bulup depolamamız yetmez, kış gelince onları sakladığımız yeri bulmamız da gerekir. Bunu da Rabbimiz'in bize verdiği mükemmel koku duyusunu kullanarak buluruz. Öyle ki, 30 cm'lik karın altında gizlenmiş fındıkların bile kokusunu alabiliriz.

Topladığımız yiyecekleri birden fazla yerde depolarız. Fakat çoğunun yerini de sonradan unuturuz. Bunun da Allah katında belirlenmiş bir sebebi var. Çünkü bizim yer altında bıraktığımız yemişler zamanla ormanın içinde filizlenip gelişecek ve tekrar yeni ağaçlar oluşturacaklardır.

Fatih: Ceviz, fındık, kestane bunlar kabuğu çok sert olan yiyecekler. Biz bunları yemek için demirden yapılmış

kıracak aletler kullanıyoruz. Siz bir aletiniz olmadan bunları nasıl kırabiliyorsunuz?

Sincap: Bizim bir insanın asla sahip olamayacağı keskinlikte ve sağlamlıkta dişlerimiz vardır. Ağzımızın ön tarafında, sert maddelerin kırılmasını sağlayan kesici dişler, arka uzun boşlukta ise azı dişlerimiz bulunur. Ağzımızdaki bu keskin dişler sayesinde ne kadar sert olursa olsun istediğimiz yemişin kabuğunu parçalayabiliriz.

Erdem: Dişleriniz zarar görmüyor mu?

Sincap: Herşeyi bir uyum içinde yaratan Rabbimiz'in üstün sanatını burada da görebilirsiniz. Bizim dişlerimiz kırılıp, aşınsa bile yerine hemen yenisi çıkar. Aşınan dişlerimiz sürekli uzayarak alttan yenilenir. Allah bu özelliği bizim gibi yiyeceklerini kemirmek zorunda olan bütün canlılara vermiştir.

Fatih: Allah yarattığı canlılardaki güzellik ve kusursuz yapılarla ilgili olarak Kuran'da şöyle bildirmiştir:

"Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır." (Casiye Suresi, 4)

Erdem: Allah'ın herşeyi her an kontrolü altında tuttuğunu unutmamalıyız. Bize verdiği her nimet için O'na şükretmeli, sevdiği kullarından olmak için dua edip, O'ndan bağışlanma dilemeliyiz.

Fatih: Evet doğru söylüyorsun. Çok geç olmuş, artık geri dönelim Erdem. Bize anlattıkların için teşekkür ederim sevgili sincap.

Sincap: Güle güle küçük dostlarım.

GÜZEL SÖZE UYMANIN ÖNEMİ

Şener sevimli, güzel ahlaklı ve çok çalışkan bir çocuktu. Babasının işi sebebiyle başka bir şehire taşınmışlardı. Bu yüzden Şener, çok sevdiği arkadaşlarından ayrılmak zorunda kalmıştı.

Yeni evlerine taşındıktan bir süre sonra apartmanlarında oturan komşuları, Şenerleri ziyarete geldiler. Şener çok mutlu oldu, çünkü apartmanlarında onun yaşında birçok çocuk vardı. Şener yeni tanıştığı arkadaşlarını çok sevdi ve zamanla arkadaşlarıyla iyice kaynaştı. Ancak içlerinden Gökhan isminde yaşça diğerlerinden küçük olan bir çocuk her zaman oynadıkları oyunları bozu-

yor, hep kendi istediği oyunlar oynansın istiyor, istediği bir şey olmayınca da onlara küsüyordu.

Bir gün bahçede bütün çocuklar toplanmış oynarlarken Gökhan yanlarına geldi. Çocuklar o sırada Şener'in yeni alınmış oyuncağı ile oynuyorlardı. Gökhan'ın gelmesi bütün çocukları huzursuz etti. Çünkü Gökhan oyunlarına katıldığında mutlaka bir tartışma çıkacağını biliyorlardı. Bu yüzden çocuklar Gökhan'ı bu sefer aralarına almadılar. Bu duruma çok kızan Gökhan da Şener'in yeni oyuncağını aldı ve yere atarak kırdı. Bu duruma çok üzülen Şener ve arkadaşları Gökhan'la tartışmaya başladılar. Çocukların seslerini duyan Salih Dede hemen pencereye gidip dışarı baktı. Salih Dede çocukları çok seviyordu, onlarla her zaman ilgileniyor, sık sık çocuklarla Allah'ın varlığı, verdiği nimetler, Allah'ın yapılmasını emrettiği ibadetler gibi konularda sohbet ediyordu. Çocukların tartıştıklarını görünce hemen yanlarına geldi. Gökhan ağlıyordu. Çocuklar olanları Salih Dede'ye anlattılar, sonra hep beraber bahçede oturup sohbet etmeye başladılar.

Şener: Salih Dede. Ben ve arkadaşlarım her zaman çok iyi geçiniyor, birbirimizle kavga etmeden oyunlarımızı oynuyoruz. Ama Gökhan her zaman oyunumuzu bozuyor, biz de artık onunla arkadaş olmak istemiyoruz.

Gökhan: Ama onlar benim istediğim şeyleri yapmıyorlar.

Salih Dede: Sevgili Çocuklar! Hepimiz her an huzurlu olmak, güven içinde yaşamak; arkadaşlık, dostluk ve neşenin olduğu yerlerde bulunmak isteriz. Ancak, bunların olması için yalnızca istemek yetmez. Ayrıca bunları hep karşı taraftan beklemek de olmaz. Huzurlu, güvenli ortamlar sağlamak, güzel dostluklar kurmak özel bir çaba ve fedakarlık ister. Eğer herkes, yalnızca kendi isteğinin olmasını ister, kendi rahatını düşünür, fedakarlıkta bulunmazsa, in-

sanlar arasında kavgalar ve huzursuzluklar olur. Ancak Allah'tan korkan müminler farklı davranırlar. Onlar, hem fedakar, hem affedici, hem de sabırlıdırlar. Kendilerine haksızlık yapıldığında dahi, affedici davranarak, ortamın huzur ve güvenliğini, insanların neşesini kendi isteklerinden üstün tutar, en güzel tavrı gösterirler. Bu, Allah'ın müminlere emrettiği üstün bir ahlak özelliğidir.

Şener: Peki Salih Dede karşımıza bize kötü söz söyleyen, düşmanca tavırlar gösteren biri çıktığında ne yapmalıyız?

Salih Dede: Tabii ki biz Allah'ın emrettiği şekilde davranmalıyız. Bunu yüce Allah bize Kuran'ı Kerim'de Fussilet Suresi'nin 34. ayetinde şöyle bildirmiştir:

"İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir."

Çocuklar Salih Dede'ye teşekkür ettiler ve bundan sonra birbirlerine en güzel şekilde davranacaklarına söz verdiler.

MÜMİNLERİN ALÇAK GÖNÜLLÜLÜĞÜ NASIL OLUR?

Allah Kuran'da müminlere alçak gönüllü olmalarını emretmiştir. Müminler, Allah'ın herşeyi yarattığını, herşeyin tek sahibinin Allah olduğunu ve insanlara tüm nimetleri verenin O olduğunu bilen insanlardır. Bu yüzden ne kadar güzel, ne kadar zengin, ne kadar zeki, ne kadar itibarlı olurlarsa olsunlar büyüklenmezler. Allah müminlerin alçak gönüllü olduklarını Kuran'da şöyle bildirmiştir:

"O Rahman (olan Allah)ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler." (Furkan Suresi, 63)

Bu ahlaklarının sonucunda Allah müminleri müjdelemiştir:

"... İşte sizin İlahınız bir tek İlahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver." (Hac Suresi, 34)

ALLAH'I ANMAK NASIL OLUR?

Müminler, Allah'ın her an kendilerini gördüğünü ve işittiğini, karşılaştıkları her olayı Allah'ın yarattığını bilirler. Yaşamlarının her anında kendilerine Allah'ı düşünüp anarlar. Allah'ı anmak, karşılaşılan herşeyi, meydana gelen her olayı Allah'ın yarattığını bilmek, Allah bana bununla ne göstermek istiyor diye düşünmek, Allah'ın yaratışındaki hikmetleri anlamaya çalışmak, her an Allah'ın yüceliğini kavrayabilmek için çaba göstermek ve tüm bunları diğer insanlara da anlatmakla olur. Müminlerin her an Kendisi'ni andıklarını Allah Kuran'da şöyle bildirmektedir:

"Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) 'Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

MÜMİNLERİN TEMİZLİĞİ

Ali o gün çok heyecanlıydı. Öğretmenleri onlara "Temiz olmak" konulu bir ödev vermişti. Bu konu hakkında istedikleri kaynaklardan bilgiler toplayıp, sonra da onları bir kağıda yazarak sınıfta anlatmalarını istemişti. Ali bugüne kadar temizlik konusunda bildiklerini yerine getiriyordu. Ama bunları nasıl anlatacağına bir türlü karar veremiyordu. Elbette ki bu konu hakkında bilmediği daha pek çok şey vardı. Ali'nin aklına güzel bir fikir geldi. Öğretmenleri her türlü kaynaktan bilgi toplayabileceklerini söylediğine göre apartmanlarında oturan Ahmet Dede'den pekala bilgiler alabilirdi. Hemen defterini ve kalemini aldı, annesinden izin isteyerek Ahmet Dede'nin evine gitti. Ahmet Dede, Ali'nin bu davranışından dolayı çok memnun oldu. Beraber sohbet etmeye başladılar:

Ali: Ahmet Dede. Her insan temiz olmalı ama okulda bazı arkadaşlarımı görüyorum sabah okula geldiklerinde yüzlerini bile yıkamamış oluyorlar.

Ahmet Dede: Aliciğim; Allah Kuran'da müminlere temiz olmalarını, pislikten uzaklaşmalarını emretmiştir. Kuran ahlakını yaşamayan insanlar her konuda olduğu gibi temizlik konusunda da Kuran ahlakını yaşamadıkları için bu gibi kötü durumlara düşerler. Müminler fiziksel olarak tertemiz insanlardır. Bedenleri, yedikleri yiyecekler, giydikleri giysiler, yaşadıkları ortamlar her zaman temizliği ve düzeniyle göze çarpar. Bulundukları her yeri Kuran'da tarif edilen, tertemiz cennet ortamlarına benzetmeye çalışırlar. Allah müminlerin temizlik anlayışının nasıl olması gerektiğini Kuran'da şu ayetlerle bildirmiştir:

"... Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." (Hac Suresi, 26)

"Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin..." (Bakara Suresi, 172)

"Elbiseni temizle. Pislikten kaçınıp-uzaklaş." (Müddessir Suresi, 4-5)

Ali: Peki Allah'ın Kuran'da bildirdiği temizliği yaşayabilmek için müminlerin neler yapmaları gerekir?

Ahmet Dede: Allah insanlara temizlenmeleri için suyu yaratmıştır. Su, büyük bir nimettir, insanların Allah'a şükretmeleri için bir vesile-

dir. Sabah kalkar kalkmaz elini yüzünü yıkamak, duş alıp güne tertemiz başlamak yapılması gerekenlerin en başında gelir. Allah insanlara temizlenmeleri için gökten su indirdiğini Kuran'da şöyle bildirmiştir:

"... Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalplerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu." (Enfal Suresi, 11)

Ali: Ahmet Dede, bu ayetten şeytanın insanlara pislik verdiğini anlayabiliriz, öyle değil mi? Yani pis olan insanlar şeytana uymuş oluyorlar.

Ahmet Dede: Allah bu ayette, şeytanın pisliği hoş göstermeye ve temizlenmekten alıkoymaya çalıştığını bildirerek insanları uyarmıştır. İnsanı Allah'ın yolundan saptırmaya çalışan şeytan, temizlenme konusunda da insana sürekli telkinde bulunur. Örneğin, yemeklerden sonra diş fırçalamayı ya da mümkün olduğu kadar düzenli bir şekilde duş almayı insanlara zor göstererek erteletmeye, daha sonra da tamamen unutturmaya çalışır. Birkaç defa bu konuda gevşeklik göstermek çok önemli sonuçlar doğurmasa da, zamanla insanın görünüşünde ve sağlığında bozulmalara sebep olur. Şeytanın amacı da zaten budur. Büyük bir kin duyduğu ve cehenneme sürüklemeye çalıştığı insanın pislik içinde yaşaması, cildinin bozulması, dişlerinin çürümesi, kötü bir görüntüye sahip olması ve sağlığının bozulması onun en büyük arzusudur. Ancak Kuran ahlakını yaşayan bir insan şeytanın bu telkinlerine karşı uyanık ve dikkatlidir. Temizlenme konu-

sunda da en ufak bir gevşeklik göstermez. İmkanı olduğu kadar her koşulda temizliğine dikkat eder.

Ali: İnsanların bazıları temiz ve düzenli olsalar da her zaman aynı şekilde görünmüyorlar. Mesela sadece bayramlarda veya belirli günlerde temiz ve düzenli, diğer zamanlarda ise bakımsız görünüyorlar. Onların temizlik anlayışları nedir?

Ahmet Dede: Kuran ahlakını yaşamadıkları halde bazı insanlar da temizliklerine çok dikkat eder ve önem verirler. Ancak, amaçları ve niyetleri nedeniyle iman edenlerden kesin olarak ayrılırlar. Bu insanların amacı, insanlar tarafından eleştirilmemek, onlara güzel görünmek, kötü kokmamaktır. Temizlenirken Allah'ın rızasını düşünmedikleri için yalnız olduklarında ya da önemsemedikleri insanların yanında bulunduklarında görünüşlerine ve temizliklerine dikkat etmezler. Ancak bir mümin, insanlar tarafından beğeni kazanmak için değil, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak, O'nun emrini yerine getirmek için temizliğine önem verir; günlerce kimse ile görüşmese de her zaman temiz ve bakımlıdır.

Ali: Verdiğin bilgiler için çok teşekkür ederim Ahmet Dedeciğim. Anlattıklarını düşünerek hem yazımı yazacağım, hem de bundan sonra temizlik konusunda daha dikkatli olacağım.

Ali hemen eve gitti ve ödevini yazmaya başladı. Yazdıklarını bir an önce okulda arkadaşlarına ve herkese anlatmak için büyük bir heyecan duyuyordu. Onun Kuran ahlakını anlatmak için duyduğu bu şevk ve heyecan, iman eden her insanda olması gereken, mümin alametlerinden biridir.

Çetin ile Süslü Tavus Kuşu

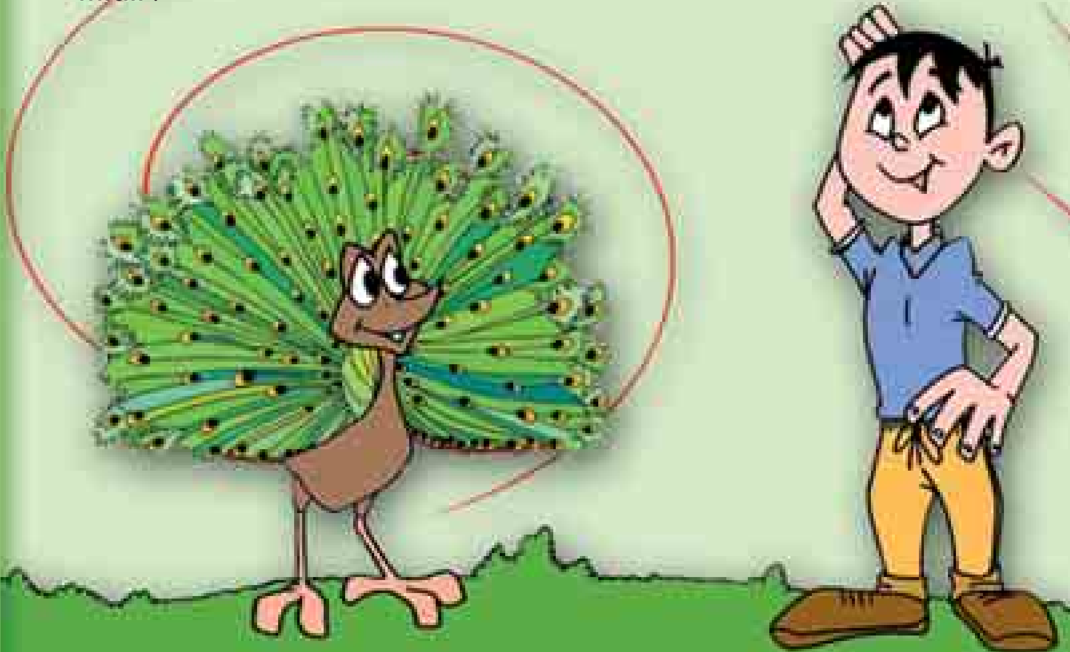
Hafta sonu Çetin, ablası ve annesi hayvanat bahçesine gitmişlerdi. Birbirinden sevimli, birbirinden güzel hayvanları şaşkınlıkla izliyor, kimilerine yem veriyor, kimilerini uzaktan seyrediyorlardı. Yaramaz bir fil yavrusu Çetin'in ablasının elbisesine su püskürttü. Çetin ve annesi gülerek yollarına devam ettiler:

Çetin'in annesi: Bakın şu süslü tavus kuşuna.

Çetin ve ablası gerçekten de tavus kuşunun güzelliği karşısında çok etkilenmişlerdi. Çetin daha yakından bakabilmek için tavus kuşuna biraz daha yaklaştı.

Tavus kuşu: Merhaba sevgili Çetin. Ben gerçekten de hayvanlar aleminin en süslü canlısı olarak bilinirim.

Çetin: Kuyruğun çok güzel. Bütün tavus kuşlarının kuyrukları böyle midir?

Tavus kuşu: Hayır minik dostum. Bu kuyruk sadece biz erkek tavus kuşlarında vardır. Biz bu güzel kuyruğumuzu eşimiz olmasını istediğimiz dişi tavus kuşlarını etkilemek için kullanırız.

Çetin: Kendini göremeyen bir tavus kuşu kuyruğunu açınca bu kadar güzel ve çekici göründüğünden nasıl emin olabilir ki? Bunun biri tarafından size öğretilmesi gerekli değil midir? İnsanlar bile ancak aynaya bakınca nasıl göründüklerinden tam emin olabilirler.

Tavus kuşu: Haklısın! Biz aynaya bakıp bu güzelliğimizi görmüyoruz. Kuyruğumuzu bu şekilde açarken alımlı hale geleceğimizi bize Allah öğretiyor.

Çetin tavus kuşuna yakından bakınca açılan kuyruğundaki muhteşem renkler ve desenler karşısında şaşırdı.

Çetin: Sanki harika bir resme bakar gibiyim. Renkler o kadar güzel ki…

Tavus kuşu: Kuyruğumdaki bu güzel desenleri ben çizmiş olabilir miyim? Elbette bunlar imkansız, küçük arkadaşım. O halde biz tavus kuşlarının olağanüstü güzel olan kuyruğu kendiliğinden oluşmamıştır. Bizim bu güzel renklerimize herkes hayran oluyor. Çünkü bütün canlılar gibi bizi de bu güzellikte yaratan Allah'tır.

Çetin: Şimdi canlıları bu kadar güzel yaratanın Allah olduğunu bir kez daha anladım. Hoşçakal, güzel arkadaşım!

Çetin Allah'ın üstün gücüne büyük bir hayranlık duyarak, ablasının ve annesinin yanına geri döndü. Onlara da tavus kuşunun bu güzelliğini Allah'ın yarattığını hatırlatacaktı.

Tavus kuşu, Çetin'in ardından seslendi.

Tavus kuşu: Hoşçakal!

CAN İLE MİNİK KUŞ

Can okuldan eve geldiği sırada dışarıda şiddetli bir yağmur başlamıştı. Yemeğini yedikten sonra ödevlerini yapmaya başlamadan önce annesinden yağmuru seyretmek için biraz izin istedi. Annesi Can'a kısa bir süre izin verdi. Can da pencerenin kenarına gelip yağan yağmuru seyretmeye başladı. Sokakta şemsiyesiyle yürüyenlerden başka, şemsiyesi olmadığı için apartmanların kenarına sığınan insanlar vardı. Bir

süre sonra etrafta yağmur birikintileri oluşmaya başladı. Yoldan geçen arabalar suları etrafa sıçratıyor, insanlar ıslanmamak için kenara kaçışıyorlardı. Can hemen evde olmasının ne kadar iyi olduğunu, Allah'ın onlara verdiği sıcak ev ve yiyecekler için daha çok şükretmesi gerektiğini düşündü. Tam o sırada pencerenin önüne bir serçe kondu. Zavallı kuş yağmurda sığınacak bir yer arıyor herhalde diye düşünerek hemen pencereyi açtı.

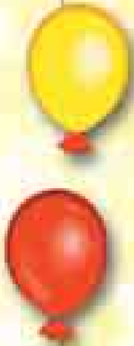
Can: Merhaba, benim adım Can. İstersen içeri gelebilirsin.

Kuş: Teşekkür ederim Can. Yağmur dinene kadar içeride bekleyebilirim.

Can: Dışarıda çok üşümüş olmalısın. Daha önce hiç bu kadar yakından bir kuş görmemiştim. Bacaklarınız ne kadar da inceymiş. Bu incecik bacaklarla vücudunuzu nasıl taşıyabiliyorsunuz?

Kuş: Evet Can, biz kuşların bacakları vücudumuza göre incedir. Ama buna rağmen vücudumuzun ağırlığını kolaylıkla taşıyabiliyoruz. İncecik bacaklarımızın içinde pek çok kas, damar ve sinir var. Eğer biz kuşların bacakları daha kalın ve hantal olsaydı uçmamız oldukça zorlaşırdı.

Can: Uçmak kimbilir ne kadar güzel bir duygudur. Kanatlarınız da incecik ama onları kullanıp uçabiliyorsunuz. Peki nasıl oluyor da yorulmadan çok uzaklara uçabiliyorsunuz?

Kuş: Uçmak için ilk havalandığımızda çok enerji harcarız, çünkü bütün vücut ağırlığımızı incecik kanatlarımızla kaldırmamız gerekir. Ama bir kere uçmaya başladığımızda dinlenebilmemiz için havada kendimizi rüzgara bırakırız. Bu şekilde daha az enerji harcadığımız için kolay kolay yorulmayız. Rüzgarın etkisi geçince ise tekrar kanat çırpmaya başlarız. Allah'ın bizim için yarattığı kolaylıklar sayesinde çok uzun mesafeleri uçabiliriz.

Can: Peki uçarken etrafınızı nasıl görebiliyorsunuz?

Kuş: Bizim en iyi duyu organlarımızdan biri gözlerimizdir. Yüce Allah biz kuşlara, uçma yeteneğimizin yanı sıra üstün bir görme kabiliyeti de vermiştir. Eğer başlı başına bir mucize olan uçma yeteneğimiz, üstün bir görme yeteneğimiz olmasaydı son derece tehlikeli olurdu. Çok uzaktaki nesneleri insanlardan çok daha net görme gücüne ve daha geniş bir görme açısına sahibiz. Böylece tehlikeleri önceden fark ederek uçuşlarımızın yönünü ve hızını ayarlayabiliriz. İnsanlar gibi gözlerimizi hareket ettiremeyiz. Çünkü gözlerimiz yuvalarında sabittir. Ama başımızı ve boynumuzu hızla çevirerek görüş alanımızı büyütebiliriz.

Can: Demek bu yüzden kuşlar hep başlarını oynatıyorlar. Yani etrafınızı daha rahat görebilmek için. Bütün kuşların gözleri aynı mıdır?

Kuş: Baykuş gibi gece kuşlarının çok büyük gözleri vardır. Gözlerindeki bazı özel hücreler loş ışığa karşı duyarlıdır. Bu özellikleri sayesinde baykuşlar, geceleri çok iyi görüp avlanabilirler. Allah, su kuşları denilen türlerimizin gözlerini ise suyun içinde çok net görebilecek bir şekilde yaratmıştır. Su kuşları kafalarını suya daldırıp çıkararak sudaki böcek ve balıkları kolayca yakalarlar. Allah su kuşlarının gözlerinde su altında görmeye uygun bir yapı yaratmıştır. Bu sayede suyun altını berrak görür ve hemen avlarına doğru yüzerler.

Can: Bütün kuşların gagaları birbiriyle aynı değil. Bunun sebebi nedir?

Kuş: Allah gagalarımızı, türlerimize göre farklı farklı olan çok önemli görevleri yerine getirebilecek şekilde yaratmıştır. Biz kuşların gagaları, yaşadığımız ortamda beslenmemize en uygun olacak biçimdedir. Tırtıl ve solucan gibi böcekler, böcek yiyen biz kuşlar için çok lezzetli canlılardır. İnce ve sivri gagamızla tırtılları ve toprağın altındaki solucanları kolaylıkla çıkarabiliriz. Balıkla beslenen türlerimizin gagaları genelde balıkları kolay avlayabilmeleri için uzun ve kepçe şeklindedir. Bitkiyle beslenen türlerimizin gagaları ise beslendikleri bitki çeşidine göre o bitkilere en rahat ulaşabilecekleri biçimdedir. Rabbimiz yeryüzünde yaşayan tüm canlılara ihtiyaç duydukları özellikleri eksiksiz ve kusursuz olarak vermiştir.

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir... (Haşr Suresi, 24)

Can: Benim gibi kulakların yok ama beni rahatlıkla duyabiliyorsun.

Kuş: Duymak da biz kuşlar için çok önemlidir. Bu şekilde avlanabilir, etrafımızdaki tehlikelere karşı korunabilir ve haberleşebiliriz. Bazı kuşlarda çok alçak sesleri çok rahat duymalarını sağlayan kulak zarları vardır. Baykuşların ise kulakları sese karşı çok hassastır. Duyma oranları insanlardan çok daha fazladır.

"Göğün boşluğunda boyun eğdirilmiş kuşları görmüyorlar mı? Onları (böyle boşlukta) Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz iman eden bir topluluk için bunda ayetler vardır."

(Nahl Suresi, 79)

Can: Siz kuşlar çok güzel ötüyorsunuz. Sizin sesinizi dinlemek çok hoşuma gidiyor. Sesinizi ne amaçlarla kullanıyorsunuz?

Kuş: Bazı türlerimiz düşmanlarını yanıltmak için seslerini çeşitli şekillerde kullanırlar. Ağaç deliklerinde yaptığımız yuvalarımızı düşmanlardan korumak için bir yılan gibi tıslarız. Yuvaya saldıran yırtıcı hayvan yuvada bir yılan olduğunu düşünür böylece biz de yuvamızı korumuş oluruz.

Can: Yuvalarınızı düşmanlardan korumak için başka neler yaparsınız?

Kuş: Yuvalarımızı düşmanlardan korumak için çok sayıda sahte yuvalar kurarız. Böylece aralarına gizlediğimiz gerçek yuvamızı ve yumurtalarımızı düşmanları şaşırtarak korumuş oluruz. Yuvalarımızı zehirli yılanlardan korumak için girişlerini gizli ve karmaşık yaparız. Başka bir önlem olarak da dalları dikenli ağaçlara yuva yaparız.

Can: Bazı kuşlar suda nasıl yüzebiliyorlar. Neden bütün kuşlar suda yüzemez?

Kuş: Yaratıcımız olan Allah bazı türlerimize suda yüzebilecek özellikler vermiştir. Suya girdiklerinde yüzmelerini sağlamak için ayak parmaklarının arasını perdeli yaratmıştır. Diğer türlerimizin ayak parmakları ise ince ve perdesizdir. Bu yüzden su kuşlarının dışındaki kuşlar suda yüzemezler.

Can: Tıpkı bir palet gibi. Yüzerken ayağıma palet taktığımda çok daha hızlı yüzebiliyorum.

Kuş: İşte bazı türlerimiz de doğuştan bu paletlere sahiptir.

Can ile kuş sohbetlerine devam ederlerken annesi Can'ı ödevlerini yapması için odasına çağırdı. Bu sırada yağmur da dinmişti.

Can: Ben artık odama gidip ödevlerimi yapmak zorundayım. Yarın okulda siz kuşların özelliklerini ve yüce Allah'ın tüm varlıklar gibi sizleri de üstün yaratma sanatıyla ne kadar kusursuz yarattığını arkadaşlarıma anlatacağım.

Kuş: Yağmur dindiğine göre ben de artık yuvama dönebilirim. Beni içeri aldığın için çok teşekkür ederim Can. Arkadaşlarına biz kuşları anlatırken tüm canlılara olduğu gibi biz kuşlara da çok iyi bakmaları ve onlara taş atmamaları gerektiğini de anlatır mısın?

Can: Tabii ki anlatırım. Allah'a emanet ol.

Can pencereyi açtı ve kuş da hemen uçtu ve gökyüzünde süzülmeye başladı. Can da Allah'ın yaratışındaki üstünlüğü düşünerek ödevlerinin başına oturdu.

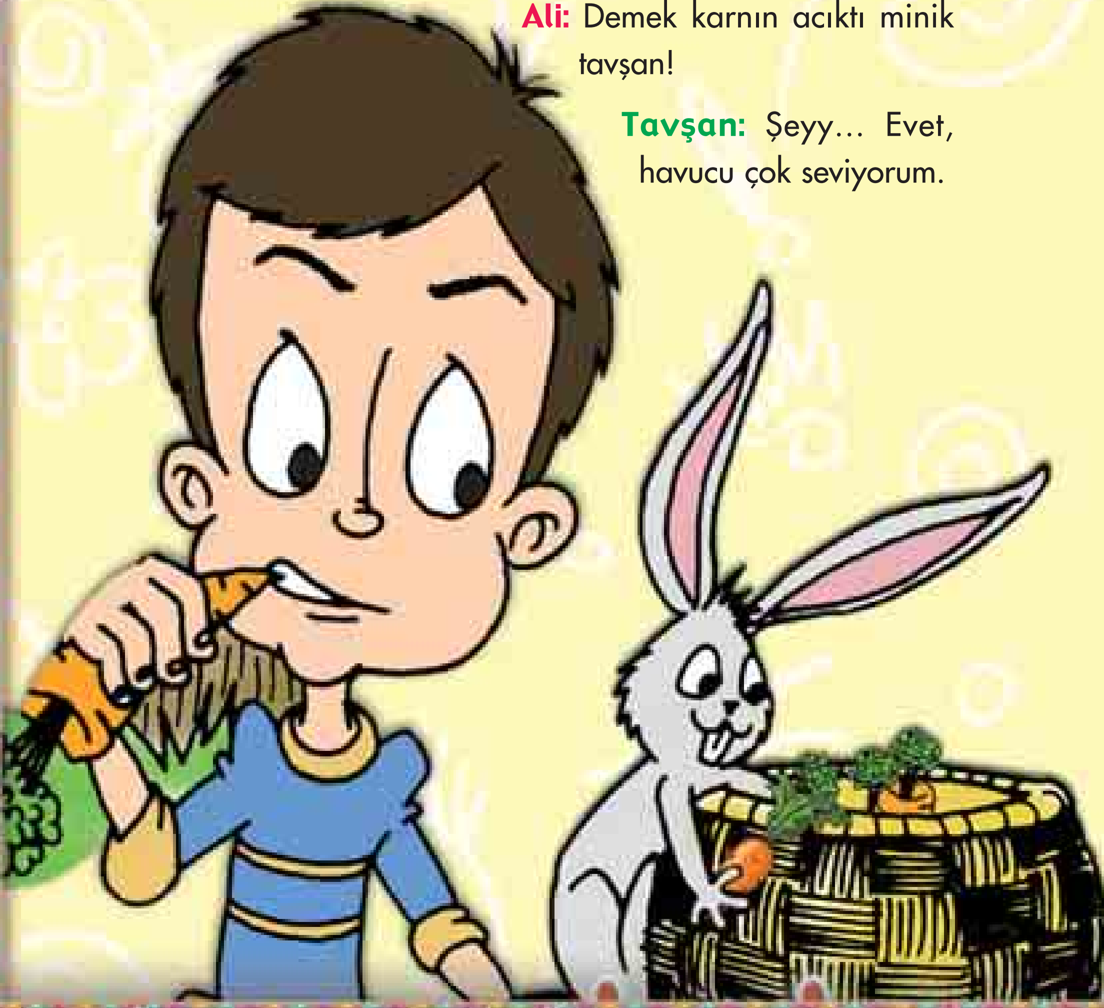
Ali'nin Küçük Dostu

Ali ve ailesi pazar günü piknik yapmak için erkenden ormana gelmişlerdi. Annesi piknik malzemelerini yerleştiriyordu.

Annesi gelirken sepeti Ali'nin çok sevdiği havuçlarla doldurmuştu. Ali hemen bir ağacın altına oturdu. Bir yandan kitap okuyor, bir yandan havuçlarını yiyiyordu. Bir tavşanın sepete doğru yaklaştığını gördü. Minik tavşanı korkutmamaya özen göstererek Ali yavaşça doğruldu.

Ali: Demek karnın acıktı minik tavşan!

Tavşan: Şeyy... Evet, havucu çok seviyorum.

Ali: Gel beraber yiyelim, hem biraz sohbet ederiz, senin hakkında merak ettiğim çok şey var...

Tavşan: Biz tavşanlar toprak altına kazdığımız yuvalarda yaşarız. Ve havuçlar da tam bizim bu yer altındaki yaşantımıza uygun olarak yerin altına doğru büyürler. Böylece onlara kolayca ulaşabiliriz. En sevdiğimiz yiyecek olan havuca kolayca ulaşabilmemiz için yüce Allah onları en uygun şekilde yaratmıştır. Allah böyle dilediği için, biz yiyeceğimizi kolayca bulabiliriz. Bu Allah'ın yaratma mucizelerinden biridir.

Ali, Allah'ın herşeyi canlıların kullanımına nasıl da uygun yaratmış olduğunu düşündü. Kışın yediği portakal geldi aklına. Bu meyvenin kolayca yiyebilmemiz için özel olarak kabuğundan dilimlenmiş halde çıkmasına şaştı. Eğer böyle olmasaydı, sulu haliyle onu yememiz çok zor olacaktı. İçinde sağlığımız için çok faydalı olan C vitamininin bulunduğu bu meyveyi, Allah'ın bizim kolayca yememiz için dilimlenmiş ve paketlenmiş bir şekilde yaratmış olmasına şükretti. Ve tabii onu kolayca yemesi için dişleri olması da ayrı bir nimetti. Tıpkı tavşanın havucu kolayca kemirmesini sağlayan ön dişleri gibi, Allah ona da yemek yiyebilmesi için dişlerini vermişti.

Ali: Peki, yüce Allah başka ne gibi özellikler vermiş size?

Tavşan: Allah her canlıya yaşamlarını kolaylaştıracak birçok özellik vermiştir. Yeryüzünde farklı özelliklere sahip çeşit çeşit tavşanlar vardır. Örneğin soğuk bölgelerde yaşayan tavşanlar genelde beyaz renklidir. Çünkü bu onların karlar üzerinde fark edilmelerini engeller ve böylece kolayca saklanabilirler. Benim gibi yabani tavşanların bacakları ve kulakları daha uzundur.

Şüphesiz, müminler için göklerde
ve yerde ayetler vardır.
Sizin yaratılışınızda ve türetip yaydığı
canlılarda kesin bilgiyle inanan
bir kavim için ayetler vardır.
(Casiye Suresi, 3-4)

Çöllerde yaşayan Amerikan tavşanının ise iri kulakları vardır. Bu kulaklar tavşanın sıcak çöllerde serinlemesine yardımcı olur.

Ali: Senin kaplumbağayla olan hikayeni bilmeyen yok. Sanırım hızlı bir koşucusun, doğru mu?

Tavşan: Evet, arka bacaklarım ön bacaklarımdan daha uzun ve güçlü. Bu sayede, saatte 60-70 km hızla koşabiliyor ve bir seferde 6 metre ileriye sıçrayabiliyorum.

Ali: Peki yerin altındaki evini nasıl buluyorsun, ya sen yokken oraya başka bir tavşan yerleşirse?

Tavşan: Bazı hayvanlar evlerini belirlemek için "koku bırakma" yöntemini kullanırlar. Mesela ceylanlar gözlerinin altındaki bezlerden salgılanan bir madde bırakırlar. Bu salgıdan yayılan kokuyla yaşam bölgelerini işaretlemiş olurlar. Biz de çenemizdeki bezler ile bir koku bırakarak evlerimizi işaretleriz. Böylece oraya başka bir hayvan yerleşmez, biz de yuvamızı kolayca buluruz. Tabii bunu kendi irademizle değil, ancak Allah'ın ilham etmesiyle yaparız.

Ali: Kardeşlerin var mı?

Tavşan: Biz tavşanların hızlı bir üreme dönemi vardır. Annelerimizin gebelik süresi kısa yani yaklaşık 28-33 gün kadardır. Bir defada birçok yavru doğururlar. Mesela benim 15 tane kardeşim var... Yavrular yaklaşık bir ay annelerinin yanında kalırlar. Tavşanların bir başka özellikleri de doğumdan 3-4 gün sonra sonra çiftleşebilmeleridir.

Bu sırada Ali'nin babası, yanlarına geldi ve sohbete katıldı.

Ali'nin babası: Bütün bunları ben bile bilmiyordum minik tavşan. Allah razı olsun. Allah tüm kainatı, içindeki canlı cansız herşeyi nasıl da eksiksiz olarak yaratmış. Kuran'da yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor:

"İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Herşeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O herşeyin üstünde bir vekildir." (En'am Suresi, 102)

Bütün bu verdiği nimetler sonsuz ahiret hayatımıza hazırlık yaptığımız ve imtihan olduğumuz dünya hayatında O'na şükretmemiz, O'nun rızasını kazanarak yaşamamız içindir. Biliyorsunuz Allah Kuran'da, "insanları ancak Kendisi'ne ibadet etmeleri için" yarattığını bize bildiriyor. Bizim de yapacağımız en güzel şey, tüm bu nimetlere şükretmek, hayatımızı Kuran'a göre düzenlemek ve "Allah için" yaşamak olmalı. Kuran'da Allah şöyle buyurur:

"Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme." (Kehf Suresi, 28)

Ali: Babacığım, insan etrafına biraz düşünerek bakınca ne kadar çok şükredecek şey görüyor, değil mi? Her gün görmeye alıştığımız bir ağaç, uçan bir kuş, bu minik tavşan... Biraz düşünüp inceleyince hepsinde kusursuz birer tasarım olduğunu görüyoruz. Bunu yapmaya ancak herşeyi örneksiz yaratan yüce Allah güç yetirebilir değil mi? Yoksa bir tavşan tüm bu özellikleri kendinde toplamayı nasıl akıl edebilirdi ki?

Tavşan: Çok haklısın Aliciğim. Allah bize yaratılışımıza uygun özellikleri vermese hiçbirimiz onlara sahip olmaya güç yetiremezdik.

Ali'nin babası: Aliciğim, pikniğe gelmemiz ne kadar hayırlı oldu. İlk bakışta bizimle pikniğe gelmek hiç de cazip gelmemişti ama burada minik tavşanla tanışıp bu sohbeti yapman birçok konuda tekrar düşünmeni sağladı.

Ali: Haklısın babacığım, bu sohbet benim herşeyde Allah'ı görmeme çok yardımcı oldu. Çok teşekkür ederim minik tavşan. Benim babamla gitmem gerekiyor. Anneme sorayım, daha havucumuz varsa sana getirirm. Tekrar görüşmek üzere şimdilik hoşçakal.

Tavşan: Teşekkürler Ali, Allah'a emanet olun.

MURAT İLE KEDİ

Okuldan eve döndüğünde Murat'ı büyük bir sürpriz bekliyordu. Babası ona minik bir kedi yavrusu almıştı!

Murat derslerden arta kalan vaktini bu sevimli kediyle oynayarak geçirmeye başlamıştı. Bir gece uyurken kedinin odadan çıkıp, kapkaranlık olan salonda süt kabını hemen buluşunu görünce Murat hayrete düştü.

MURAT: Bu karanlıkta nasıl da kolayca bulabildin bakalım süt kabını?

KEDİ: Muratcığım, bizim görmemiz için azıcık ışık yeterlidir. Gözlerimiz insanlarınkinden farklı yaratılmıştır. Göz bebeklerimiz karanlıkta olabildiğince çok ışık almak için büyüyerek yuvarlaklaşırlar. Ayrıca biz kedilerin gözlerinde siz insanlarınkinde bulunmayan bir tabaka vardır. Retinanın hemen arkasında bulunan bu tabakadan ışık geri yansır. Böylece ışık retinamızdan iki kez geçmiş olur. Biz de bu sayede karanlıkta rahatça görebiliriz ve gözlerimiz de daha parlak olur. Şüphesiz Allah bizi her türlü koşul

Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız,
O, doğunun da batının da ve bunların
arasında olan herşeyin de Rabbidir.
(Şuara Suresi, 28)

için en uygun şekilde yaratmış, bize ihtiyacımız olan özellikleri vermiştir. Bu özelliklere evrim teorisinin iddia ettiği gibi zamanla ve tesadüfler sonucunda sahip olmamız tabii ki imkansızdır. Allah kediler gibi bütün canlıları bir anda kusursuzca yaratmıştır.

MURAT: İnsanlar sizi bir de yüksek bir yerden "hep dört ayak üzerine düşme" becerinizle tanırlar. Bunu nasıl beceriyorsunuz?

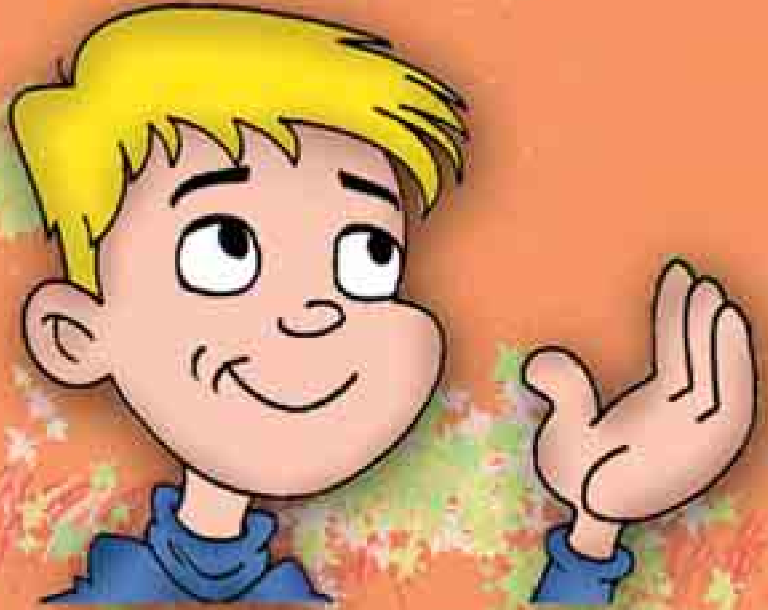
KEDİ: Haklısın. Biz kediler ağaçların üzerinde, yüksek yerlerde dolaşmaya bayılırız.

Ancak buralardan düşme tehlikesine karşı Allah, bizlere bu özel yeteneği vermiştir. Düşerken dengemizi sağlamak için kuyruğumuzu kullanır ve gövdemizin ağırlık merkezini bu sayede değiştirip, patilerimizin üzerine düşmeyi başarırız. Bu koruyucu özelliğiyle Allah sonsuz şefkat ve merhametini göstermektedir.

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde O'nun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (Hac Suresi, 65)

Murat minik kediyi şefkatle kucağına aldı. Her gün karşılaştığı bu sevimli yaratıkların aslında Allah'ın üstün yaratışının ne kadar önemli birer delili olduğunu düşündü. Kedilere olan sevgisi ve şefkati böylece daha da arttı. Tüyleri okşanan yavru kedi de mırıldanarak Murat'a sevgisini belirtti.

KEDİLERİMİZ

CÜNEYT İLE MÜREKKEP BALIĞI

Cüneyt yaz tatilini bol bol yüzerek değerlendiriyordu. Babası yüzerken suyun altını görebilmesi için ona bir deniz gözlüğü hediye etmişti. Cüneyt deniz altında gördüğü muhteşem güzellik karşısında adeta büyülenmişti. Yine gözlüklerle deniz altını seyretmeye dalmışken balığa benzemeyen bir canlı gördü.

Cüneyt: Hey! Sen kimsin?

Mürekkepbalığı: Şaşırmakta haklısın Cüneyt. Her ne kadar "balık" adını taşısak da biz mürekkep balıkları diğer balıklardan çok farklıyız. Mesela bizim vücudumuzda hiç kemik yoktur.

Cüneyt: Vücudunuzda kemik yoksa nasıl hareket ediyorsunuz?

Mürekkepbalığı: Aslını istersen bizim çok şaşırtıcı bir hareket yeteneğimiz var! Bizim vücudumuz çok yumuşaktır ve derimiz de çok kalındır. Derimizin altında da bazı kaslar vardır. Bu kasları kullanarak vücudumuza su çekeriz ve daha sonra bu suyu kuvvetlice geri püskürtürüz. Bu da bizim yüzmemizi sağlar.

Cüneyt: Bunu nasıl yaptığını tam olarak anlatır mısın?

Mürekkepbalığı: Başımızın iki yanında cebe benzeyen birer açıklık bulunur. Bu açıklıktan aldığımız suyu vücudumuzun içinde bulunan bir boşluğa çekeriz. Daha sonra içerideki bu suyu, başımızın hemen altında bulunan ince bir borudan çok hızlı bir biçimde püskürtürüz. Bu sayede meydana gelen güç ile ters yöne doğru hızla hareket ederiz. Ayrıca bizi avlamak isteyen düşmanlarımızdan da ani bir hızla kaçarız.

Cüneyt: Peki diyelim bu kaçış hızı yeterli olmadı, o zaman ne yaparsınız?

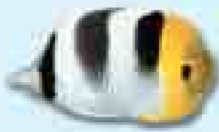
Mürekkepbalığı: Eğer kaçış hızı yeterli gelmezse vücudumuzda ürettiğimiz koyu renkli boyayı bir bulut şeklinde düşmanlarımıza doğru püskürtürüz. Bu bulut düşmanda büyük bir şaşkınlığa yol açar. Bu birkaç saniyelik şaşkınlık da bizim için yeterlidir. Çıkardığımız renkli bulut sayesinde arkasında görünmez olur ve hızla bölgeden uzaklaşırız.

Cüneyt: Allah sizi de karşılaşacağınız her zorluğa karşı özel olarak donanımlı yaratmış. Düşünüyorum da bu özelliklerimizi ne biz insanlar ne siz canlılar kendi kendimize asla bulamazdık.

Mürekkepbalığı: Haklısın Cüneyt. İşte bu yüce Allah'ın üstün yaratma bilgisinden kaynaklanır. Gördüğün bütün canlıları bu bilgiyle ve mükemmel özelliklerle Allah yaratmıştır. Hiçbir canlı bu özelliklerine kendi kendine sahip olamaz. Allah'ın gücü ve bilgisi her yeri kaplamıştır. O'ndan başka güç yoktur.

Cüneyt: Seni tanıdığıma çok sevindim mürekkep balığı. Verdiğin bilgiler için teşekkür ederim.

"Allah... O'ndan
başka İlah yoktur.
Diridir, kaimdir. O'nu uyuk-
lama ve uyku tutmaz. Göklerde
ve yerde ne varsa hepsi O'nundur.
İzni olmaksızın O'nun katında
şefaatte bulunacak kimdir?
O, önlerindekini ve arkalarındakini
bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının
dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi
kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun
kürsüsü, bütün gökleri ve yeri
kaplayıp-kuşatmıştır. Onların
korunması O'na güç gelmez. O,
pek yücedir, pek büyüktür."
(Bakara Suresi, 255)

KEREM İLE DENİZATI

Kerem, yaz tatili için ailesiyle güneyde deniz kenarındaki bir tatil beldesine gitmişti. Minik bir dükkanın önündeki bir akvaryumda ilginç deniz canlıları sergilenmekteydi. Kerem akvaryuma yaklaştı. İçinde yavaş yavaş dolaşan bir denizatı gördü.

Kerem: Denizatlarını daha büyük sanırdım, ne kadar da küçükmüşsün!

Denizatı: Evet, bizi kitaplardan ve televizyondan tanıyanlar daha büyük canlılar olduğumuzu düşünürler. Oysa boylarımız 4 cm ile 30 cm arasında değişir.

Kerem: Sizin gözleriniz her yöne hareket edebiliyor değil mi? Ve bu sayede çevrenizdeki bütün olaylardan haberdar olabiliyorsunuz.

Denizatı: Haklısın, Allah bizim başımızı vücudumuza dik açı ile yaratmıştır. Başka hiçbir deniz canlısında bu özellik yoktur. Bu neden-

le vücutlarımız dik olarak yüzer, başımızı sadece yukarı ve aşağı hareket ettirebiliriz. Aslında bu özellik diğer canlılarda olsa, başlarını sağa-sola çeviremedikleri için problem yaşayabilirlerdi ve her türlü tehlikeye karşı savunmasız olabilirlerdi. Fakat biz sahip olduğumuz özel vücut tasarımı sayesinde böyle bir problem yaşamayız.

Yüce Allah gözlerimizi birbirinden bağımsız, her yöne serbestçe hareket edebilecek ve dönerek her tarafı rahatlıkla seyredebilecek şekilde yaratmıştır. Bu nedenle kafamızı iki yana çeviremesek de etrafımızı görebiliriz.

Yüce Allah, yarattığı çeşit çeşit canlılardaki örneksiz tasarımlar, hayret uyandıran özellikler ile insanlara sonsuz sanatını ve sınırsız ilmini göstermektedir.

Kerem: Bir şey merak ediyorum. Senin ne kanadın var, ne de kuyruğun var. Suyun içinde nasıl alçalıp yükselebiliyorsun?

Denizatı: Yüzmemiz çok özel bir sistem sayesinde gerçekleşir. Bizim yüzme keselerimiz vardır ve bu kesede bulunan bir tür gazın miktarında gereken değişiklikleri yaparak suda yükselip alçalabiliriz. Eğer bu hava kesesi zarar görürse ve az miktar da olsa gaz kaybederse biz de denizin dibine batarız!

Yani yüzme kesesindeki gazın miktarında herhangi bir değişiklik bizim ölümümüze neden olur. Rabbimiz bu miktarı çok hassas bir şekilde yaratmıştır.

Kerem: Bu muhteşem bir tasarım.

Denizatı: Gördüğün gibi küçük dostum, evrendeki her varlık gibi denizatlarını da bütün özellikleriyle birlikte eksiksiz olarak Allah yaratmıştır. Deniz altındaki çok sayıdaki canlı türünden bir tanesi olan biz denizatlarındaki tasarım Allah'ın sınırsız gücünün, sonsuz ilminin örneklerindendir.

Kerem denizatıyla sohbeti bitince annesinin yanına döndü. Bu minik hayvandaki muhteşem özellikler, Kerem'in Allah'ın yaratma sanatına duyduğu hayranlığı daha da artırmıştı.

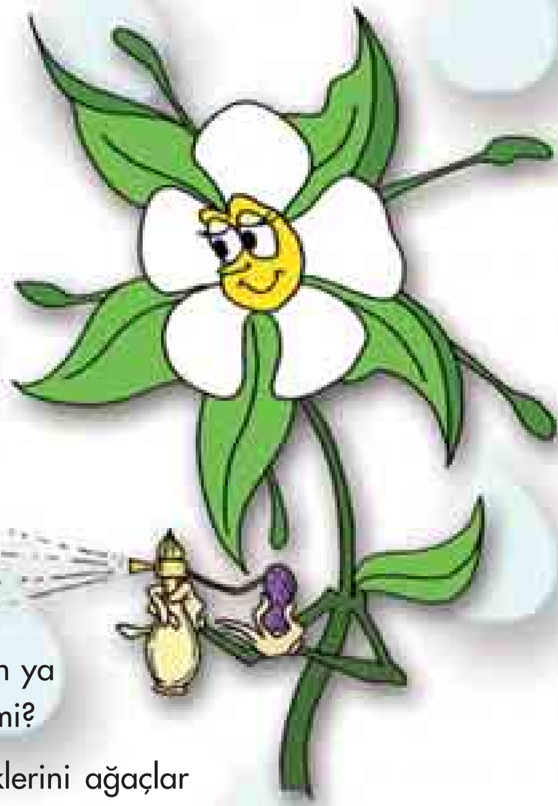

ORHAN İLE HASAN DEDE

Orhan pencereden dışarıya bakıyor, dedesinin gelmesini heyecanla bekliyordu. Dedesiyle vakit geçirmek çok eğlenceli ve güzeldi. Sonunda dedesi gelmişti. Orhan heyecanla kapıya koştu ve dedesinin boynuna sarıldı. Tam beklediği gibi dedesi ona hediyeler getirmişti. Çok sevdiği çikolatar ve bazı resimli kitaplar. Hasan Dede torununun bu neşeli halini çok seviyordu. Şöyle dedi;

Hasan Dede: Bugün şehir dışında küçük bir işim var, benimle birlikte gelmek ister misin? Hem sen de gezmiş olursun? Orhan sevinçle kabul etti ve hemen yola çıktılar. Şehirden uzaklaşmaya başlamışlardı. Bu sürpriz yolculuk Orhan'ın çok hoşuna gitmişti.

Orhan: Oh, ne güzel tertemiz hava, ciğerlerimiz bugün bu mis gibi hava ile dolacak. Keşke oturduğumuz şehrin havası da hep böyle güzel olsa!

Hasan Dede: Bu biraz zor Orhan, çünkü arabalardan çıkan egzos dumanı, özellikle kışın bacalardan çıkan dumanlar, bir de ağaçların, bitkilerin az olması şehrin havasının temiz kalmasına engel olan nedenlerdir.

Orhan: Dumanları anladım ama bitkilerin konuyla ilgisini pek anlayamadım. Ağaçlar meyve veren ya da şehri güzelleştiren bitkiler değil mi?

Hasan Dede: Evet tüm bu söylediklerini ağaçlar yapıyor, ama onların belki de bunlardan daha önemli olan özellikleri havayı temizlemeleridir. Bitkiler diğer canlıların tam tersi bir biçimde nefes alırlar. İnsanlar ve hayvanlar havadaki oksijeni alırlar, bunu vücutlarında kullandıktan sonra kirlenen hava karbondioksit olarak dışarıya geri verilir. İşte bitkiler bunun tersini yapar, havadaki karbondioksiti alıp, oksijeni havaya geri verirler. Böylece temizlik işlemi gerçekleşmiş olur.

Bitkilerin başka mucizevi özellikleri de var ve bunların hepsini yaratan, üstün akıl sahibi Allah'tır Orhan. İstersen sana bitkiler hakkında bildiklerimi anlatabilirim.

Orhan: Tabi ki dedecim, kulaklarımı açtım, seni dinliyorum!

Hasan Dede: Bitkilerin nefes alması fotosentez işlemiyle gerçekleşir.

FOTOSENTEZ

Orhan: Fotosentez ne demek?

Hasan Dede: Senin merakını gidermeye çalışacağım ama bu o kadar kolay olmayacak, çünkü bu konu çok zor ve karmaşıktır. Bilim adamları hala fotosentez işlemini tam anlamıyla çözmeye çalışıyorlar.

Orhan: Bilim adamlarının halen çözmeye çalıştığı bir işlemle bitkiler hayatlarını sürdürüyorlar. Dahası işlem deyince insanın aklına matematiksel işlemler, formüller geliyor. Biz bile matematik dersinde bazen zorlanırken, bizim gibi bir zeka ve bedene sahip olmayan bitkilerin bunu yapması bir mucize!

Hasan Dede: Evet, bu kesinlikle bir mucizedir. Bu kimyasal işlem, bitkiler tarafından ilk yaratıldıkları günden

beri hiç aksamaya uğramadan gerçekleştirilmektedir. Yeşillik olan her yerde, güneş enerjisi kullanarak, karbondioksit ve sudan, şeker oluşturan bir fabrika çalışıyor demektir. Yediğimiz ıspanak, salatamızdaki maydanoz, balkonumuzdaki sarmaşık, biz farkında olmadan, bizim için sürekli üretim yapmaktadırlar. Bu, üstün ilim sahibi Allah'ın tüm insanlara olan şefkatinin bir sonucudur. Allah, bitkileri insanların ve tüm canlıların yararına hizmet edebilecekleri şekilde yaratmıştır. İnsanın, bugünkü teknolojiyle bile kavrayamadığı bu kusursuz sistemi yapraklar milyonlarca yıldır işletmektedirler. Allah, Kuran'ın bir ayetinde, insanların bir tek ağacı bile yoktan var etmelerinin imkansız olduğunu şöyle bildirir:

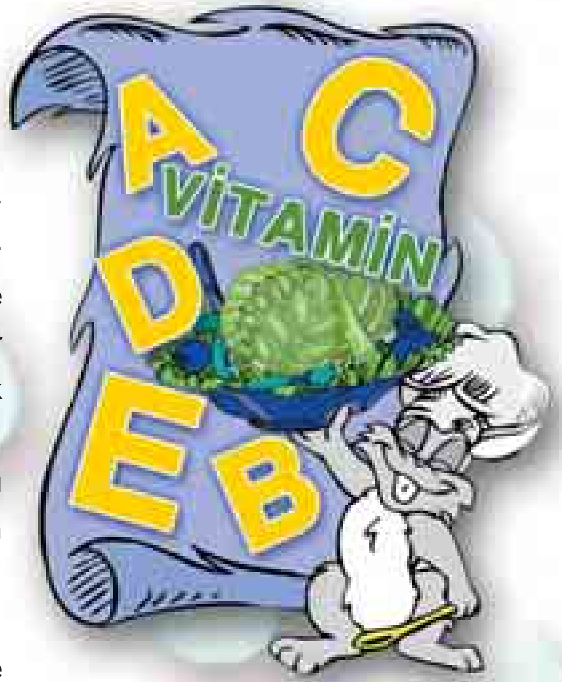
"(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir..." (Neml Suresi, 60)

Orhan, bitkilerin fotosentez denilen özel bir kimyasal işlemle nefes alabildiklerine çok şaşırmıştı. Peki bu işlem nasıl yapılıyordu? O bunları düşünürken dedesi anlatmaya devam etti:

Hasan Dede: Şuursuz bitki hücreleri, toprağı, suyu, havayı ve Güneş'i kullanarak, toprağın içinden belirli oranlarda mineralleri ve suyu alarak, insan için besin üretirler. Güneş ışığından aldıkları enerji ile bu malzemeleri parçalar, sonra parçaladıkları malzemeleri besinleri oluşturacak şekilde biraraya getirirler. Burada kısaca özetlenen bu işlemin her aşamasında ayrı bir akıl, şuur ve planlama görülür. Bitkilerdeki bu hayranlık uyandıran sistem, ortaya koyduğu sonuçlarıyla, çok açıktır ki insanın faydası için özel olarak tasarlanmış bir yaşam kaynağıdır.

Orhan: Peki yapraklar ne yapıyor?

Hasan Dede: Hani okulda laboratuvarda inceleme yaparken kullandığınız mikroskoplar var ya işte onların çok gelişmiş olanlarıyla bir yaprağı yakından inceleyecek olursak, Allah'ın yaratma sanatı bütün ihtişamıyla bir kez daha karşımıza çıkar! Tek bir yaprağın içinde kusursuz bir üretim sistemi kurulmuştur. Bu sistemi daha iyi anlayabilmek için yaprak içinde görev alan yapıları günlük hayatta kullandığımız aletlere benzetebiliriz. Yaprağın detaylarını büyüterek incelediğimizde her an faaliyette olan tüpler, özel işlemler için inşa edilmiş odalar, dev bir düdüklü tencere gibi çalışan subaplar, binlerce işlemi kontrol eden sayısız düğme ve hiç durmadan koşuşturan işçilerle dolu otomatik bir besin fabrikası ile karşılaşırız. Daha dikkatli bakacak olursak, belirli noktalara yerleştirilmiş zaman ayarlayıcılarını, termostatları, nem ölçerleri, geri bildiri sistemlerini ve ısı kontrol mekanizmalarını da görebiliriz.

Orhan: Bunların hepsinin minicik bir yaprakta biraraya gelmesi ve hiçbir aksaklık olmadan çalışması harika!

Hasan Dede: Bu mükemmel sistemi en güzel şekilde yaratan Yüce Rabbimiz Allah'tır Orhan. Yeryüzündeki her yaprak Allah'ın izniyle bu mükemmel sistemlerle ortaya çıkar. Bunu sakın unutma!

Orhan dedesinin anlattıklarını dinlerken çok büyük bir ağaç gördü ve aklına bir soru geldi. Ağaçların bu sorunu nasıl giderdiği ve yaşamını sürdürdüğünü merak etmeye başladı. Hemen bu sorunu dedesine sordu;

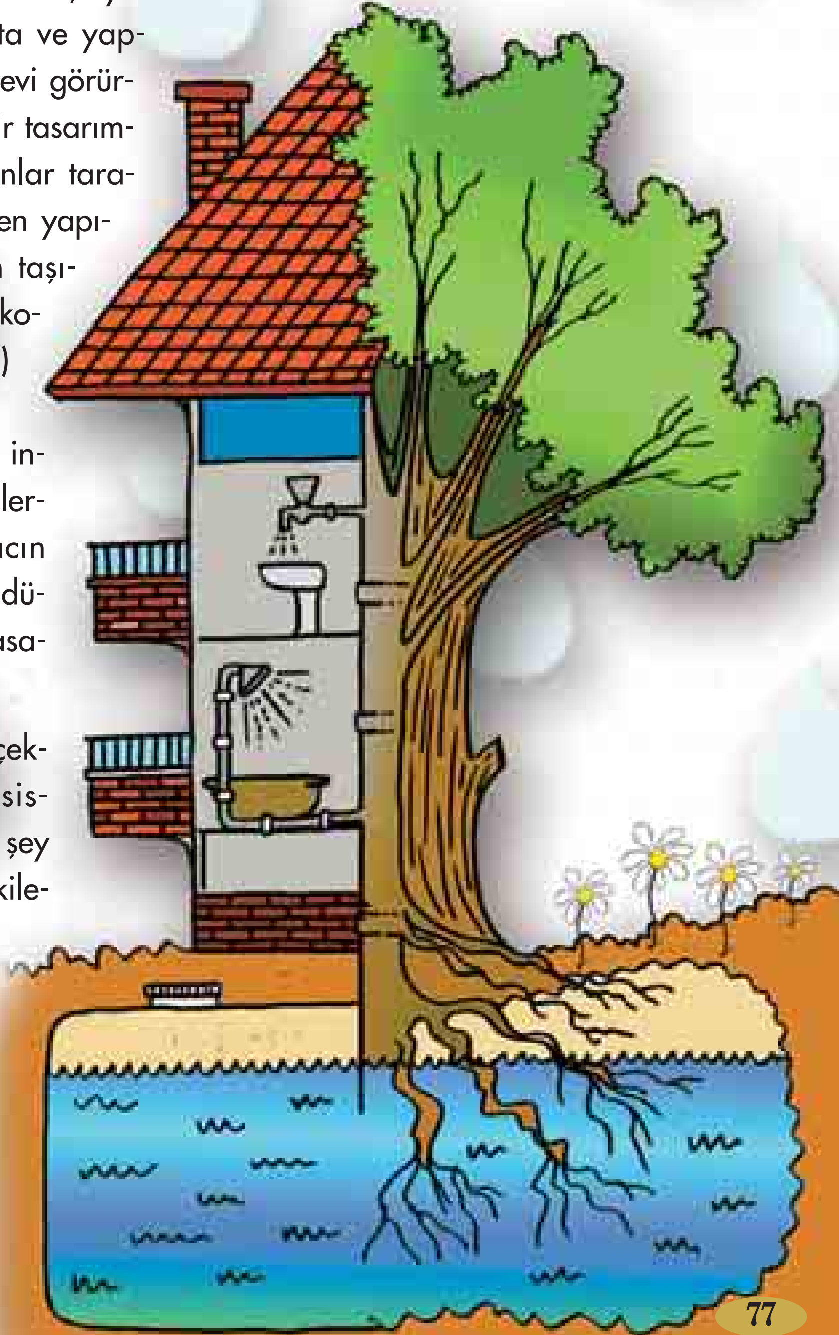
Orhan: Dedeciğim, ağaçların boyu çok yüksek, topraktaki su ve besinler nasıl oluyor da, yukarı çıkabiliyor? Baksana şu ağaç ne kadar da yüksek ama en ucundaki yaprak yemyeşil?

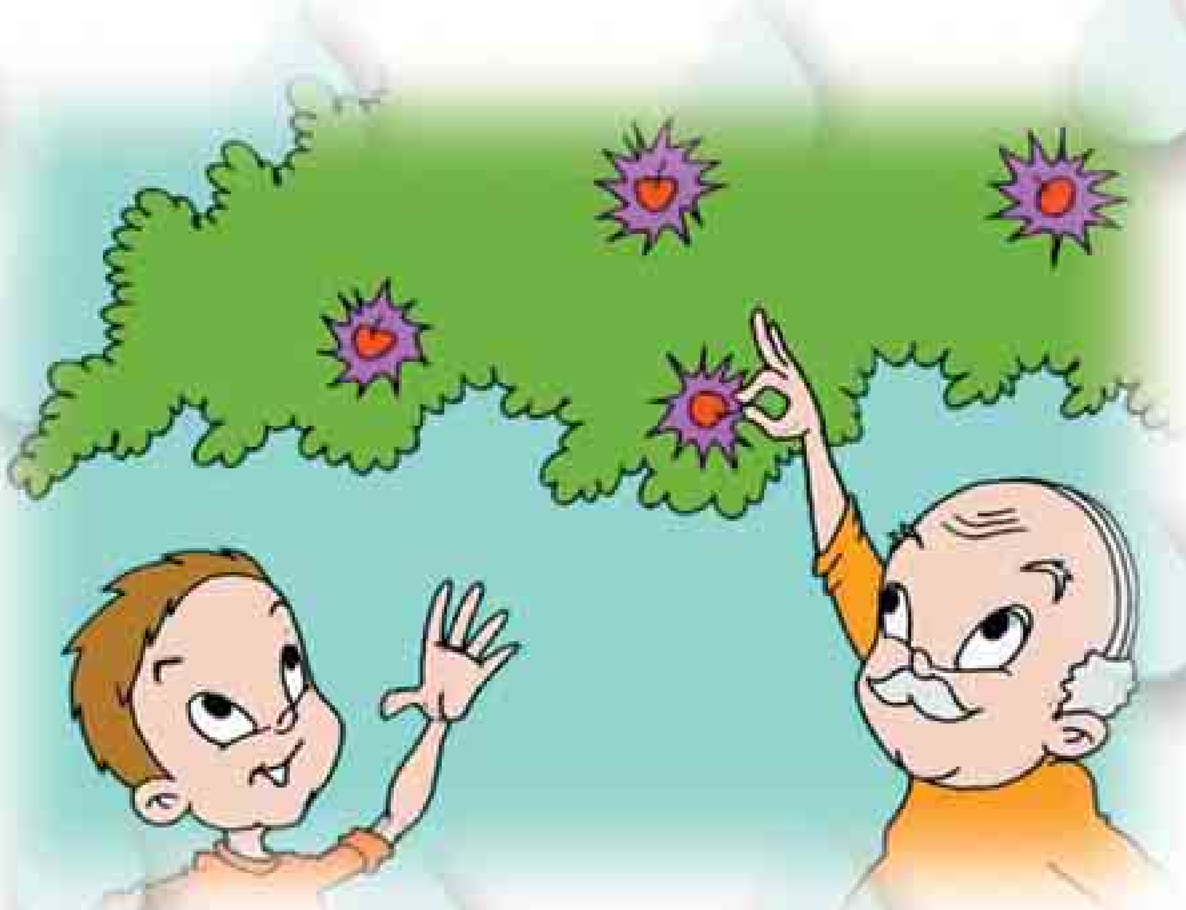
Hasan Dede: Hani az önce yaprakları bir fabrikaya benzeterek anlatmıştım, yine aynı benzetmeyle devam edelim. Her tarafı bir ağ gibi kaplamış olan boru hattı hammaddenin üretim birimlerine ulaştırılmasını ve üretim birimlerinde elde edilen ürünün bitkinin dokularına dağıtılmasını sağlar. Bu boru hattı bitkinin aldığı besini ve suyu yukarı doğru çıkartırken, bir taraftan da yapraklarda üretilen şurubu

BİTKİLER SUYU NASIL TAŞIR?

bütün ağacın beslenmesi için iç bölgelere doğru gönderir. Bu kanalların hepsi yalnızca hayati sıvıları taşımakla kalmaz, aynı zamanda ağaçta ve yaprakta iskelet görevi görürler. Bu harika bir tasarımdır. Çünkü insanlar tarafından inşa edilen yapılarda, binaların taşıyıcı elemanları (kolonlar, kirişler vs) ve binanın su tesisatı ayrı ayrı inşa edilirler. Bitkilerde bu iki ihtiyacın bir kerede çözüldüğü harika bir tasarım vardır.

Orhan: Bu gerçekten muhteşem sistem! Aklıma bir şey geldi. Sanki bitkilerin içinde gizli

bir takvim ya da saat varmış gibi hiç şaşırmadan hep aynı şekilde davranıyorlar. Örneğin hep ilkbaharda çiçek açıyor, sonbaharda yaprak döküyorlar. Bu nasıl olur?

Hasan Dede: Bilim adamları buna biyolojik saat adını verirler. Bitkilerin bu zaman ayarlamalarını yapan saatleri, güneş ışığının yapraklara düşme süresini de hesaplar. Her bitkinin biyolojik saati bu süreyi bitkinin kendi yapısal özelliğine göre hesaplar. Örneğin soya fasulyesi üzerinde yapılan araştırmalar sonucunda, bu bitkilerin ne zaman ekilirlerse ekilsinler her zaman yılın aynı zamanlarında çiçek açtıkları görülmüş. Bitkilerin içindeki saati ayarlayan elbette üstün güç sahibi Allah'tır.

Hasan Dede ve sevimli torunu Orhan yolda gördükleri bir erik ağacının yanında durup, taze meyva yemek istemişlerdi. Bahçe sahibinden izin alıp, erik topladılar, iyice yıkayıp yemeğe başladılar.

Gerçekten çok lezzetlilerdi. Hasan Dede şöyle dedi:

Hasan Dede: Biliyor musun Orhan, bitkilerin bize sağladığı enerji Güneş'ten aldığımız enerjidir.

Orhan: Nasıl, biz şimdi bu erikleri yerken Güneş mi yiyoruz?

Hasan Dede: Aslında Güneş'i yiyoruz ama doğrudan değil dolaylı olarak. Bilindiği gibi yeryüzündeki yaşamın ana enerji kaynağı Güneş'tir. Ancak insanlar ve hayvanlar, güneş enerjisini doğrudan kullanamazlar, çünkü bünyelerinde bunun için gerekli sistemler yoktur. Peki nasıl kullanırlar biliyor musunuz? Güneş enerjisi ancak bitkilerin ürettiği besinler aracılığıyla, kullanılabilir enerji olarak insanlara ve hayvanlara ulaşır. Kullandığımız enerji, gerçekte bitkiler aracılığıyla bize taşınan güneş enerjisidir. Örneğin çayımızı yudumlarken aslında güneş enerjisi yudumlarız, ekmek yerken dişlerimizin arasında bir miktar güneş enerjisi vardır. Kaslarımızdaki kuvvet gerçekte güneş enerjisinin değişmiş halidir. Biz de bu enerji sayesinde koşup oynayabiliriz. Peki bitkiler bunu nasıl başarır?

Bitkiler güneş enerjisini bizim için karmaşık işlemler yaparak bünyelerine depolamışlardır. Bitkilerin kendi besinlerini kendilerinin üretebilmelerini ve diğer canlılardan ayrıcalıklı olmalarını sağlayan ise, hücrelerinde insan

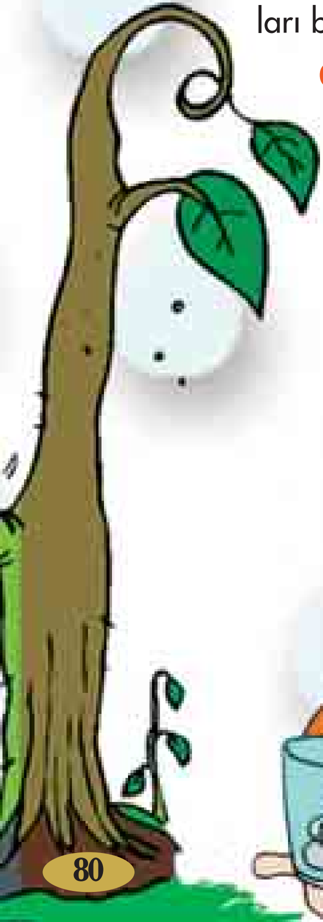
ve hayvan hücrelerinden farklı olarak güneş enerjisini doğrudan kullanabilen yapıların bulunmasıdır. Bitkiler bu yapıların yardımıyla, Güneş'ten gelen enerjiyi, insanlar ve hayvanlar tarafından besin yoluyla alınacak enerjiye çevirirler ve formülü saklı olan çok özel işlemlerle, besinlere bu enerjiyi depolarlar.

Orhan: Allah herşeyi insanların yararına yaratmış, ne güzel!

Hasan Dede: İşte bütün bunları düşünüp bize bu kadar çok nimeti veren Rabbimiz'e şükretmeliyiz. Allah bize şükretmemiz gerektiğini şöyle bildirmiştir:

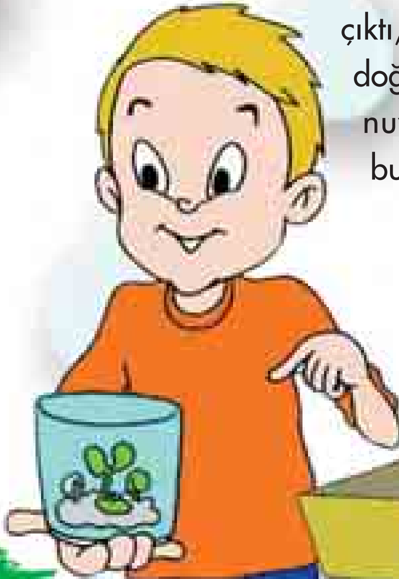
"Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de şükretmiyorlar mı?" (Yasin Suresi, 35)

Orhan'ın en sevdiği ders fen bilgisiydi. Birden aklına yaptıkları bir deney geldi, dedesine dönüp;

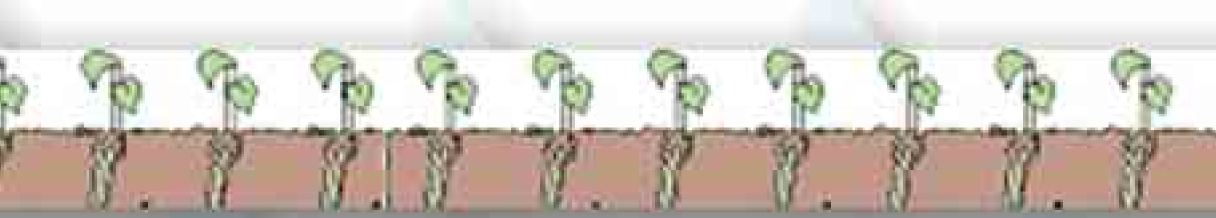

Orhan: Dede biliyor musun, okulda bir deney yaptık. Öğretmenimiz bize bir ödev verdi. Bu ödevde bir pamuk parçasının içine bir fasulye sakladık, güneş görebileceği bir yere koyup birkaç gün suladık. Ne oldu bil bakalım?

Hasan Dede: İçinden fasulye bitkisi çıktı, değil mi? Okulda çok basit bir doğa olayı olarak anlatılan bu konuyu biraz düşünelim. Aslında burada bir mucize ile karşı karşı-

yayız. Sihirbazlık gösterilerinde boş bir şapkanın içinden tavşan çıkar ya, pamuğun ya da toprağın içinden bir bitkinin çıkması da buna benzer. Sihirbaz gözlerimizi aldatır ama minicik bir tohumun içinden çıkan bitki kimseyi aldatamaz. Bütün bitkileri minicik kutularından çıkaran üstün ilim sahibi Rabbimiz bize böyle bir mucize ile, hiçbir canlının tesadüfen varolmadığını açıkça göstermektedir. Canlıların tesadüfen varolduğunu söyleyenler de ancak kendilerini aldatırlar değil mi Orhan?

Orhan: Evet dedeciğim.

Hasan Dede: Minik tohumun filizlerinden bir kısmı toprağın derinliklerine iner, bir kısmı da yukarıya doğru çıkar. Toprak oldukça sert ve sıkıdır, her iki yöne de hareket etmesi çok zordur. Bizim gibi akıl ve şuur sahibi olmayan minicik filizlerin bunları nasıl başardığı gerçekten bir mucizedir.

Orhan: Eğer tam tersi olsaydı, yani toprağın altına koyduğumuz bir tohum filiz vermeseydi ne olurdu bir düşünsenize! O zaman hepimiz çok büyük bir yiyecek sıkıntısı çekerdik. İnsanlar ve hayvanlar yiyecek bir şey bulamadıkları için yavaş yavaş ölürlerdi!

Hasan Dede: Allah bizi şöyle uyarıyor Orhan:

"Şimdi ekmekte olduğunuz (tohum)u gördünüz mü? Onu sizler mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren Biz miyiz? Eğer dilemiş olsaydık, gerçekten onu bir ot kırıntısı kılardık; böylelikle şaşarkalırdınız." (Vakıa Suresi, 63-65)

Orhan dedesinin yol buyunca kendisine anlattıklarını düşünmeye başlamıştı. Dedesine düşüncelerini anlattı:

Orhan: Bitkiler hayatımızın devamı için ne kadar da önemliymiş. Soluduğumuz havayı temizliyorlar, karnımızı doyurup enerji veriyorlar, hepsi birbirinden lezzetli sebze ve meyveleri bizim için üretiyorlar, çevremizi güzelleştiriyorlar. Baksana dışarıda ne kadar çok çeşitte ağaçlar, çiçekler, meyveler, ekinler var.

Hasan Dede: Bitkilerin yararlarıyla ilgili senin unuttuğun bir nimetini Kuran'da Allah şöyle haber vermektedir;

"Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz." (Yasin Suresi, 80)

Orhan: Evet nasıl da unutmuşum, ağaçlar odun haline getirilip yakılıyor, biz de ısınıyoruz. Kitaplar, defterler, gazeteler kısaca kağıdın hammaddesi ağaçlar, ateş yakmamızı sağlayan kibritler, üzerinde oturduğumuz koltuk, çalışma masamız, kapılar, pencereler...

Hasan Dede: Bitkilerin yararlarının yanı sıra çok ilginç özellikleri de vardır. Orta ve Güney Amerika'da yetişen bir asma bitkisi, siyah ve yeşil tırtıllar ile kırmızı kelebekler için çok ideal ve çekici bir yiyecek türüdür. Bu böcekler, yavrularının yumurtadan çıkar

çıkmaz bu lezzetli yiyecekle beslenebilmeleri için, yumurtalarını asma bitkisinin yaprakları üzerine bırakırlar. Yalnız burada çok önemli bir nokta vardır. Bu kelebekler yumurtalarını bırakmadan önce asmanın yapraklarını iyice kontrol ederler. Eğer bir başka hayvan yumurtalarını yerleştirmişse, aynı bitkinin yapraklarından birden fazla ailenin bireylerinin beslenmesi zor olacağından, orayı tercih etmez ve boş olan başka yaprakları ararlar.

Asma bitkisi de, yapraklarının üst kısımlarında, yeşil yumrucuklar oluştururlar. Bazı türleri ise, yaprağın altında bulunan, dal ile birleşme yeri üzerinde, kelebeklerin yumurtalarına benzer renkte lekecikler meydana getirirler. Bunu gören tırtıl ve kelebekler, başka böceklerin kendilerinden evvel bu yaprakların üzerine yumurtladıklarını zannederler ve bitkiye yumurtlamaktan vazgeçerek, kendilerine yeni yapraklar aramaya başlarlar.

Orhan: Mükemmel bir savunma!

Hasan Dede: Evet, bu bitkiye kendisini nasıl savunacağını öğreten üstün ilim sahibi Allah'tır Orhan, bunu sakın unutma olur mu?

Tahsin okuldan eve dönünce hemen dedesinin yanına koştu ve aklına takılan soruyu sordu.

Tahsin: Dedeciğim, sana bir şey soracağım.

Osman Dede: Sor bakalım Tahsin.

Tahsin: Dedeciğim, otobüste gelirken bir teyze yanındaki arkadaşına sabrın çok önemli olduğunu, gerçek sabrın Kuran'a göre olması gerektiğini anlatıyordu. Bu ne demek acaba dede, anlatabilir misin?

Osman Dede: İnsanların çoğu sabrın gerçek anlamını, gerçekten sabırlı bir insanın nasıl davranması gerektiğini bilmez yavrum. Bu kimseler arasında sabır, daha çok insanın hayatı boyunca karşılaştığı zorluk ve sıkıntılara göğüs germesi, bunlara katlanması ve tahammül etmesi olarak algılanır. Oysa Allah'ın Kuran'da öğrettiği gerçek sabır bu tahammül anlayışından çok farklıdır.

Tahsin: Peki Kuran'daki sabrın kaynağı nedir dede?

Osman Dede: Tahsinciğim biliyorsun, Allah'ın rızasını, sevgisini ve hoşnutluğunu kazanmanın yolu, Allah'ın Kuran'da bildirdiği emir ve yasakları eksiksizce uygulamaktır. Allah kullarından, hayatlarının sonuna kadar hiçbir gevşeklik göstermeden Kuran ahlakını yaşamalarını istemiştir. İşte müminlerin Allah'ın bu emrini her ne olursa olsun taviz vermeden yerine getirebilmelerinin sırrı da, imanın kazandırdığı üstün bir özellik olan "sabır"da gizlidir. Sabrın gerçek anlamını öğrenen bir

insan Allah'ın kendisinden istediği her tavırda ve her ibadette süreklilik gösterebilir. İman eden bir insan Allah'ın ilminin ve aklının tüm varlıkları sarıp kuşattığını, tek bir şeyin dahi Allah'ın izni olmaksızın gerçekleşmediğini ve tüm olayların ardında Allah'ın yarattığı sayısız hayır ve hikmetin olduğunu bilir.

Tahsin: O halde insanın başına gelen hiçbir şeye üzülmemesi ve hep sabretmesi gerekir?

Osman Dede: Çok doğru Tahsin. Allah iman edenlerin dostu, velisi ve yardımcısıdır. Dolayısıyla ilk bakışta farklı görünse bile gerçekleşen tüm olaylar inananların iyiliği içindir. Bu nedenle sabır göstermek, mümin için zorlanarak yaşanan bir ahlak özelliği değil, aksine gönül rızasıyla ve hoşnutlukla yaşanan, zevk alınan bir ibadettir. Müminler, başlarına ne gelirse gelsin bunu yaratanın Allah olduğunu ve bunun mutlaka kendileri için bir hayra vesile olacağını bilirler. Allah'ın kendileri için en güzel kaderi belirlediğini bildikleri için karşılaştıkları her olaya gönülden razı olur ve hoşnutlukla tevekkül ederler. Allah bir ayette şöyle buyurur: **"Ki onlar, sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir." (Ankebut Suresi, 59)**

Tahsin: O halde iman eden kimsenin sabrının tükenmesi mümkün değildir. Otobüste gördüğüm teyzenin söylediklerini şimdi daha iyi anlıyorum.

Osman Dede: Evet yavrum. İnananlar, sabrı Allah'ın bir emri olarak yaşarlar ve bu nedenle de hiçbir zaman onların sabırlarında tükenme gibi bir durum söz konusu olmaz. Hayatlarının sonuna kadar bu ibadeti şevk ve heyecanla yerine getirirler.

Tahsin: Şimdi sabrın önemini ve inananların sabrının Allah'ın izniyle hiç tükenmeyeceğini çok iyi anladım dedeciğim, teşekkür ederim.

BİZİM SINIF

Öğretmen: Günaydın çocuklar.

Öğrenciler: Günaydın öğretmenim.

Öğretmen: Tatiliniz nasıl geçti çocuklar?

Öğrenciler: Çok iyi geçti öğretmenim. Bol bol kartopu oynadık, kardan adam yaptık.

Öğretmen: Hafta sonu tatilinde karın tadını çıkardınız anlaşılan.

Öğrenciler: Evet öğretmenim, çok eğlendik

Öğretmen: Çocuklar, bugün gelmeyen arkadaşlarınız var gördüğüm kadarıyla.

Öğrenciler: Evet öğretmenim, Ali ile Ayşe bugün gelmediler.

Öğretmen: Peki neden gelmediklerini biliyor musunuz?

Öğrenciler: Hasta olmuşlar öğretmenim, evde yatıyorlarmış.

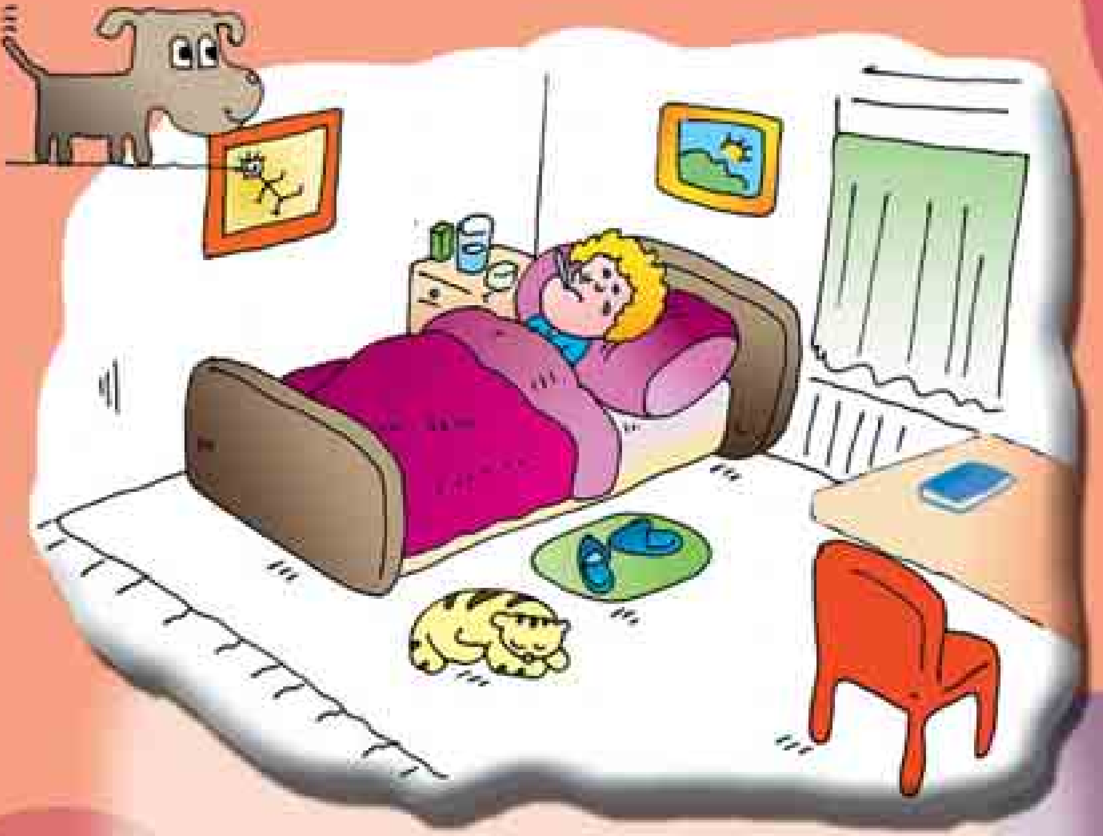
Öğretmen: Demek ki karda fazla oynadılar.

Öğrenciler: Öğretmenim biz de karda oynadık, biz de hasta olacak mıyız?

Öğretmen: Çocuklar, eğer kendinize dikkat etmez, uzun süre soğukta kalırsanız siz de her an hasta olabilirsiniz.

Öğrenciler: Öğretmenim, peki kar neden insanı hasta ediyor? Halbuki biz kar yağdığında çok seviniyoruz. Karda oynamak çok hoşumuza gidiyor.

Öğretmen: Çocuklar, insanın hasta olmasının sebebi vücuda giren mikroplardır. Bildiğiniz gibi mikroplar gözle görülemeyen canlılardır. Bunlar vücudumuza girip bize zarar vermeye çalışırlar. Eğer temizliğimize dikkat etmez, ellerimizi yıkamadan yemek yersek bunlar vücudumuza girip yerleşirler.

Öğrenciler: Öğretmenim mikrop vücudumuza girince hemen hastalanır mıyız?

Öğretmen: Hayır çocuklar her zaman hastalanmayız. Allah bizi yaratırken mikroplara karşı savaşması için vücudumuza mükemmel bir savunma sistemi yerleştirmiştir. Biz hiç farkında olamadan savunma sisteminin elemanları tıpkı bir ordu gibi vücudumuzu korurlar. Oldukça karmaşık olan savunma sisteminin her elemanı kendisine düşen görevi mükemmel şekilde yerine getirir.

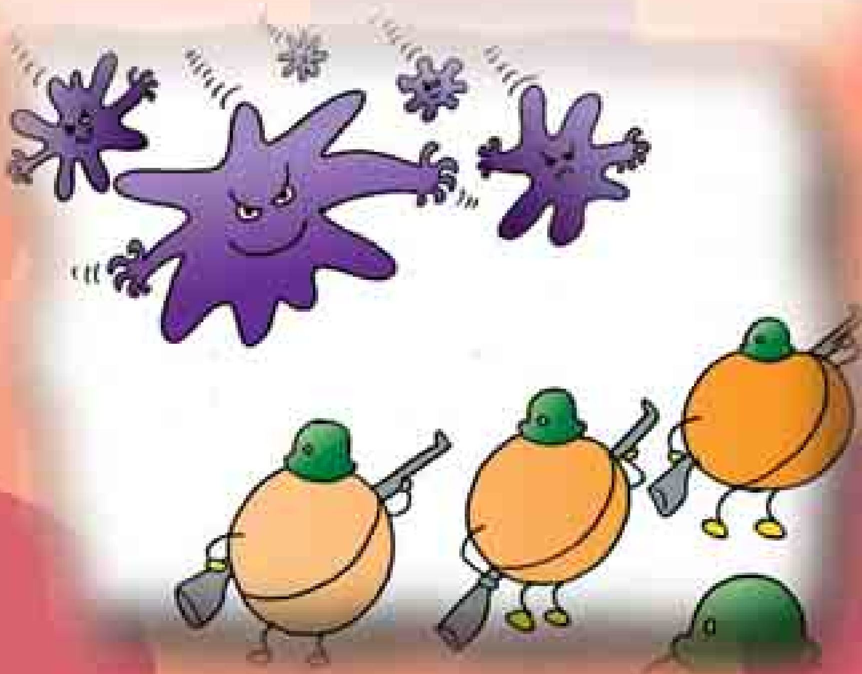

Öğrenciler: Peki öğretmenim biz niçin hastalanırız? Savunma sistemimiz görevini yapmadığı için mi?

Öğretmen: Hayır çocuklar normal bir insanda savunma sistemi her zaman faaliyet halindedir. Biz hiç farkında olmadan savunma sistemimiz mikroplara karşı büyük bir savaş verir. Öncelikle mikropların vücudumuza girip yerleşmesini engellemeye çalışır. Eğer mikroplar vücudumuza girmişlerse bunları hemen yok eder.

Öğrenciler: Peki o zaman neden hasta oluruz öğretmenim?

Öğretmen: İşte çocuklar, eğer soğukta uzun süre kalırsak, beslenmemize dikkat etmezsek vücudumuz güçsüz düşer. Böyle olunca

savunma sistemimiz de güçsüzleşir. Yok edilemeyen mikroplar çoğalarak hemen vücudumuzda yayılmaya başlarlar.

Öğrenciler: Peki öğretmenim, böyle olunca mikroplar hemen bütün vücudumuzu ele geçirirler mi?

Öğretmen: Hayır çocuklar. Bu durumda savunma sistemimiz mikroplara karşı daha büyük bir savaş başlatır. İşte vücudumuzda gerçekleşen bu büyük savaş nedeniyle ateşimiz yükselir, halsizleşiriz, eklem yerlerimiz ağrımaya başlar.

Öğrenciler: Evet öğretmenim, böyle olunca yataktan kalkamayacak hale geliriz.

Öğretmen: Tabii bu durumda yapmamız gereken en önemli şey yatıp dinlenmektir. Eğer böyle yaparsak ve aynı zamanda ilaçla-

rımızı alıp beslenmemize dikkat edersek savunma sistemimizi güçlendirerek ona yardımcı olmuş oluruz. Böylece onlar mikroplara karşı savaşta güçlü duruma gelirler ve kısa sürede onları yenerek vücudumuzdan atarlar. Böylece biz de sağlığımıza kavuşmuş oluruz.

Öğrenciler: Öğretmenim, niye hastalandığımızı şimdi çok daha iyi anladık. Bundan sonra kendimize çok dikkat edeceğiz.

Öğretmen: Evet çocuklar, Allah'ın bizi yaratırken vücudumuza böyle bir savunma sistemi yerleştirmesi çok büyük bir nimet. Bunun için Allah'a çokça şükretmeliyiz. Allah'ın bize verdiği sağlığı kaybetmemek için kendimize çok dikkat etmeliyiz.

EK BÖLÜM: EVRİM YALANI

Kitabın bu bölümünde Allah'ın varlığını kabul etmeyen, "herşey kendi kendine oluştu" diye mantık dışı iddialar öne süren evrimcilerden söz edeceğiz. Bu insanlar hep yalan söyleyerek insanları yanıltmaya çalışırlar.

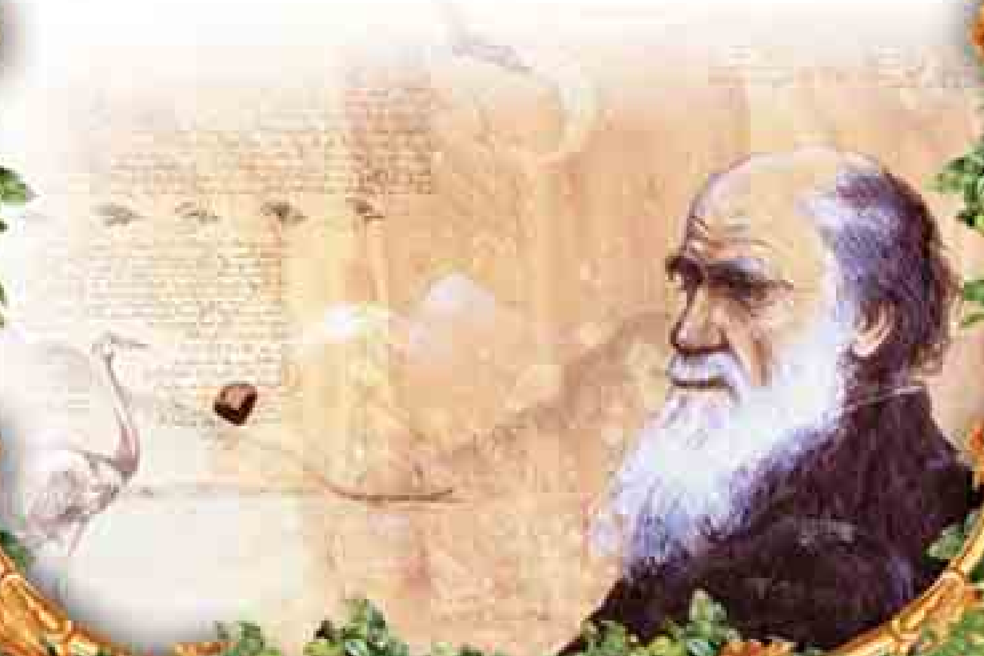
Ancak bir insan yalan söylediğinde yalanı bir süre sonra ortaya çıkar. Eğer karşısındaki akıllı biriyse onun yalan söylediğini hemen anlar. Evrimciler de yalan söyledikleri için bir sürü açık vermektedirler. İlerleyen sayfalarda onların söylediklerinin ne kadar mantıksız olduğunu, yalanlarının nasıl ortaya çıktığını hep birlikte göreceğiz...

EVRİM TEORİSİ NEDİR?

Allah'ın varlığına inanmayan insanların öne sürdükleri sapkın iddialardan biri "evrim teorisi" dir. Evrim teorisini ortaya atan kişi, günümüzden yaklaşık 150 yıl önce yaşamış olan Charles Darwin'dir. Darwin'in mantık dışı teorisine gö-

re, herşey tesadüfen ve kendi kendine meydana gelmişti. Darwin farklı canlı türlerinin değişerek birbirlerine dönüştüklerini ve böyle meydana geldiklerini zannediyordu. Örneğin Darwin'e göre balıklar bir gün tesadüfen bir sürüngene dönüşmüşlerdi. Bir gün bir tesadüf daha olmuş ve bir sürüngen uçmaya başlamış böylece kuşlar oluşmuştu. İnsanlar ise maymunlardan oluşmuşlardı. Yani Darwin'e göre insanın atası bir maymundu. Elbette bunların hiçbiri doğru değildir. Tek doğru ve gerçek olan evreni, dünyayı, tüm canlıları ve bizi Allah'ın yarattığıdır. Başta Darwin olmak üzere bunun aksini iddia edenler ise büyük bir yalan söylemektedirler. Gelin, Darwin'in ortaya attığı yalanın ne kadar saçma olduğunu daha yakından inceleyelim.

Canlı ve cansız tüm maddeleri oluşturan en küçük parça atomlardır. Bu, çevrenizdeki herşey gibi sizin de aslında milyonlarca atomun biraraya gelmesinden oluşuyor olmanız demektir.

Evrimciler, yani Darwin'e inananlar ise atomların kendi kendilerine tesadüfen karar alıp, biraraya geldiklerini ve böylece canlıları oluşturduklarını söylerler. Bu akıl dışı inanışa göre bir gün şiddetli bir rüzgar veya bir kasırga çıktı ve bu atomlar yanyana gelip birleştiler. Darwin'in yalanına göre sonra bu atomlar birleşerek hücreleri oluşturdular. Biliyorsunuz ki her canlı hücrelerden oluşur. Hücreler de biraraya gelerek bizim gözlerimizi, kulaklarımızı, kanımızı, kalbimizi kısacası bütün vücudumuzu meydana getirirler.

Ancak şunu unutmamak gerekir ki, hücreler çok karmaşıklardır. Bir hücrenin içinde yüzlerce farklı küçük organel vardır. Hücreyi çok büyük bir fabrikaya benzetebiliriz. Malzeme üretenler, üretilen malzemeleri taşıyan araçlar, giriş ve çıkış kapıları, üretim merkezleri, mesaj getirip götürenler, enerji merkezleri... Peki bir fabrikanın taşların, toprağın, suyun tesadüfler sonucunda biraraya gelmesiyle, örneğin çıkan bir fırtınadan sonra, kendi kendine meydana gelmesi mümkün müdür? Tabi ki hayır. Herkes böyle bir iddiaya güler. Ama evrimciler "hücre tesadüfen oluştu" diyerek en az bunun kadar saçma bir şey söylemiş olurlar.

Öyle ise evrimcilere bir deney yaptıralım!

Evrimciler büyük bir varil alsınlar. Bu varilin içine istedikleri bütün atomları koysunlar. Bundan başka varilin içine ne koymak istiyorlarsa eklesinler. Bir canlının oluşması için gereken bütün malzemeleri doldursunlar. Sonra da bu varili isterlerse ısıtsınlar, isterlerse elektrik versinler. Ne istiyorlarsa yapmaları serbest olsun. Milyarlarca yıl da varilin başında nöbet tutsunlar. (Ömürleri yetmeyeceği için bu nöbeti nesilden nesile devredebilirler).

Bunun sonucunda ne olur?

Sizce bu varilin içinden kuzular, menekşeler, kirazlar, tavşanlar, arılar, karpuzlar, kediler, köpekler, sincaplar, güller, erikler, çilekler, balıklar, filler, zürafalar, aslanlar çıkar mı? Bu varilin içinden sizin gibi düşünen, sevinen, heyecanlanan, müzik duyunca hoşuna giden, kitap okuyabilen, ailesini arkadaşlarını seven bir insan çıkabilir mi? Elbette çıkamaz. O varilin içinden varilin başında bekleyen evrimci profesörlerden tek biri bile çıkamaz. Hatta değil bir profesör, o profesörün trilyonlarca hücresinden tek bir tanesi bile çıkamaz.

Cansız maddeler tesadüfen biraraya gelip asla canlıları oluşturamazlar. Evreni ve tüm canlıları Allah yoktan var etmiştir.

Atomlar cansızdır. Cansız maddeler birleşip canlı, gülen, sevinen, düşünen bir varlık oluşturamazlar. O varilin içinden canlı hiçbir varlık çıkmaz. Bu imkansızdır. Çünkü canlılar cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelmeleriyle oluşamaz. Canlıları Allah yaratmıştır. Hiçbir şey yokken, Allah insanı, dağları, gölleri, kuzuları, aslanları, çiçekleri ,etrafımızda gördüğümüz veya göremediğimiz tüm varlıkları yoktan yaratmıştır.

EVRİMCİLERE GÖRE CANLILAR NASIL EVRİMLEŞİRLER?

Tüm canlı türlerini Allah yaratmıştır ve hiçbir canlının bir diğerinden türemesi mümkün değildir. Çünkü her canlı türü çok farklı özelliklere sahiptir. Kuşlarla, kediler birbirlerine benzemezler ya da atlarla balıklar, kaplanlarla kelebekler...

Evrim teorisinin yalanlarına göreyse, canlılar zamanla evrimleşmiş, yani gelişip farklı özellikler kazanarak başka bir canlıya dönüşmüşlerdir. Örnek olarak kuşlar hakkında evrimcilerin masallarına bir göz atalım. Kaplumbağaları, kertenkeleleri, yılanları kısacası sürüngenleri hepiniz tanırsınız. Bu canlı türü evrimcilere göre tesadüfen değişmiş ve kuşlara dönüşmüştür. Evrimciler işte böyle saçma bir iddiaya inanırlar. Peki sürüngenleri etkilediğini ve değişmelerini sağladığını iddia ettikleri olaylar nelerdir?

Evrimciler "mutasyon" ve "doğal seleksiyon" adını verdikleri iki ayrı olayın birarada meydana gelmesiyle evrimin gerçekleştiğine inanırlar. Ancak bu çok mantıksız bir inançtır ve bilimsel hiçbir delili yoktur. Neden mi? Birlikte inceleyelim.

Yeryüzünde binlerce tür canlı vardır. Evrimciler, bu farklı türlerin nasıl meydana geldiğini asla açıklayamazlar. Bu çeşitlilik, Allah'ın yaratma sanatının en güzel örneklerinden biridir.

Doğal Seleksiyon Nedir?

Doğal seleksiyonun en basit anlamı şudur: Canlılar arasında güçlü olanlar yaşamlarını devam ettirebilirler, güçsüzler ise hemen yok olurlar. Bunu şöyle bir örnekle açıklayalım: Sık sık vahşi hayvanların saldırdığı bir geyik sürüsü düşünün. Bu durumda geyikler hızla kaçacaklardır ve en hızlı koşan, en çevik geyiklerse kurtulacaklardır. Zaman içerisinde zayıf ve çelimsiz geyikler hep vahşi hayvanlar tarafından avlandıkları için tamamen ortadan kaybolacaklardır. Geriye sadece sağlıklı ve güçlü geyikler kalacaktır. Sonuç olarak geyik sürüsü bir süre sonra hep güçlü geyiklerden oluşacaktır.

Buraya kadar anlatılanlar doğrudur. Fakat bunun evrimle hiçbir ilgisi yoktur. Buna rağmen evrimciler, "bu geyik sürüsü gelişe gelişe sonunda başka bir canlıya dönüşür; örneğin geyikler zürafa olur" demektedirler. İşte bu yanlıştır.

Çünkü hiçbir geyik daha hızlı koştuğu için başka bir canlıya örneğin bir aslana veya bir zürafaya dönüşemez. Böyle bir şey sadece masallarda olur.

Hepiniz kurbağa prens masalını bilirsiniz. Bir masalda bir kurbağa prense dönüşebilir. Ama gerçek yaşamda bir geyiğin aslana veya başka bir canlıya dönüşmesi tabi ki imkansızdır. Ne var ki evrimciler, böyle bir masala inanırlar.

Mutasyon ne demektir?

Mutasyon bir canlının vücudunda meydana gelen olumsuz yöndeki değişikliklerdir. Mutasyonlar radyasyon, kimyasal maddeler gibi etkenlerle oluşur. Radyasyonun veya kimyasal maddelerin canlılar üzerindeki etkileri her zaman zararlıdır. Örneğin günümüzden yaklaşık 55 yıl önce II. Dünya Savaşı'nda Japonya'nın Hiroşima kentine atom bombası atılmıştı. Atom bombası, atıldığı yerin çevresine radyasyon yaydı ve bu, insanlara çok büyük zararlar verdi. İnsanların birçoğunun ölmesine veya ciddi şekilde hastalanmalarına neden oldu. Hatta insanların vücutlarındaki bazı sistemleri bozduğu için bu insanların ileride doğan çocukları da hasta veya sakat doğdular.

Buna benzer bir olay 1986 yılında da Rusya'nın Çernobil kentinde gerçekleşti. Çernobil'de bir nükleer santralda patlama meydana gelmiş ve bu yüzden tüm kente ve çevresine radyasyon yayılmıştı. Aynı Japonya'da olduğu gibi, orada yaşayan insanlar ve onların sonradan doğan çocukları, radyasyonun sebep olduğu mutasyonlar nedeniyle sakat kaldılar veya öldüler.

İşte evrimciler böyle zararlı bir olay hakkında şunları iddia ederler: Örneğin bir balık bir gün bir mutasyon geçirir yani Japonya'daki insanlar gibi radyasyon benzeri bir olayla karşılaşır. Bu mutasyon sonucunda balığın vücudunda bazı değişiklikler olur ve balık bir gün karşınıza timsah olarak çıkar. Elbette bu çok saçma bir iddiadır.

... O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (Furkan Suresi, 2)

Çünkü yukarıda da bahsettiğimiz gibi mutasyonlar canlılara hemen her zaman zarar verirler. Onları ya sakat bırakır ya da hasta ederler. Eğer mutasyonlar faydalı olsalardı, Çernobil'de radyasyon sızıntısı olduğunda evrimleşip daha gelişmiş bir canlı olmak için herkes oraya giderdi. Halbuki herkes Çernobil'den kaçmıştır. Üstelik Çernobil'in olumsuz etkileri hala sürmektedir.

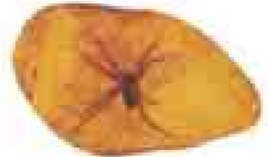
Evrimcilerin bu iddiasını şöyle bir örneğe benzetebiliriz. Elinize bir balta alsanız ve renksiz bir televizyona vurmaya başlasanız, bu televizyonu renkli bir televizyona dönüştürebilir misiniz? Elbette ki hayır. Baltayla televizyona rastgele vurduğunuzda paramparça olmuş bir televizyo-

Toprak katmanlarının altında geçmişte yaşamış canlılara dair kalıntılar bulunabilir. Fosil adı verilen bu kalıntılar, evrimcilerin tüm iddialarını yalanlamaktadır.

Salyangoz fosili

Örümcek fosili

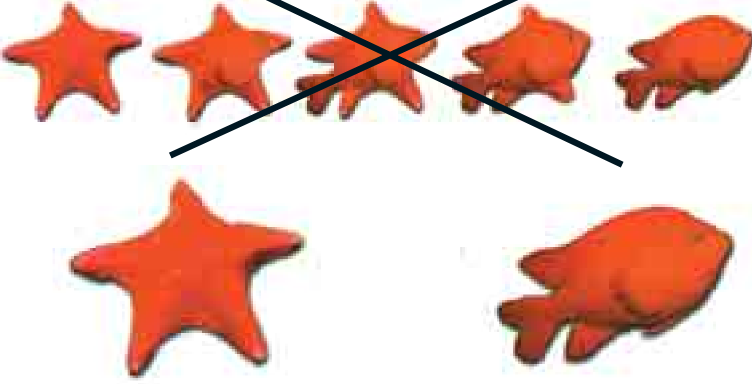
Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte...

nunuz olur. İşte aynı, baltayla rastgele vurmak gibi, mutasyonlar da canlılara sadece zarar verirler. Yani evrimcilerin söyledikleri gibi bir canlıyı daha iyi duruma getirmezler.

EVRİMCİLERİN BİR TÜRLÜ BULAMADIKLARI FOSİLLER

Bazı canlılar öldükleri zaman arkalarında izlerini bırakırlar ve bu izleri yani kalıntıları milyonlarca yıl hiç bozulmadan kalabilir. Ancak bunun olabilmesi için o canlının hava ile temasının aniden kesilmesi gerekir. Örneğin bir kuş yerde dururken üzerine aniden bir kum yığını gelse ve orada kuş ölse, bu kuşun kalıntıları günümüze kadar gelebilir. Veya ağaçlardan akan amber denen sıvılar vardır. Bazen bu amber bir böceğin üzerine akar ve böcek bu amberin içinde ölür. Böylece sertleşerek milyonlarca yıl hiç bozulmadan günümüze kadar gelebilir. Biz de böylece çok eskiden yaşamış olan canlılar hakkında bilgi edinebiliriz. İşte canlılardan kalan bu kalıntılara "fosil" denir.

... kimi de dört (ayağı) üzerinde... yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Nur Suresi, 45)

Evrimciler, örneğin bir deniz yıldızının milyonlarca yıl içinde, kademe kademe gelişerek balıklara dönüştüğünü iddia ederler. Bu iddiaya göre, deniz yıldızı ile balıklar arasında birçok "ara geçiş formu" bulunmalıdır. Ancak bugüne kadar, herhangi bir ara geçiş formuna ait tek bir fosil dahi bulunmamıştır. Fosil kayıtlarında deniz yıldızları vardır, balıklar vardır ama ikisi arasında garip görünümlü canlıların oluşturduğu bir ara form yoktur.

"Ara tür" fosilleri ne demektir?

Evrimcilerin uydurdukları yalanların en önemlilerinden biri ara türlerdir. Bazı evrimci kitaplarda ara türlere "ara geçiş formu" da denilir. Evrimciler bildiğiniz gibi canlıların birbirlerinden meydana geldiklerini söylerler. Yani onların saçma iddialarına göre ilk canlı tesadüfen meydana gelmiştir. Sonra zaman içinde o canlı başka bir canlıya, o da başka birine dönüşmüş ve bu böylece sürmüştür. Örneğin evrimcilere göre balıklar deniz yıldızları gibi canlılardan türemişlerdir. Yani bir deniz yıldızı bir gün mutasyonlar sonucunda önce bir kolunu kaybetmiştir, sonra milyonlarca yıl içinde diğer kollarını kaybetmiş ve bu kollarının kimi kendiliğinden yüzgece dönüşmüştür. Bu arada yine bir deniz yıldızının balığa dönüşmesi için gerekli olan değişiklikler meydana gelmiştir. (Böyle bir şeyin olması asla mümkün değildir ama biz bu iddianın ne kadar saçma olduğunun anlaşılması için bu şekil-

Bugüne kadar milyonlarca balık ve milyonlarca deniz yıldızı fosili bulunmuştur. Ancak, evrimcilerin yalan olarak uydurdukları gibi, bir tane bile deniz yıldızının balığa dönüştüğünü gösterebilecek ara geçiş aşaması canlılarına ait fosil bulunamamıştır.

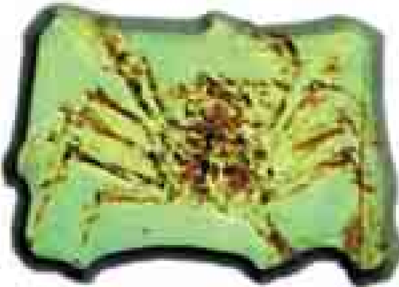
50 milyon yıllık balık fosili

400 milyon yıllık deniz yıldızı fosili

Deniz yıldızı hiç değişmemiştir. Milyonlarca yıl önce nasılsa bugün de öyledir. Bu evrimcilerin yalan söylediklerini göstermektedir. Yukarıda deniz yıldızı ve 100-150 milyon yıl önceki denizyıldızının fosili (L.Cretaceous dönem) görülüyor.

150 milyon yıl önce yaşamış bir yengecin fosili

Günümüzde yaşayan bir yengeç resmi. İki yengeç arasında hiçbir fark olmadığı çok açık değil mi?!

de anlatıyoruz.) Dolayısıyla evrimci masala göre, bir deniz yıldızı balığa dönüşürken birçok geçiş aşaması yaşamalıdır.

İşte aradaki geçiş aşaması olan bu hayali canlılara evrimde ara tür denir. Yine evrimin mantıksız iddialarına göre bunların hep yarım organlı canlılar olması lazımdır. Örneğin bir balık bir sürüngene dönüşürken arada oluşan türlerin yarım ayakları, yarım yüzgeçleri, yarım akciğerleri, yarım solungaçları olması gerekir. Unutulmamalıdır ki geçmişte böyle garip canlılar yaşadılarsa bizim onların kalıntılarını yani fosillerini mutlaka bulmamız gerekir. Ancak ne ilginçtir ki, bugüne kadar evrimcilerin var olduğunu iddia ettikleri bu ara tür fosillerinden hiç bulunamamıştır.

Bugüne kadar yeryüzünde pek çok fosil bulunmuştur ama bunların hiçbiri evrimcilerin iddia ettikleri "ara tür"lerden değildir. Bu da bize şunu göstermektedir: Canlılar birbirlerinden türememişlerdir. Hepsi eksiksiz ve kusursuz bir biçimde, bugünkü yaşayan örneklerinden hiçbir farkları ve eksiklikleri olmadan bir anda oluşmuşlardır. Yani hepsini Allah yaratmıştır.

KAMBRİYEN DÖNEMİNDE NELER OLDU?

En eski canlı fosilleri, Kambriyen dönemi olarak bilinen ve günümüzden tam 500 milyon yıl önce yaşanan bir dönemden kalmadır. Bunlar salyangoz, solucan ve deniz yıldızı gibi canlılara aittir. Kambriyen döneminde yaşamış olan canlılar da bize evrim teorisinin yanlış olduğunu gösteren delillerdendir. Nasıl mı?

Kambriyen dönemindeki bu canlılar da diğer tüm canlılar gibi birdenbire ortaya çıkmışlardır. Bu canlıların birdenbire ortaya çıkmaları Allah'ın onları bir anda yarattıklarını

Kambriyen döneminde yaşamış olan trilobit isimli canlılar

gösterir. Eğer evrimcilerin iddia ettikleri gibi olsaydı, bu canlıların da, kendilerinden daha ilkel atalardan yavaş yavaş evrimleşerek o hale gelmiş olmaları gerekirdi. Fakat, bu canlıların kendilerinden önce yaşamış hiçbir ataları, ara geçiş türleri yoktur. Fosil kayıtlarında böyle canlılara hiç rastlanmamıştır. Fosiller bize göstermektedir ki Kambriyen döneminde ortaya çıkan bu canlılar, tüm diğer canlılar gibi birdenbire ve eksiksiz olarak ortaya çıkmışlardır. Bu da, onları Allah'ın yarattığının en açık delilidir.

Ayrıca Kambriyen döneminde yaşamış olan bu canlıların çok önemli özellikleri vardı. Örneğin o dönemde yaşayan ama sonra soyu tükendiği için bugün bizim göremediğimiz Trilobit isimli canlının çok karmaşık ve mükemmel yapıda gözleri vardı. Trilobit gözü yüzlerce petekten oluşuyordu ve bu yüzlerce petek onun çok iyi görmesini sağlıyordu. Böyle mükemmel organlara sahip canlıların ise, tesadüflerin yardımı ile kendiliğinden ortaya çıkmasının mümkün olmayacağı açıktır.

BALIKLARIN SÜRÜNGENE DÖNÜŞTÜKLERİ YALANI

Evrimciler, sürüngenlerin balıklardan oluştuklarını söylerler. Onlara göre balıklar bir gün denizlerde yiyecek azalınca karaya çıkmaya karar vermişler ve sonra karada yaşayabilmek için sürüngenlere dönüşmüşlerdir. Gördüğünüz gibi bu çok komik bir iddiadır. Çünkü karaya çıkan bir balığa ne olacağını herkes çok iyi bilir: Balık ölür!

Siz hiç balık tutmaya gitmiş miydiniz? Bir düşünün! Bir balık oltanıza takılsa, sonra onu alıp kurtarsanız ve evinizin bahçesine koysanız ne olur? Biraz önce de söylediğimiz gibi bu balık kısa sürede ölür. Bir gün çok balık tutsanız ve bunların hepsini bahçenize götürüp koysanız ne olur? Değişen bir şey olmaz ve tüm balıklar ölür.

İşte evrimciler bunu kabul etmezler. Derler ki bu balıklardan biri bahçede ölümü beklerken aniden değişime uğradı ve bir sürüngen oldu ve yaşamaya devam etti! Asla böyle bir şey mümkün değildir!

Çünkü bir balığın karada yaşayan hayvanlardan çok farkı vardır ve bunların hiçbiri tesadüfen bir anda oluşamaz.

Bir balığın karada yaşamak için ihtiyaç duyacağı şeylerden birkaçını şöyle sıralayabiliriz:

1. Balıklar suda yaşadıkları için solungaçları ile nefes alıp verirler. Ancak karada solungaçları ile yaşayamaz ve ölürler. Bunun için bir akciğere sahip olmaları gerekir. Peki diyelim ki bir balık karaya çıkmaya karar verdi. Kendisine bir akciğer nereden bulacaktır? Üstelik akciğer gibi bir organın varlığından haberi bile yoktur.

2. Balıkların bizim gibi bir böbrek sistemleri yoktur. Ancak karada yaşayabilmeleri için böyle bir sisteme ihtiyaçları vardır. Karaya çıkmaya karar verdiğinde, balığın bir yerlerden kendine bir de böbrek bulamayacağı çok açıktır.

3. Balıkların ayakları yoktur. Bu yüzden karaya çıktıklarında yürüyemezler. Acaba karaya çıkmayı ilk başaran balık bu ayağı nasıl bulmuştur? Böyle bir şey imkansız olduğuna göre evrimcilerin bu konuda da yalan söyledikleri ortaya çıkmaktadır.

Bunlar bir balığın karada yaşayabilmesi için sahip olması gereken yüzlerce özellikten sadece üç tanesidir.

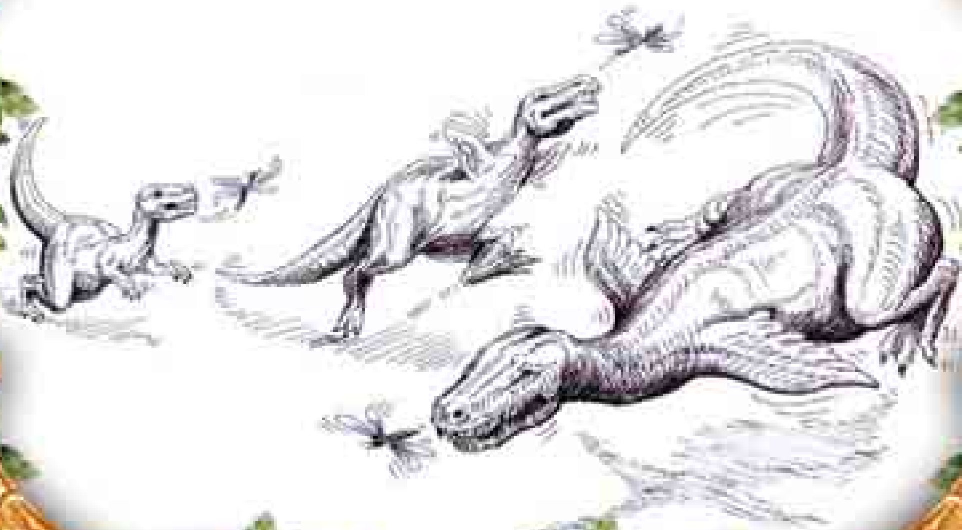

Evrimciler Coelecanth balığının sürüngene dönüşmeye başlayan bir balık olduğunu iddia ediyorlardı. Sonra bir gün yaşayan bir Coelecanth bulundu ve evrimcilerin yalan söyledikleri anlaşıldı. Çünkü Coelecanth gerçek bir balıktı.

Coelecanth isimli balık hakkında

Evrimciler yıllarca Coelecanth (sölekant) isimli bir balığı karaya çıkmak üzere olan bir ara tür olarak tanıttılar. Bütün kitaplarında, dergilerinde bu balığı evrimin delili gibi gösterdiler. Coelecanth'ın soyu tükenmiş bir balık olduğunu yani günümüzde yaşamadığını zannediyorlardı. Bu yüzden bu balığın fosiline bakarak bir sürü yalan uydurdular.

Ancak bir gün bir balıkçı denizde avlanırken bu balıktan yakaladı. Sonra bu balıktan birçok kez daha yakalandı. Ve görüldü ki Coelecanth normal bir balıktı. Hiç de evrimci masallarında iddia edildiği gibi karaya çıkmaya hazırlanmıyordu. Evrimciler Coelacanth'ın fosiline bakıp "bu balık sığ sularda yüzüyordu, yani karaya çok yakındı, neredeyse karaya çıkacaktı" demekteydiler. Halbuki Coelecanth, sığ sularda değil, çok derin sularda yaşıyordu. Yani Coelecanth evrimcilerin söylediği gibi bir ara tür değildi. Günümüzde de yaşayan gerçek bir balıktı. Evrimcilerin bunun gibi daha birçok yalanları da ortaya çıkmıştır.

KUŞLARIN EVRİMİ İDDİASI BİR YALANDIR

Evrimcilerin çok saçma iddialarından biri de kuşların nasıl oluştuğu ile ilgilidir. Evrimcilerin söyledikleri bir hikayeye göre ağaçlarda yaşayan sürüngenler, zamanla daldan dala atlamaya başlamışlar ve sonunda da kanatlanmışlardı. Yine bir başka hikayeye göre bu kez bazı sürüngenler sinek avlamak için ön kollarını çırpa çırpa koşarlarken ön kolları kanatlara dönüşmüştü.

Bir dinozorun koşarken kanadının çıktığına inanmak çok komik değil mi? Böyle şeyler ancak masallarda, çizgi filmlerde olur.

Üstelik çok önemli bir konu daha var. Evrimciler koskoca dinozorun sinek yakalamaya çalışırken kanatlarının çıktığını söylüyorlar. Peki ama sizce sinek nasıl uçuyor? Onun kanatları nereden gelmiş?

Koskocaman bir dinozorun nasıl uçtuğunu açıklamaya çalışacaklarına, küçücük bir sineğin nasıl uçabildiğini açıklamaları gerekmez miydi? Elbette ki gerekirdi...

Ancak evrimciler bunu hiç açıklayamıyorlar. Çünkü sinek dünyadaki en iyi uçan canlılardan biri. Saniyede 500-1000 kere kanatlarını çırpabiliyor. Ve bildiğiniz gibi son derece çevik bir şekilde istediği yönde hareket edebiliyor. Evrimciler ne kadar yalan söylerlerse söylesinler kuşların kanatlarının nasıl oluştuğunu açıklayamazlar. Çünkü doğrusu şudur: Kuşları da, sinekleri de kanatları ve uçma yetenekleri ile birlikte Allah yaratmıştır.

Evrimcilerin ara tür dedikleri Archaeopteryx (arkeopteriks) aslında tam bir kuştur!

Sürüngenlerle kuşlar arasındaki yüzlerce farktan birkaçını şöyle sıralayabiliriz:

1. Kuşların kanatları vardır, sürüngenlerin ayakları vardır.

2. Kuşların tüyleri vardır, sürüngenlerin pulları vardır.

3. Kuşların kendilerine özgü bir iskelet yapıları vardır. Kemiklerinin içi boştur ve bu yüzden ağır olmadıkları için rahatlıkla uçabilirler.

Bunlar ilk akla gelen bir iki konudur. Bunun dışında bu canlılar arasında daha çok fazla farklılık vardır. Size daha önce de söylediğimiz gibi eğer bir sürüngen bir kuşa dönüşmüş olsaydı, bu geçişin aşamalarını gösteren sayısız hayvan yaşamış olmalıydı. Ve biz fosiller arasında bu hayvanların da fosillerini görmeliydik. Yani yarım kanatlı, yarısı tüylü yarısı pullu, yarım gagalı, yarım ağızlı garip yaratıklara ait fosiller bulunması gerekirdi. Ama dünyadaki fosillerin arasın-

Evrimcilerin ara tür gibi göstermeye çalıştıkları Archaeopteryx adlı kuş fosili, evrimin yalanlar üzerine kurulu bir teori olduğunu göstermektedir. Çünkü bu fosil, gerçek bir kuş fosilidir. Kuşların milyonlarca yıldır hiç değişmediklerini göstermektedir.

da böyle bir yaratık yoktur. Bulunan fosiller ya tam bir sürüngene ya da tam bir kuşa aittir. Demek ki kuşlar sürüngenlerden evrimleşmemişlerdir. Tüm diğer canlılar gibi kuşları da Allah yaratmıştır.

Ancak evrimciler bunu kabul etmek istemedikleri için yalan söyleyerek insanları inandırmaya çalışmışlardır. Günümüzde yaşamayan, yaklaşık 150 milyon yıl önce yaşamış olan Archaeopteryx (arkeopteriks) isimli bir kuşun fosilini bulmuşlar ve bu kuşun yarı kuş yarı dinozor bir ara geçiş formu olduğunu iddia etmişlerdir. Ve "Archaeopteryx kuşların atasıdır" diye mantıksız bir fikir ortaya atmışlardır.

Ancak bu kesin bir yalandır: Archaeopteryx tam bir kuştur! Çünkü;

1. Archaeopteryx'in, aynı günümüzde uçan kuşlar gibi tüyleri vardır.

2. Uçan kuşların kanatlarının bağlandığı göğüs kemiğinin aynısı Archaeopteryx'te de vardır.

3. Archaeopteryx kuşların atası olamaz. Çünkü ondan daha yaşlı kuşların fosilleri bulunmuştur. Yani Archaeopteryx yokken de kuşlar vardır.

İNSANIN EVRİMİ MASALI

Evrimciler insanların maymundan evrimleştiğini, yani insanların atalarının maymunlar olduğunu iddia ederler. Ancak, ne Darwin'in ne de diğer evrimcilerin bu iddiasını doğrulayacak hiçbir delilleri yoktur. Bu iddia da yine tamamen hayal ürünü bir yalandır.

Aslında, evrim teorisinin ortaya atılış sebeplerinden biri, insanlara, kendilerini Allah'ın yarattığını unutturmaya çalışmaktır. İnsanlar eğer tesadüfen oluştukları ve atalarının bir hayvan olduğu yalanlarına inanırlarsa, Allah'a karşı sorumluluk duymazlar. Böylece insanlar artık, tüm manevi değerlerini unutur, sadece kendi çıkarlarını düşünen kişilere dönü-

Allah insanları farklı dillerde, renklerde ve ırklarda yaratmıştır. Bu çeşitlilik güzel bir nimettir.

şürler. Sadece kendi çıkarını düşünen insanlar, vatan sevgisi, bayrak sevgisi, aile sevgisi, fedakarlık, şefkat, merhamet gibi çok değerli duygularını da kaybederler. İşte evrimciler böyle manevi değerlerden uzak insanlar oluşturmak için evrim teorisini savunurlar. Amaçları insanlara Allah'ın varlığını unutturmaktır. Ve bu nedenle insanlara "Sizi Allah yaratmadı. Siz maymunlardan geldiniz, yani siz gelişmiş bir hayvansınız" derler.

Halbuki insanı Allah yaratmıştır. Ve insan, diğer tüm canlılardan farklı olarak konuşabilen, düşünebilen, sevinebilen, karar verebilen, akıl sahibi, uygarlıklar oluşturabilen, iletişim kurabilen tek canlıdır. İnsana bu özelliklerinin hepsini veren Allah'tır.

Evrimciler insanın maymundan geldiğine hiçbir delil gösteremezler

Bilim alanında "delil" göstermek çok önemlidir. Eğer siz bir iddiada bulunursanız ve insanların buna inanmalarını isterseniz, mutlaka bir delil göstermeniz gerekir. Örneğin yeni tanıştığınız insanlara "Benim adım Ayşe" dediniz. Ve bu insanlardan biri çıkıp dedi ki "Ben sizin adınızın Ayşe olduğuna inanmıyorum". Bu durumda bu kişiye delil göstererek adınızın Ayşe olduğunu ispatlayabilirsiniz. Deliliniz ne olabilir? "Nüfus kağıdı"nız bir delil olabilir. Bunu karşınızdaki kişiye gösterirseniz, artık size kesinlikle itiraz edemez.

Bir tane de bilimsel örnek verelim. Günümüzden birkaç yüzyıl önce Newton adında ünlü bir bilim adamı çıkmış ve "dünyada yerçekimi var" demiştir. Bunu nereden bildiğini soranlara ise bir delil göstermiştir. "Bir elma dalından koptuğunda yere düşüyor, havada durmuyor. Demek ki

yerde onu çeken bir güç var ve bu gücün adı da yerçekimidir" demiş.

Öyle ise evrim teorisinin de bilimsel olarak inanılır olması için delil göstermesi gerekir. Örneğin evrim teorisi diyor ki insanın atası maymundur. Biz de o zaman evrimcilere soracağız: Bunu nereden biliyorsunuz? Deliliniz var mı?

İnsanın atası eğer maymun olsaydı, delil olarak yarı insan-yarı maymun yaratıkların fosillerini bulmamız gerekirdi. Ancak bugüne kadar böyle bir fosil bulunamamıştır. Elimizde ya maymun fosilleri ya da insan fosilleri vardır. Yani evrimcilerin insanın atasının maymun olduğuna dair hiçbir delilleri yoktur!

Ancak evrimciler bu konuda sahtekarlıklar yaparak insanları yanıltmaya çalışırlar.

Evrimcilerin bazı yalanları:

1. Evrimciler yarı insan yarı maymun bir yaratık bulduk diyerek soyu tükenmiş maymunların fosillerini gösterirler.

Buna benzer resimleri mutlaka bir yerlerde görmüşsünüzdür. İşte evrimciler böyle resimler çizerek insanları yanıltmaya çalışırlar. Halbuki böyle canlılar hiçbir zaman yaşa-

mamışlardır. Geçmişte de şimdi olduğu gibi tam insanlar ve tam maymunlar vardır. Hiçbir zaman burada çizildiği gibi yarı maymun yarı insan yaratıklar yaşamamışlardır. Böyle bir şeyin olması kesinlikle imkansızdır. Zaten daha önce söylediğimiz gibi bununla ilgili tek bir fosil dahi bulamamışlardır.

Ancak evrimciler bu konuda hep sahtekarlık yaparlar. Örneğin soyu tükenmiş, günümüzde yaşamayan bir maymun türünün fosilini alırlar buna insan kemiklerinden eklemeler yapar ve bunu yarı insan yarı maymun bir yaratıkmış gibi tanıtırlar. Bu konularda fazla bilgileri olmayan bazı insanlar da evrimcilerin bu yalanına inanırlar.

2. Evrimciler farklı insan ırklarına ait fosilleri insanın atası olan yarı insan yarı maymun yaratıklar gibi tanıtırlar.

Hepinizin bildiği gibi yeryüzünde birçok ırktan insan vardır. Zenciler, Çinliler, Kızılderililer, Afrikalılar, Eskimolar ve daha birçok farklı ırklara ait insanlar vardır. Ve tabi ki bu farklı ırklara ait insanların bazı özellikleri de farklı olur. Örneğin Çinliler çekik gözlüdürler, zencilerin derileri çok koyu renktedir, saçları kıvırcıktır. Bir Kızılderili veya Eskimo gördüğünüzde ise hemen onun farklı bir ırktan olduğunu anlarsınız.

İşte geçmişte de böyle farklı ırklardan birçok insan yaşamıştır ve bu insanların bazı özellikleri bugünkü ırklardan farklıdır. Örneğin Neanderthal ırkına ait insanların kafatasları bugün yaşayan insanlarınkine oranla çok büyüktü. Kasları ise bizimkiyle karşılaştırıldığında çok daha gelişmiş ve güçlüydü. Ancak evrimciler bu ırklar arasındaki farklılıkları insanları yanıltmak için kullanırlar. Örneğin bir Neandertal insanının kafatası fosilini bulunca, "işte bu insanların on binlerce yıl önce yaşamış olan yarı maymun yarı insan ata-

sı"derler. Veya bazı ırkların kafatasları daha küçüktür. Bu kafataslarının fosillerini bulan evrimciler bu kez de "bu kafatasının sahibi maymunluktan yeni çıkmıştı, insan olmaya yeni başlıyordu" derler.

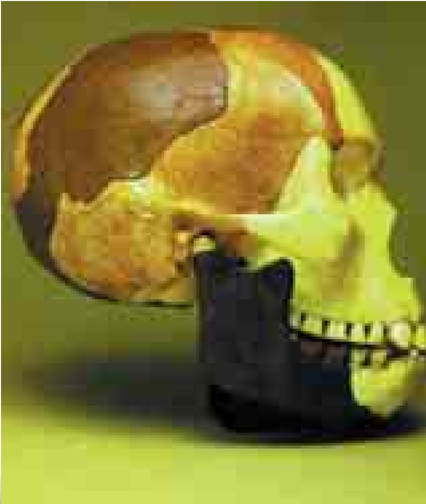
Halbuki bugün de kafatasının büyüklüğü diğer insan ırklarına göre çok daha küçük olan insan ırkları yaşamaktadır. Örneğin Aborijin yerlilerinin kafatası hacimleri çok küçüktür. Ama bu, onların yarı maymun yarı insan yaratıklar olduğunu göstermez. Onlar da sizin gibi ve tüm diğer insanlar gibi normal birer insandırlar.

Sonuç olarak evrimcilerin insanların maymundan türedikleri konusundaki iddialarına delil olarak gösterdikleri fosiller ya geçmişte yaşamış ve bugün soyu tükenmiş maymunlara, ya da soyu tükenmiş insan ırklarına aittir. Yani yarı insan-yarı maymun yaratıklar hiçbir zaman yaşamadılar!

Evrimcilerin büyük sahtekarlıklarından bazıları:

1. Piltdown Adamı Sahtekarlığı

1912 yılında evrimci bilim adamları tarafından bir çene kemiği ve kafatası parçası fosili bulundu. Çene kemiği maymun çenesine, kafatası parçası da insanınkine benziyordu. Yani evrimcilere göre bu canlı, yarı insan yarı maymundu. Bu kemik parçalarının 500 bin yıl

Evrimcilerin insan kafatasına maymun çenesi yapıştırdıkları sahte Piltdown Adamı

yaşında oldukları ve insanın maymundan türediğine delil olduklar söylendi. Ve bu kemikler yaklaşık 40 yıl boyunca çeşitli müzelerde evrimin delili olarak sergilendi.

Ancak 1949 yılında bu kemikler üzerinde bazı testler yapıldığında çok şaşırtıcı bir sonuçla karşılaşıldı: Çene kemiği 500 bin değil, sadece 2-3 yaşındaydı. Bir insana ait olan kafatası parçaları da ancak birkaç bin yıl yaşındaydılar.

Gerçek sonradan anlaşıldı: Evrimciler insan kafatasına maymun çenesi takmışlar ve üzerine kimyasal maddeler sürerek eski görüntüsü vermeye çalışmışlardı. Yani evrimciler yarı insan yarı maymun fosili bulamayınca bunun sahtesini üretmeye kalkmışlardı. Bu olay tarihe en büyük bilim sahtekarlıklarından biri olarak geçti...

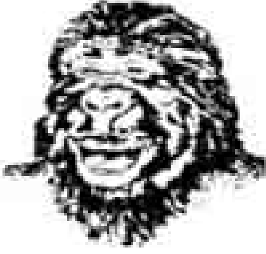
2. Nebraska Adamı Sahtekarlığı

1922 yılında, bir azı dişi fosili bulundu. Evrimciler bu dişin insan ve maymunların ortak özelliklerini taşıdığını iddia ettiler. Daha sonra bu tek dişten yola çıkılarak bu dişin ait olduğu canlı olarak insan-maymun arası hayali bir canlı çizildi.

Hatta daha da ileri gidilerek bu canlının bir de ailesi çizildi. Tüm bu çizimler tek bir dişten yola çıkılarak yapılmıştı... Şöyle bir düşünün. Dişlerinizden biri düştüğünde, bu dişi sizi hiç görmemiş olan bir insan al-

Evrimcilerin hayali çizimlerinden biri. Aynı kafatasını üç ayrı şekilde çizmişler.

5 Nisan 1964 tarihli *Sunday Times*'da yer alan çizim

Maurice Wilson'un çizimi

N. Parker'ın çizimi (*N. Geographic* Eylül 1960)

sa ve dişe bakarak sizin resminizin aynısı yapacağını söylese ona inanınır mısınız? Hatta bu dişe bakarak sadece sizi değil ailenizi de çizeceğini söylese, bu teklif son derece saçma olmaz mıydı? Elbette ki sadece bir dişe bakarak bir canlıyı ve hatta ailesini çizmek tamamen mantıksızlıktır.

1927 yılında ise çok ilginç bir gelişme oldu. Dişin ait olduğu canlının iskeletinin öbür parçaları da bulundu. Diş ne maymuna ne de bir insana aitti.

Diş bir domuzun dişiydi...

Bu olay evrim sahtekarları için tam bir hayal kırıklığı olmuştu.

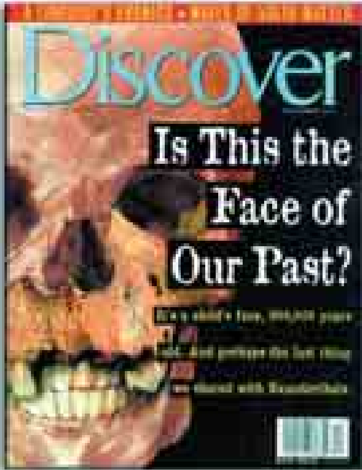
Bu resimleri görüyor musunuz? Her evrimci tek bir kafatasına bakarak ayrı ayrı şeyler çizmiş. Onlar da ne çizeceklerine karar verememişler. Çünkü böyle canlılar hiçbir zaman yaşamamış. Bunların hepsi evrimcilerin hayal güçlerinin ürünü. Yani şimdi siz de sokakta bir kemik parçası bulsanız ve elinize bir kalem alıp böyle bir resim çizseniz ve sonra da arkadaşlarınıza götürüp "işte bu canlılar daha önce yaşamışlardı" deseniz size ne derler?

Elbette ki siz böyle bir şey yapmazsınız, çünkü bunun ne kadar akıl dışı olduğunu bilirsiniz. Evrimcilerin bu kadar açık bir gerçeği görememeleri çok şaşırtıcı değil mi?

İnsanın Maymundan Gelmediğinin Delilleri:

1. Bilim adamları çok eski dönemlerde yaşamış olan insan fosilleri bulmuşlardır. Bu insan fosillerinin bugünkü insanlardan hiçbir farkı yoktur. Ayrıca bulunan bu fosillerin yaşadığı dönemde evrimcilere göre insan daha oluşmamış olmalıdır. Sadece insanın atası olan maymunların bulunması gereklidir.

Örneğin İspanya'daki bir mağarada yapılan kazılarda günümüzden 800 bin yıl önce yaşamış olan bir çocuğun fosilleri bulundu. Bu çocuk yüzü bugünkü çocuklarla aynı özelliklere sahipti. Halbuki evrimcilere göre 800 bin yıl önce insanların yaşamıyor olmaları gerekirdi. Onlara göre 800 bin yıl önce yarı insan yarı maymun yaratıkların bulunması gerekirdi. Ancak İspanya'da bulunan fosille anlaşıldı ki insan ilk yaratıldığından beri insan olarak vardır. Hiçbir zaman yarı maymun yarı insan yaratıklar yaşamamışlardır.

Bu kafatası 800 bin yıllık bir insana ait ve evrimcilerin yalan söylediklerini ortaya çıkarıyor.

2. Bilim adamları taştan yapılmış bir kulübenin kalıntılarını bulmuşlardı. Bu kulübenin yaşını hesapladıklarında 1,5 milyon yıldan daha eski olduğunu buldular. Demek ki günümüzden

1,5 milyon yıl önce ilkel insanlar yoktu. Aynı bugün yaşayan insanlar gibi normal insanlar bulunmaktaydı. Bu da, evrimcilerin insan maymundan evrimleşmiştir, önce ilkel insan (yarı maymun yarı insan) vardı, sonra evrimleşerek bu hale geldi iddiasını geçersiz kılmaktadır.

3. Bugüne kadar bulunmuş en eski insan kalıntılarından biri 1.6 milyon yıl yaşındaki Turkana Çocuğu fosilidir. Bu fosil üzerinde yapılan incelemelerde, bunun 12 yaşındaki bir insana ait olduğu ve bu kişinin yetişkinliğe ulaşsaydı boyunun 1.80 metre civarında olacağı görülmüştür. Bu fosil, bugünkü insanla tıpatıp aynı iskelet yapısına sahip olduğu için tek başına insanın maymundan türediği inancını yıkmaya yetmiştir.

Dört ayak üzerinde yürüyen maymunların iki ayak üzerinde yürüyen insana dönüşmeleri kesinlikle imkansızdır.

4. İnsan, canlılar arasında 2 ayağı üzerinde dik yürüyen tek varlıktır. At, köpek, maymun gibi hayvanlar dört ayaklı; yılan, timsah, kertenkele gibi canlılar da sürüngendir.

Evrim teorisinin iddiasına göre milyonlarca yıl önce dört ayaklı hayvanlardan maymunlar, yürüyüşlerini değiştirerek eğik yürümeye başlamışlardı. Binlerce yıl eğik yürüyen maymunlar daha sonra bir gün, tamamen dik yürümeye başlamışlardı. Sonuçta da insan oluşmuştu. Evrim teorisinin bu iddiası bilimsel çalışmaların sonuçlarına değil, tamamen hayal gücüne dayanıyordu. Son yıllarda bilim adamlarının yaptıkları çalışmalar evrim teorisinin bu iddiasının bilimsel olarak yanlış olduğunu ortaya çıkardı.

Yapılan çalışmaların sonuçlarına göre, canlılar enerjilerini en iyi 2 ayaklı veya 4 ayaklı yürürken kullanıyorlardı. Canlı, bu ikisi arası eğik bir yürüyüş yaptığında tam 2 katı enerji harcıyordu.

Öyleyse maymunlar neden çok daha fazla enerji harcadıkları halde milyonlarca yıl eğik yürüsünler? Bu tıpkı bir insanın normal yürümek yerine, sırtına çok fazla yük alarak yürümeyi tercih etmesi gibi bir şeydir. Veya siz iki ayağınız üzerinde dik olarak kolaylıkla yürürken, birdenbire amuda kalkarak yürümeye karar verir misiniz? Elbette ki hiçbir canlı kendisine en kolay gelen yürüyüşünü değiştirmez. Allah her

Ahtapotların gözleri insan gözüne çok benziyor diye insan ahtapottan geldi demek çok saçma olmaz mı?

canlıyı en rahat hareket edebileceği şekilde yaratmıştır.

Sonuç olarak evrim teorisi "dört ayağı üzerinde yürüyen maymun neden bir gün iki ayağı üzerinde yürümeye karar verdi?" sorusuna cevap veremez.

EN BÜYÜK FARK

İnsanla maymun arasındaki en önemli farklılık ise insanın ruh sahibi olması maymunun ise ruhunun olmamasıdır. İnsan bilinç sahibi, düşünebilen, konuşabilen, düzgün cümleler kurarak düşüncelerini diğer kişilere aktarabilen, karar verebilen, hisseden, zevk alan, sanatı bilen, resim yapabilen, beste yapabilen, şarkı söyleyebilen, aile, vatan, millet sevgisi gibi manevi değerleri olan, bilgi sahibi bir varlıktır. Bu sayılan özelliklerin hepsi insanın ruhuna ait özelliklerdir. Hayvanların ise ruhları yoktur. İnsan dışında hiçbir canlı bu özelliklere sahip olamaz.

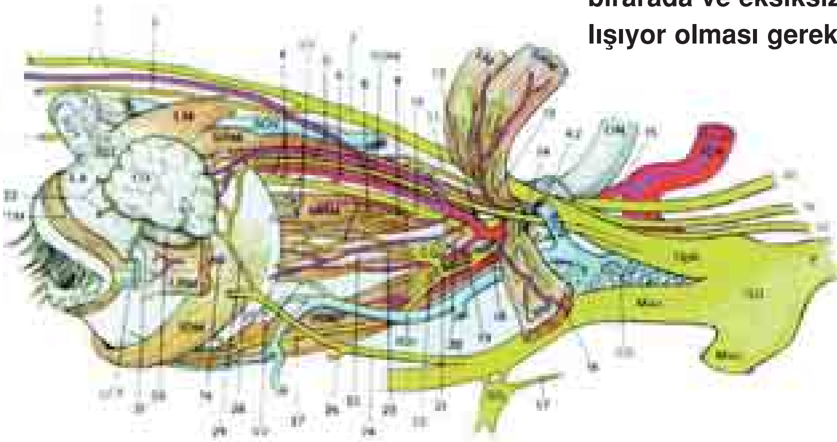

İşte evrimcilerin cevaplayamadıkları sorulardan biri de budur? Bir maymunun insan olabilmesi için hem fiziksel özelliklerinin değişmesi, hem de bu insanlara ait özellikleri kazanmış olması gerekir. Bir maymunun kendi kendine konuşma, resim yapma, düşünme, beste yapma gibi yetenekleri kazanamayacağı çok açıktır. Elbette ki bu mümkün değildir.

Allah insanı üstün özelliklerle yaratmıştır ve hayvanlara insanlardaki birçok özelliği vermemiştir.

Görüldüğü gibi bir maymunun insana dönüşmesi kesinlikle imkansızdır. İnsan ilk yaratıldığı günden bu yana hep insandır. Balıklar hep balık olmuşlardır, kuşlar da hep kuştur. Hiçbir canlı bir diğerinin atası değildir. İnsanı ve tüm canlıları yaratan Allah'tır.

Evrimcilerin insanların maymundan oluştuğunu iddia etmelerinin sebebi arada fiziksel bir benzerlik görmeleridir.

Gözün çalışabilmesi için tüm bu parçalarının birarada ve eksiksiz çalışıyor olması gerekir.

Oysa dünyada maymundan daha çok insana benzeyen özellikleri olan canlılar da vardır. Örneğin bu resimlerde gördüğünüz papağanlar konuşabilirler. Veya ahtapotların gözleri insanın gözüne çok benzer. Kedi ve köpekler ise sizin de bildiğiniz gibi söz dinlerler, kendilerine söylenenleri yaparlar. Biri çıkıp insanlar eskiden köpekti veya papağandı ya da daha doğrusu ahtapottu dese siz ne düşünürsünüz? İşte evrimcilerin söyledikleri "insanın atası maymundur" yalanının da bundan bir farkı yoktur.

DARWIN VE EVRİMCİLERİN EN ÇOK KORKTUKLARI KONULARDAN BAZILARI

Göz, çok karmaşık ve mükemmel tasarlanmış bir organdır. Gözü oluşturan 40 ayrı parça vardır ve bu parçalardan bir tanesi bile olmasa göz göremez.

Bütün bu küçük parçalar, hiçbir şekilde tesadüfen oluşamayacak kadar ince planlanmış yapılara sahiptirler. Bunlardan tek bir tanesi bile, örneğin göz merceği olmasa göz hiçbir işe yaramaz. Dahası sadece mercek ile gözbebeğinin yerleri değişmiş bile olsa göz görevini yerine getiremez. Gözyaşı salgılamayan bir göz, çok kısa bir sürede kurur ve kör olur.

Gözün bu yapısını bir arabaya benzetebiliriz. Bir arabayı oluşturan yüzlerce parça vardır. Ve bu parçaların hepsi olsa ama sadece gaz pedalı olmasa arabayı yürütemezsiniz. Veya motorundaki küçücük bir tel parçası kopsa araba çalışmaz. İşte göz de arabalar gibi tek bir bağlantısı eksik olsa veya tek bir parçası olmasa göremez.

Evrimciler bu nedenle gözlerin nasıl oluştuğunu açıklayamazlar. Çünkü bir gözün tesadüfen oluşabilmesi imkan-

Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz? (Nahl Suresi, 17)

sızdır. Düşünsenize, 40 ayrı parçanın aynı anda aynı yerde tesadüfen meydana gelerek birleşmeleri hiç mümkün olur mu? Yani gözbebeği, mercek, retina, göz kapakları, gözyaşı bezleri ve diğerlerinin tesadüfen oluşmaları ve uygun şekilde biraraya gelmeleri gerekir. Bu da imkansızdır.

Ormanda yürürken bir araba görseniz ve bu arabanın buraya nasıl geldiğini sorsanız. Size de ormandaki bazı maddelerin bir ara-

Darwin hücrenin çok basit bir yapısının olduğunu iddia ediyordu. Ancak mikroskobun bulunması ile hücrede mükemmel bir yapı olduğu anlaşıldı ve Darwin'in yalanı ortaya çıktı.

ya gelerek bu arabayı oluşturduklarını söyleseler buna inanır mısınız? Arabanın motoru, debriyajı, direksiyonu, freni, gaz pedalı, el freni, camları, kaportası, bagajı ve daha yüzlerce parçasının tesadüfler sonucunda oluştuklarını ve sonra bir araba oluşturacak şekilde birleştiklerini iddia eden birinin aklından şüphe etmek gerekir.

Göz ise arabadan daha da karmaşık ve mükemmel bir yapıya sahiptir. Öyle ise gözün de tesadüfler sonucunda oluştuğunu söyleyenlerin akıllarından şüphe etmek gerekir. Darwin de gözün nasıl ortaya çıktığını açıklayamamıştır. Ve şöyle demiştir: **"Gözleri düşünmek beni bu teoriden soğuttu"** (Norman Macbeth, Darwin Retried: An oppcal to reason, Boston; Gambit, 1971, s. 101) Teorinin kurucusu Darwin bile gözlerin mükemmel yapısı karşısında çaresiz kalmıştır.

VÜCUDUMUZDAKİ BİLGİ BANKASI: DNA

İnsan vücudunda trilyonlarca hücre vardır. Ve bu hücrelerin her birinin içinde de bir insanın sahip olduğu tüm özellikler saklanmıştır. Peki bu bilgiler hücrenin içinde nereye saklanmıştır?

Hücrelerin her birinin çekirdeğinde DNA adında bir molekül bulunur. DNA insan vücuduna ait tüm bilgileri içerir. Sizin saçınızın veya gözlerinizin rengi, iç organlarınız, dış görünümünüz, boyunuzun uzunluğu gibi tüm bilgiler DNA'nızda şifreli olarak bulunmaktadır. Bu bilgiler ise 4 farklı harf kullanılarak şifrelenmiştir; A, T, G, C. Her harf bir molekülün isminin baş harfini göstermektedir. Bu dört harf farklı şekillerde dizilerek farklı bilgileri meydana getirir.

Bunu bir alfabeye benzetebilirsiniz. Örneğin bizim alfabemizde 29 harf vardır ve bu harflerin farklı dizilimleri ile farklı kelimeler meydana gelir. İşte DNA'daki 4 harfin farklı şekillerde dizilmesi ile farklı bilgiler oluşur.

DNA'da çok büyük miktarda bilgi vardır. Bunun ne kadar fazla olduğunu anlamak için şöyle bir karşılaştırma yapabiliriz: Eğer DNA'daki bilgileri bir kağıda dökmemiz gerekseydi, her biri 500 sayfa olan 900 ciltten oluşan dev bir kütüphane oluşturmamız gerekirdi. Bu ansiklopedileri sığdırmak içinse bir futbol sahası uzunluğunda kütüphaneye ihtiyacımız olurdu. Ancak bu kadar çok bilgi bizim gözümüzle bile göremeyeceğimiz kadar küçük olan bir moleküle sığdırılmıştır.

Peki bu kadar bilgiyi oraya kim yazmıştır? Ve bu kadar çok bilgiyi o kadar küçük bir yere kim sığdırabilmiştir? Evrimciler bunların hepsinin tesadüfen gerçekleştiğini söylerler. Ama böyle bir şeyin kör, şuursuz tesadüflerin sonucunda

meydana gelmesi kesinlikle imkansızdır. DNA'yı da DNA'nın içinde yer alan bilgilerin hepsini de yaratan Allah'tır.

Şunu düşünün: Siz bir kütüphane dolusu ansiklopedi görseniz, bu ansiklopedilerdeki bilgilerin tesadüfler sonucunda yazıldığını düşünür müsünüz? Yoksa çok fazla bilgili öğretmenlerin, profesörlerin bu ansiklopedileri hazırladıklarını ve sonra da bu ansiklopedilerin bir basımevinde basıldığını mı düşünürsünüz? Tabi ki doğru ve akla uygun olan ikinci seçenektir. Evrimcilerin DNA tesadüfen oluştu demeleri neye benzer biliyor musunuz? Bir gün birinin gelip, "basımevinde bir patlama oldu ve bu patlamanın sonucunda kendi kendine bir kütüphane oluştu" demesine benzer. Veya bir gün sınıftaki sıranıza oturdunuz ve masanızın üzerinde "Türkiye'nin coğrafi özelliklerinin" yazılı olduğu bir sayfa buldunuz. Bunu kim yazdı diye sorduğunuzda yanınızdaki arkadaşınız size şöyle dese: "Biraz önce bu kağıdın üstünde bir şişe mürekkep duruyordu. Ben yanlışlıkla masaya çarpınca mürekkep kağıdın üzerine döküldü ve bu yazı ortaya çıktı". Arkadaşınızın aklından şüphe ederdiniz herhalde.

Yandaki resimde evrim teorisini ortaya atan Darwin'in bir karikatürü var. Bu, evrim teorisinin bilim tarafından çürütüldüğünü temsil eden bir resimdir. EVRİM TEORİSİ GÜNÜMÜZDE AYNI DARWIN GİBİ BÜYÜK BİR DARBE YEMİŞTİR!

İşte evrimciler bundan daha da saçma bir şeyi iddia ederler.

Nasıl ki bir sayfa yazı bile tesadüfen kendi kendine oluşamaz, mutlaka onu yazan biri vardır, DNA gibi mükemmel bir bilgi bankası da kendi kendine tesadüfler sonucunda oluşamaz. DNA'yı yaratan üstün ve güçlü olan, herşeyi yapmaya gücü yeten, yerin, göğün ve ikisinin arasındakilerin Rabbi olan Allah'tır.

HERŞEYİ YARATAN ALLAH'TIR

Milyarlarca bilgiyi gözümüzle bile göremeyeceğimiz kadar küçük bir yere sığdıran Rabbimizdir.

Bizi, ellerimizi, gözlerimizi, saçlarımızı, ayaklarımızı yaratan Allah'tır.

Ailemizi, anne babamızı, kardeşlerimizi, arkadaşlarımızı, öğretmenlerimizi yaratan da Allah'tır.

En sevdiğimiz yiyecekleri, çikolataları, pastaları, şekerleri, bize sağlık ve güç veren meyve ve sebzeleri bizim için yaratan Allah'tır. Eğer Allah bizim için onları yaratmasaydı biz hiçbir zaman çikolatanın tadını bile bilemezdik.

Bize tat ve koku alma duyusunu veren Allah'tır. Eğer Allah bize bunları vermeseydi biz sevdiğimiz bir şeyi yediğimizde onun tadını alamazdık. Patates de yesek, pasta da yesek bizim için aynı olurdu. Ama Allah biz sevelim, hoşumuza gitsin diye hem güzel lezzette ve güzel kokuda yiyecekler yaratmış hem de bizlere onların tatlarını ve kokularını alacak duyular vermiştir.

Hayatınız boyunca hoşunuza giden, zevk aldığınız, çok eğlendiğiniz birçok şey olmuştur. Bu bir yiyecek olabilir, bir oyun veya oyuncak olabilir, çok sevdiğiniz insanlarla birlik-

te bir yere gitmek olabilir.

Hiçbir zaman unutmayın ki bütün bunlardan zevk almanızı sağlayan Rabbimiz'dir. Allah insanlara pek çok nimet vermektedir.

Herşeyden önce siz yoktunuz. Bir düşünün doğmadan önce hiçbir yerde değildiniz. Yani siz bir hiçtiniz. Sizi Allah yarattı. Siz yokken sizi var etti.

Öyle ise hayatımızın her anı için Allah'a şükretmeliyiz. Her sevindiğimiz ve hoşumuza giden şeyde hemen Allah'ı düşünüp, bizlere bunları verdiği için "Allah'ım bunları bana verdiğin için sana şükrediyorum" demeliyiz. Eğer hoşumuza gitmeyen bir durumla karşılaşırsak da yine hemen Allah'a dua etmeliyiz. Çünkü bizi bu tür durumlardan kurtaracak olan da yalnızca Rabbimiz'dir.

Allah her duamızı mutlaka duyar ve karşılık verir. Çünkü Allah bizim içimizden geçirdiklerimizi, düşündüklerimizi bilir, her duamızı duyar ve karışılık verir.

Bizim yapmamız gereken ise, bizi yaratan, dünyanın tüm nimetlerini bize veren Rabbimiz'e en güzel şekilde şükretmektir. Allah'ın her an yanımızda olduğunu her an bizi görüp işittiğini bilerek daima güzel davranışlarda bulunmaktır.

... Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)